

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1682, 23 Ιούλη 2025 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ

ΣΧΟΛΕΙΑ
ΔΗΜΟΙ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΟΧΙ ΑΣΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ
την ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου

ΝΑ ΑΠΟΛΥΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΟΧΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Γυρίστε στις σελ. 4, 5

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Ο Πλεύρης με τους Ναζί χέρι-χέρι

ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

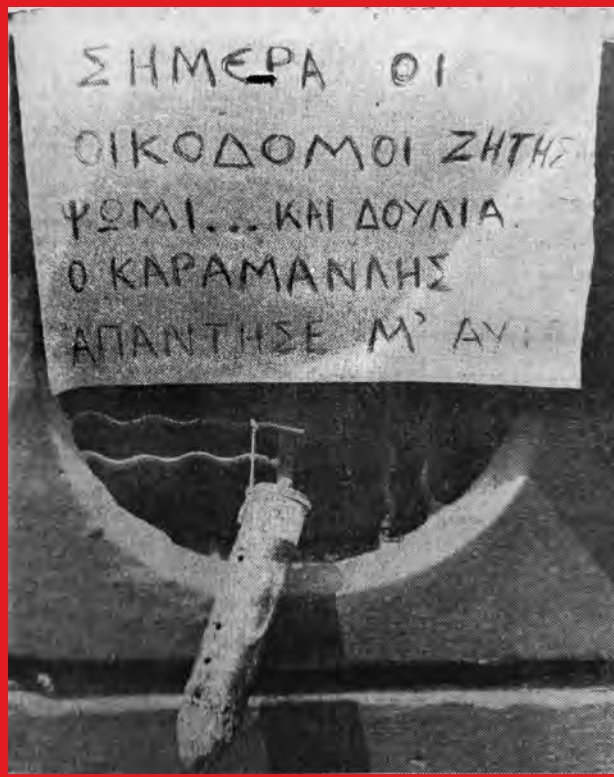
- Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών
- Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου, των Τεμπών, του Καμράν
- Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΙΑ

Γυρίστε στις σελ. 12, 13, 14, 15

23 ΙΟΥΛΗ 1975
Ο Καραμανλής “τιμάει” την πρώτη επέτειο από την πτώση της Χούντας χτυπώντας τους απεργούς οικοδόμους

23 ΙΟΥΛΗ 2025
Ο Μητσοτάκης θέλει να ξηλώσει τις ελευθερίες προσφύγων, εργατών, φοιτητών

Δημοσίευμα τον Ιούλη 1975. Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

28/2/24, Αθήνα, Γενική Απεργία. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΞΗΛΩΣΟΥΜΕ ΤΗ “ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ”

Δεν είναι ούτε “Δημοκρατία” ούτε “Νέα”

Γυρίστε στις σελ.3

ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ – ΒΟΡΙΔΗΣ

“Χέρια καθαρά...”

Η πρόταση της ΝΔ για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τον ΟΠΕΚΕΠΕ που θα ξεκινάει από το... 1998 είναι μία προκλητική δήλωση «μπαζώματος» και αυτού του σκανδάλου.

Έτσι και αλλιώς, η «εγκληματική οργάνωση», όπως την χαρακτηρίζει η δικογραφία της ευρωπαϊκής εισαγγελέως, που «έστησε» το σκάνδαλο είναι η ίδια η κυβέρνηση της ΝΔ και ο κομματικός μηχανισμός της. Τα περί «χρόνια παθογένειας του πολιτικού συστήματος» και «βαθέος κράτος» είναι τα ίδια παραμύθια που έλεγε ο Μητσοτάκης και για τα Τέμπη και για τις υποκλοπές και για κάθε σκάνδαλο που έβγαине στην επιφάνεια. Το «βαθύ κράτος» είναι οι διάφοροι Βορίδηδες και Αυγενάκηδες μαζί με τους «χασάπηδες» και τους «φραπέδες» τους.

Ο Βορίδης, όμως, δεν είναι ούτε Καραμανλής ούτε Τριαντόπουλος. Ακόμα και η σκέψη για προανακριτική επιτροπή, που θα τον «βγάλει λάδι» όπως τους άλλους, απορρίφθηκε γιατί ο Βορίδης τους ξέκοψε ότι δεν θα δεχθεί το «μοντέλο Τριαντόπουλου» και θα «μιλήσει». Σκέτη μαφία.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Προσπαθούν να αποτρέψουν και κάθε μελλοντικό έλεγχο και στον ΟΠΕΚΕΠΕ και παντού. Η υπαγωγή του ΟΠΕΚΕΠΕ (και του ΣΔΟΕ) στην ΑΑΔΕ αυτόν το σκοπό έχει. Είναι ανέκδοτο ότι η ΑΑΔΕ έχει «ανεξάρτητους» ελεγκτικούς μηχανισμούς. Οι περιπτώσεις διαφθοράς των προϊσταμένων στα παραρτήματα της ΑΑΔΕ στη Χαλκίδα και την Κέρκυρα, αυτές γίνανε γνωστές και σίγουρα υπάρχουν και άλλες που δεν έχουν αποκαλυφθεί, δεν εντοπίστηκαν από την Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου της ΑΑΔΕ. Όπως καταγ-

γέλλουν οι εργαζόμενοι, «η ευθύνη του διοικητή της ΑΑΔΕ είναι τεράστια αφού για να τοποθετήσει τα συγκεκριμένα άτομα στις κορυφές των δύο αυτών υπηρεσιών χρησιμοποίησε τις τακτικές της “ειδικής αιτιολογίας” και της “συνέντευξης”... επιπλέον η ΑΑΔΕ υποβαθμίζει διαρκώς τις ελεγκτικές υπηρεσίες μειώνοντας το προσωπικό που υπηρετεί. Για παράδειγμα, στην περίπτωση των δύο υπηρεσιών ελέγχου του μεγάλου πλούτου, το ΚΕΦΟΜΕΠ και το ΚΕΜΕΕΠ, τις συγχώνευσε και δημιούργησε μια νέα υπηρεσία, το ΚΕΜΕΦ, το οποίο πλέον έχει 130 οργανικές θέσεις λιγότερες από το άθροισμα των δύο συγχωνευθεισών υπηρεσιών. Ποιο είναι άραγε το κίνητρο της μείωσης των οργανικών θέσεων μιας υπηρεσίας αιχμής;»

Συγκάλυψη

Πολλοί πιστεύουν ότι η ΝΔ είναι αδίστακτη και απροκάλυπτη γιατί έχει την πλειοψηφία στη Βουλή, ελέγχει τη δικαιοσύνη και έτσι μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Ό,τι δεν μπορεί να πει ο Μητσοτάκης, το λέει, «απλά και καθαρά», ο Γεωργιάδης: «δεν έχει δικαίωμα η Ευρωπαϊκή Εισαγγελέας να μας πει αν θεωρεί ένοχο τον Βορίδη ή τον Αυγενάκη. Ξέρετε τι δικαίωμα έχει μόνο; Λέει δείτε αν θέλετε να το ελέγξετε. Ποιος έχει στο Σύνταγμα την αρμοδιότητα να δει αν πρέπει να ελεγχθούν; Η Βουλή. Τι λέει η Βουλή, δηλαδή η πλειοψηφία της; Ποιος είναι η πλειοψηφία της; Η ΝΔ. Τι αποφάσισε η ΝΔ; Ότι δεν θέλει να ελεγχθούν. Τέλος».

Όμως, καμία κοινοβουλευτική πλειοψηφία, καμία δικαστική εξουσία δεν έσωσε ποτέ καμία κυβέρνηση από την οργή και τους αγώνες της εργατικής τάξης. Και αυτή τη στιγμή η οργή ξεχειλίζει από παντού και περισσότερο από ποτέ.

Το πρόβλημα είναι ότι η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση στα «αριστερά της ΝΔ» δεν έχει προσανατολισμό να μετατρέψει αυτή την οργή του κόσμου σε αγώνα για να πέσει η κυβέρνηση αλλά «προετοιμάζεται» για το πώς και με τι συμμαχίες θα εμφανιστεί στις επόμενες εκλογές.

Οι δύο προτάσεις για προανακριτική επιτροπή, μία από το ΠΑΣΟΚ και μία από ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Αριστερά, αυτό δηλώνουν. Αν και είναι ίδιες, αν και οι δύο «καλούν» τη Βουλή να εξετάσει «το ενδεχόμενο ποινικών ευθυνών από τον Βορίδη και τον Αυγενάκη, για συνέργεια και ηθική αυτουργία σε απιστία κατά οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης», κατατέθηκαν, και θα ψηφιστούν, ξεχωριστά. Ο λόγος είναι οι προεκλογικές σκοπιμότητες.

Από τη μία, το ΠΑΣΟΚ θεωρεί ότι αν συνεργαστεί με την αριστερά θα έχει πρόβλημα με τη Διαμαντοπούλου και τη φιλοΝΔ πτέρυγα του και επιπλέον θα «τρομάξει» τον «μεσαίο χώρο». Από την άλλη, ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Αριστερά «τεστάρουν» τις αντιδράσεις για μία μελλοντική εκλογική συνεργασία. Το ΚΚΕ δεν μπαίνει στη συζήτηση των προανακριτικών αλλά, όπως πάντα, καλεί το κόσμο να «βγάλει συμπεράσματα και να ψηφίσει σωστά στις επόμενες εκλογές».

Η ΝΔ είναι απονομιμοποιημένη και με την πλάτη στο τοίχο. Ό,τι και αν κάνει, ό,τι και αν λέει, όσο και να παίζει το χαρτί του ρατσισμού και του εθνικισμού. Χρειαζόμαστε μία Αριστερά που να βάζει καθαρά να πέσει τώρα η ΝΔ και να οργανώνει τους αγώνες της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των αγροτών για να γίνει αυτό πράξη. Και μπορεί να γίνει.

Γιώργος Ράγκος

Δεν ξεχνάμε τον Σωτήρη Πέτρουλα

Στις 21 Ιούλη 1965, 60 χρόνια πριν, δολοφονήθηκε ο αγωνιστής Σωτήρης Πέτρουλας. Η δολοφονία του έγινε μέσα στην έκρηξη των Ιουλιανών του 1965, της εξέγερσης στην οποία το εργατικό κίνημα και φοιτητές/ριες πρωτοστάτησαν, αναγκάζοντας για 70 μέρες να μην υπάρχει κυβέρνηση.

Η συγκέντρωση τη Δευτέρα 21 Ιούλη, μέρα της επετείου της δολοφονίας του, ξεκίνησε από τα Προπύλαια. Με πανό βρέθηκαν η Πρωτοβουλία τιμής μνήμης και αγώνα για τα 60 χρόνια από τη δολοφονία του Σωτήρη Πέτρουλα, η Λαϊκή δράση και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Στη συνέχεια, η πορεία κατευθύνθηκε προς την οδό Σταδίου, στο μνημείο της δολοφονίας. Ξεχώρισαν τα συνθήματα "Ο Τεμπονέρας ζει. Με Πέτρουλα, Λαμπράκη μας οδηγεί" καθώς και το σύνθημα "Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων", ενώ μαζί φωνάχτηκαν συνθήματα για ελεύθερη Παλαιστίνη.

«Καλέσαμε τον κόσμο στη σημερινή κινητοποίηση εκτιμώντας ότι η τιμή που ανήκει στον Σωτήρη Πέτρουλα πρέπει να διαπαιδαγωγεί όλους και να μας εμπνέει γιατί ουσιαστικά είναι ένας από τους σημαντικότερους μάρτυρες, δολοφονημένος από το κράτος της δεξιάς μέσα σε ένα κλίμα που διαμορφώνεται την περίοδο εκείνη των Ιουλιανών», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γρηγόρης Καλομοίρης, συνταξιούχος εκπαιδευτικός. «Ήταν και παραμένει αγωνιστής και πηγή έμπνευσης στους αγώνες που δίνουμε σήμερα για να λευτερωθεί η Παλαιστίνη, στους αγώνες που δίνουμε ενάντια στην φτώχεια, ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ενάντια στην αστική τάξη της χώρας μας για να οικοδομήσουμε μία κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Θα συνεχίσουμε να τον τιμούμε και να εμπνεόμαστε από τη μνήμη του, το έργο του και την προσφορά του».

Ομιλίες

Τον λόγο στη συγκέντρωση πήραν ο Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος, ο Γιώργος Αλεξάτος, ιστορικός, ο Γιώργος Ράγκος από το ΣΕΚ και μέλη της Πρωτοβουλίας τιμής μνήμης και αγώνα για τα 60 χρόνια από τη δολοφονία του Σωτήρη Πέτρουλα. Κατατέθηκαν στεφάνια, από οργανώσεις και συλλογικότητες της Αριστεράς. Ανάμεσά τους και ο Φοιτητικός Σύλλογος Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών "Σωτήρης Πέτρουλας", σχολή στην οποία ο ίδιος φοιτούσε.

Στο τέλος της συγκέντρωσης μίλησαν οι φίλοι του Σωτήρη Πέτρουλα, Γιάννης Καρατζάς, Στέλιος Παππάς και Νίκος Κιάος για την εμπειρία της διαδήλωσης των Ιουλιανών του 1965.

«Όλη αυτή η διαδρομή ήταν διαδρομή μεγάλων μαχών», ανέφερε ο Στέλιος Παππάς στην τοποθέτηση του. «Μία από τις μάχες αυτές ήταν η διαδήλωση της 21ης του Ιούλη του 1965, σε αυτό το σημείο. Πλημμύρα ο κόσμος. Και ξαφνικά δεχθήκαμε μία επίθεση από την αστυνομία και κανείς δεν μπορεί να περιγράψει το σκηνικό εκείνων των στιγμών. Αυτό που μας έμεινε σαν κατακλείδα, ήταν η δολοφονία του συντρόφου μας τον οποίο ήθελαν να εξαφανίσουν. Τον είχε πάει η αστυνομία στο νεκροτομείο και δεν μας άφηνε καν να τον πάρουμε. Με πολύ μεγάλες προσπάθειες κατορθώσαμε και τον πήραμε, τον πήγαμε στο σπίτι και την άλλη μέρα που έγινε η μεγάλη πορεία απ' τον Κολωνό, απ' την Μητρόπολη ο Σωτήρης "περπάτησε" στα πόδια ή καλύτερα στους ώμους μέχρι το Α' Νεκροταφείο. Αυτά είναι ανεξίτηλες στιγμές για εμάς και νομίζω ότι πρέπει να μεταφέρονται από γενιά σε γενιά».

Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, πήρε επίσης τον λόγο στη συγκέντρωση μιλώντας για τους συμβιβασμούς της ηγεσίας της αριστεράς και για τη συνέχεια των αγώνων στο σήμερα.

Σ.Γ.

Μητσοτάκης και Βορίδης

21/7, Αθήνα. Συγκέντρωση για τα 60 χρόνια από τη δολοφονία του Σωτήρη Πετρούλα.
Φωτό: Σοφία Γαρμπή

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΙΣΟΡΜΗΣΗ

Στις 47.450 ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης για την ενίσχυση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.800 που μαζεύτηκαν και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες, τις φίλες και τους φίλους που έδωσαν την ενίσχυσή τους:

Από 100: Νατζίγιε Μπ., Φώτης Λ., Αρετή Ξ., Βασίλης Κ., Πάνος Π., 80 ευρώ Αντιγόνη Π., από 50: Ευκλείδης Μ., Δήμητρα Κ., Αλέξανδρος Π., Σάκης Κ., Γιούλη Κ., Πάνος Λ., Αχιλλέας Σ., 40 ευρώ Βασιλική Κ., από 30: Νίκος Κ., Μαρίνα Δ., Μαρία Χ., Νίκος Χ., από 20: Γιώργος Τ., Αιμιλία Κ., Πέτρος Μ., Γιάννης Μπ., Μανώλης Μ., Λη Κ., Δημήτρης Ρ., Νεκτάριος Χ., Γιάννης Μ., Αντώνης Α., Γιώργος Ψ., Μήτσος Α., Ευη Ε., Πέρσα Π., Μαρία Φ., από 15: Βασίλης Μ., Πάνος Κ., Χούανα Στ. Σοφία Φ., από 10: Χαρίτα Μ., Κωσταντίνος Μ., Αλεξάνδρα Μ., Δημήτρης Τσ., Νικηφόρος Π., Νίκος Κ., Σπύρος Π., Γιώργος Μ., Ιάσωνας Π., Κώστας Τ., Στέφανος Κ., από 5: Ιωάννα Κ., Βάσια Τ. Από ΑΑΔΕ 30, Αγιο Σάββα 20, Δουρούτη 30, Δήμος Πειραιά 15.

Τέλος ευχαριστούμε για την εγγραφή ή την ανανέωση της συνδρομής στην Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω: Νεκτάριος Χ., Γιώργος Κ., Θανάσης Κ., Πηνελόπη Κ., Χρήστος Σ., Γιώργος Ρ., Τζέρι Α., Βασίλης Σ., Βασίλης Μ., Τζένη Φ., Άννα Μ., Μαρία Μ., Σπυριδούλα Π., Προκόπης Π., Σάββας Κ.

Δεν είναι ούτε «Δημοκρατία» ούτε «Νέα»

Κλείνουν 51 χρόνια από την κατάρρευση της Χούντας και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ελπίζει ότι η επέτειος θα της δώσει κάποιο περιθώριο ανάσας από τον ασφυκτικό κλοιό των σκανδάλων και των εγκλημάτων της. Τα μοτίβα της επίσημης προπαγάνδας είναι γνωστά: ο «εθνάρχης» Καραμανλής άφησε πίσω του το αμαρτωλό παρελθόν της ΕΡΕ και έφερε από το Παρίσι την καλύτερη Δημοκρατία που είχαμε ποτέ. Όποιος αμφιβάλλει, ας ρίξει μια ματιά στη δεξίωση που τιμά την επέτειο στον κήπο του Προεδρικού μεγάρου με τις ηγεσίες των κομμάτων της Βουλής να γιορτάζουν μαζί.

Αυτή η «βιτρίνα» ποτέ δεν ήταν αληθινή και σήμερα πια δεν μπορεί καθόλου να κρύβει την πραγματικότητα. Βρισκόμαστε μέσα στη μεγα-

λύτερη απαξίωση των «θεσμών», με τη Δικαιοσύνη κατάρρευση για το ρόλο της στη συγκάλυψη φρικαλέων δολοφονιών, στα Τέμπη, στην Πύλο, στις γυναικοκτονίες. Και με την κυβέρνηση να ζητάει από την κοινοβουλευτική αντιπολίτευση να επιβάλει πειθαρχία στους βουλευτές που ακόμα κι αυτοί χαρακτηρίζουν την κυβέρνηση ως «εγκληματική οργάνωση»!

Κουκουλώματα

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, ο Μητσοτάκης προσπαθεί να κλιμακώσει την καταστολή. Παίζει το χαρτί του ρατσισμού χτίζοντας φυλακές για τους πρόσφυγες και προωθώντας το νομοσχέδιο Πλεύρη που καταπατάει όλα τα δικαιώματα των προσφύγων. Χτυπάει τη νεολαία κλείνοντας την πρόσβαση στη δημόσια Παιδεία και προσπαθώντας να επιβάλει αστυνομοκρατία στα Πανεπιστήμια. Στοχοποιεί τη μονιμότητα των εργαζόμενων στο Δημόσιο συρρικνώνοντας όλες τις δημόσιες υπηρεσίες και απειλώντας με απόλυση όσους/ες αντιστέκονται στην «αξιολόγηση». Αξιολόγηση από ποιους; Από υπουργούς που βάζουν συστηματικά τα κέρδη πάνω από τις ζωές και χρειάζονται κουκουλώματα για να ξεφύγουν από τα εγκλημάτα τους, όπως ο Καραμανλής για τα τρένα και ο Βορίδης για την κτηνοτροφία.

Αυτή είναι η δημοκρατία της Νέας Δημοκρατίας. Και δεν είναι νέα. Έχει τις ρίζες της στη συ-

νέχεια του κράτους. Από τον Καραμανλή της ΕΡΕ που έφυγε σκαστός στο Παρίσι ως Τρανταφυλλίδης μετά τη βία και νοθεία του 1961 και τη δολοφονία του Λαμπράκη το 1963. Αλλά και από τον Καραμανλή της Μεταπολίτευσης που έβγαλε ΜΑΤ, αύρες και δακρυγόνα ενάντια στους απεργούς οικοδόμους στην πρώτη επέτειο μετά την ανατροπή της Χούντας, στις 23 Ιούλη 1975.

Η απάντηση σε αυτή την εικόνα δεν είναι μια στρατηγική για «αποκατάσταση της ομαλότητας». Δεν αρκεί μια αντιπολίτευση που λέει «Εξεταστική προτείνει η ΝΔ; Προανακριτική προτείνουμε μεις». Αυτή η λογική έχει δοκιμαστεί και έχει αποτύχει ξανά και ξανά. Αυτή ήταν η εμπειρία των Ιουλιανών του 1965, όταν ο κόσμος στους δρόμους πάλευε για ανατροπή της Μοναρχίας και η ηγεσία της ΕΔΑ έλεγε «θα τους τaráξουμε στη νομιμότητα». Ίδια ήταν η εμπειρία το 1989, όταν οι ηγεσίες του Συνασπισμού της Αριστεράς, ο Κύρκος κι ο Φλωράκης συνεργάστηκαν με τη Νέα Δημοκρατία για «κάθαρση» των σκανδάλων του ΠΑΣΟΚ. Το μόνο που πέτυχαν είναι να βοηθήσουν τον πατέρα Μητσοτάκη να φτιάξει το δικό του «τζάκι», αυτό που διαχειρίζεται σήμερα ο Κυριάκος βουτηγμένος στα σκάνδαλα.

Χρειαζόμαστε αλλαγή στρατηγικής. Χρειαζόμαστε Αριστερά της επαναστατικής ανατροπής, έτσι που να μη μείνει «πέτρα πάνω στην πέτρα» από το κράτος που υπηρετεί τους καπιταλιστές, όπως έλεγε ο Λένιν. Και μπορούμε να τη χτίσουμε γιατί βρισκόμαστε σε περίοδο όπου η εργατική τάξη βιώνει καθημερινά την κρίση του συστήματος, συγκρούεται με τα αίσχη του και ξεκαθαρίζει. Στους χώρους δουλειάς, στους δρόμους, στη νεολαία με απεργίες και διαδηλώσεις, εκεί είναι η θέση της Αριστεράς με καθημερινή δράση και με ορίζοντα την ανατροπή και όχι την «ομαλοποίηση».

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Πίσω στη δουλειά ο Γενηδούνιας

Την Πέμπτη 17 Ιούλη ξαναπροσλήφθηκε ο Κώστας Γενηδούνιας, πρόεδρος του σωματείου μηχανοδηγών (ΠΕΠΕ) στη Hellenic Train. Είχε απολυθεί για τη συνδικαλιστική του δράση, την επόμενη μέρα της υποβολής της υποψηφιότητας του για το ΔΣ του σωματείου. Το δικαστήριο έκρινε την απόλυση του παράνομη ως αντισυνδικαλιστική.

Η επαναπρόσληψη του Κώστα Γενηδούνια είναι νίκη του κινήματος που βγήκε κατά εκατομμύρια στους δρόμους την 28η Φλεβάρη. Είναι νίκη για τους εργαζόμενους της Hellenic Train και στις συγκοινωνίες που από την πρώτη στιγμή κατήγγειλαν τις τραγικές ελλείψεις προσωπικού, συστημάτων ασφαλείας και υποδομών στα τρένα. Δίνει έμπνευση για συνέχεια του αγώνα για ανατροπή της κυβέρνησης, για να παρθούν πίσω οι ιδιωτικοποιήσεις, να επανακρατικοποιηθούν οι συγκοινωνίες και όλα τα ιδιωτικοποιημένα αγαθά και να επιβάλλει τον έλεγχο η τάξη που γνωρίζει καλύτερα τι σημαίνει ασφάλεια σε κάθε χώρο δουλειάς.

Οι πυροσβέστες στον αγώνα

Σε παράσταση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα, βρέθηκαν οι συμβασιούχοι, εποχικοί και πενταετείς πυροσβέστες μετά από κάλεσμα της Π.Ο.Π.Υ.Σ.Υ.Π. Το Σωματείο Εποχικών Πυροσβεστών Ελλάδας, βρέθηκε με πανό στη συγκέντρωση απαιτώντας να αρθεί το ηλικιακό όριο των 40 ετών για τους μάχιμους πυροσβέστες, το οποίο άφησε εκτός εκατοντάδες πυροσβέστες με εμπειρία από την τελευταία προκήρυξη.

Ταυτόχρονα, οι πυροσβέστες απαιτούν να καλυφθούν άμεσα τα κενά από συμβασιούχους-εποχικούς πυροσβέστες, να μονιμοποιηθούν άμεσα οι 430 πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης, να χορηγηθεί το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας στο μόνιμο προσωπικό, να τηρείται η νομοθεσία για την υγιεινή και την ασφάλεια στους χώρους εργασίας.

Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Αλέξανδρος Φαραντάκης, πρόεδρος της Π.Ο.Π.Υ.Σ.Υ.Π.: «Δυστυχώς έχουμε πάρει αδιαφορία. Στην αδιαφορία, λοιπόν, εμείς απαντάμε με αγώνα. Σαφώς είναι μία δύσκολη περίοδος, γιατί είμαστε μέσα στην αντιπυρική σεζόν. Συμβάντα συνέχεια, ο κόσμος είναι σε επιφυλακή. Είμαστε εδώ και λέμε ότι έχουμε προβλήματα που ζητούν λύση. Έχουμε τους συμβασιούχους πυροσβέστες. Θα έπρεπε λοιπόν τα κενά που υπάρχουν στον πυροσβεστικό σώμα, να καλυ-

φτούν άμεσα από τους συναδέλφους εποχικούς. Διότι αυτή τη στιγμή ο μόνιμος πυροσβέστης και ο πενταετής πυροσβέστης έχουν γίνει λάστιχο στην υπερεργασία και την μόνιμη επιφυλακή. Έχουν χάσει την προσωπική τους ζωή και την οικογενειακή τους ζωή. Άρα λοιπόν τι λέμε. Πάρτε τον κόσμο μέσα να μπει για να ζει και ο πυροσβέστης σε ένα φυσιολογικό ρυθμό.

Ζητάμε επίσης την ίση αντιμετώπιση σε περίπτωση ατυχήματος με τους μόνιμους συναδέλφους. Χτυπά ο συνάδελφος ο συμβασιούχος και δεν έχει την ίδια αντιμετώπιση που έχει ο μόνιμος συνάδελφος. Θέλουμε να σταματήσει αυτός ο διαχωρισμός. Μαζί, απαιτούμε να αποζημιώνονται οι μεταθέσεις όπως γίνονται και στα άλλα σώματα ασφαλείας. Και όχι να μου δώσει ένα ποσό και να με πετάξει. Αλλά αν πάρει τώρα το προσωπικό και καλύψει τα κενά αυτές οι μεταθέσεις παύουν να γίνονται. Οπότε δεν ξεσπιτώνεις και τον άλλο να τον πάρεις από τα Γιάννενα να τον πάρεις στη Σαντορίνη.

Είναι πολλά τα προβλήματα. Γι' αυτό και κάναμε εδώ τη συγκέντρωση, Θα ξανακάνουμε πάλι παράσταση διαμαρτυρίας. Κατ' επέκταση το συζητάμε να απευθυνθούμε σε κατά τόπους νομούς. Έτσι θα συνεχίσουμε».

Σ.Γ.

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρωπίνες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα - φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε - φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Διαγράψτε την κυβέρνηση - όχι φοιτητές

Με μεγάλη μαζικότητα έγινε η διαδήλωση των Φοιτητικών Συλλόγων στο Υπουργείο Παιδείας ενάντια στο νομοσχέδιο που τέθηκε σε διαβούλευση από την κυβέρνηση, το οποίο προβλέπει διαγραφές φοιτητών και φοιτητριών, «σχέδια ασφαλείας» και πειθαρχικά.

Με συνθήματα όπως «Κάτω τα χέρια από τα κεκτημένα, συστήματα ασφαλείας να βάλετε στα τρένα», «Ο νόμος θα πέσει απ' τους φοιτητές» και πικέτες με συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και τα σκάνδαλα της, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες έκαναν ξεκάθαρο ότι δεν πρόκειται να αφήσουν το νομοσχέδιο να περάσει, βάζοντας σαν επόμενο σταθμό κεντρικό φοιτητικό συλλαλητήριο την ημέρα ψήφισης του σχεδίου νόμου. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης μπήκε στο Υπουργείο Παιδείας αντιπροσωπεία φοιτητών.

Στη συγκέντρωση τον λόγο πήραν μέλη Φοιτητικών Συλλόγων, καθώς και η Βίλμα Καραγιάννη, πρόεδρος μελών ΔΕΠ του ΠΑΔΑ, «Θέλουμε να πορευόμαστε μαζί. Είμαστε κατά των διαγραφών, είμαστε κατά στο ότι γίνεται η προσπάθεια να πιστοποιηθούν όπως-όπως τα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα για να σπρώξουν τους διαγραφέντες φοιτητές τον Σεπτέμβρη σε αυτά. Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να αποσυρθούν αυτά τα άρθρα. Δεν μας λένε τίποτα για τους φοιτητές που απ' το 2013 υφίστανται καταργήσεις και συγχωνεύσεις τμημάτων, αδυναμία μετακίνησης και αυτούς τους φοιτητές θέλουν να τους διαγράψουν. Δεν θέλουμε να έχει τιμωρία Παιδεία μας, θέλουμε να έχει παιδαγωγικό χα-

22/7, Συγκέντρωση στο Υπ. Παιδείας. Φωτό: Μαρία Καστελιώτη

ρακτήρα και αυτό στηρίζουμε. Διεκδικούμε άμεσα να αποσυρθούν όλα αυτά τα κατάπτυστα άρθρα», ανέφερε μεταξύ άλλων στην τοποθέτηση της. Ανακοινώσεις ενάντια στο νομοσχέδιο έχουν βγάλει και οι Σύλλογοι μελών ΔΕΠ της Παντείου, της Φιλοσοφικής και των ΣΘΕ.

«Είναι ένα πολύ δυναμικό συλλαλητήριο», μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γιάννης Μπαρούτσας, φοιτητής στο ΠΑΔΑ. «Ξεκαθαρίζουμε ότι δεν πρόκειται να αφήσουμε το νέο νομοσχέδιο να περάσει. Υπάρχει για να υλοποιήσει τις διαγραφές φοιτητών από τον Σεπτέμβρη ενώ παράλληλα θέλουν να μην υπάρχει αντίσταση μέσα στα πανεπιστήμια. Οτιδήποτε υπάρχει και κουνιέται είναι πρόβλημα για την κυβέρνηση γι' αυτό άλλωστε και μέσα στο καλοκαίρι περνάει και το νομοσχέδιο

για τους δημόσιους υπαλλήλους. Η απάντηση από την πλευρά μας θα είναι κεντρικό φοιτητικό συλλαλητήριο την ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου, το οποίο ήδη έχουμε αρχίσει να οργανώνουμε. Την ίδια στιγμή θέλουμε ο Σεπτέμβρης, ο μήνας που αρχίζουν οι σχολές και που λένε ότι θα εφαρμοστούν οι διαγραφές, να μπει με καταλήψεις. Η κυβέρνηση είναι αδύναμη, βουτηγμένη μέχρι το λαιμό στα σκάνδαλα, στον πόλεμο, στις ρατσιστικές πολιτικές της στα σύνορα. Έχει εκτεθεί και μπορούμε να την ανατρέψουμε συνδέοντας όλα αυτά τα κομμάτια που παλεύουν απέναντι στα εγκλήματα της. Να συνδεθούμε και με τους καθηγητές μας που έρχονται αντιμέτωποι και οι ίδιοι με το νέο πειθαρχικό δίκαιο και με απεργίες και καταλήψεις να την ανατρέψουμε».

Απεργιακή απάντηση στο “Πειθαρχικό” Ν/Σ

Οργανώνουν την απεργιακή τους απάντηση οι δημόσιοι υπάλληλοι απέναντι στο νομοσχέδιο για το νέο πειθαρχικό νόμο που έθεσε σε διαβούλευση η κυβέρνηση στις 7 Ιούλη. Έδωσαν την πρώτη τους απάντηση στην παναττική στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ στις 16 Ιούλη, ενώ την ίδια μέρα ανακοινώθηκε απεργία την ημέρα κατάθεσης του νομοσχεδίου.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης προχωρά σε εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους οργανώνοντας την απεργία με όλες του τις δυνάμεις. Όπως σημειώνει μεταξύ άλλων στο κάλεσμα του: «Η κυβέρνηση καταθέτει μέσα στο καλοκαίρι νομοσχέδιο αυστηροποίησης του Πειθαρχικού Δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων. Προχωράει στο να μετατρέψει σε “ιδιώνυμο” αδικήμα την άρνηση αξιολόγησης με ποινή απόλυσης, αυστηροποιεί τις ποινές, διευρύνει τις περιπτώσεις απόλυσης υπάλληλου χωρίς τη γνώμη του Πειθαρχικού Συμβουλίου, καταργεί τη συμμετοχή αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων στα Πειθαρχικά Συμβούλια. Μετά την πλήρη αποτυχία της να εφαρμόσει την αξιολόγηση συνολικά στο δημόσιο, μετά την αποτυχία της να τσακίσει το εκπαιδευτικό κίνημα παρά τις πάνω από 2000 διώξεις, η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιχειρεί “την φυγή προς τα εμπρός” βάζοντας στόχο την διευκόλυνση των μαζικών απολύσεων στο Δημόσιο και πάνω απ’ όλα το τσάκισμα του συνδικαλιστικού κινήματος, που έχει σταθεί εμπόδιο στις αντιδραστικές της επιθέσεις.

Αυτήν την κυβέρνηση μπορούμε και πρέπει να την ανατρέψουμε. Δεν μπορούμε να περιμένουμε να την ρίξει η δυσωδία από το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, που προστίθεται στο έγκλημα των Τεμπών, της Πύλου, το σκάνδαλο των υποκλοπών κλπ. Είναι μια κυβέρνηση υπό κατάρρευση, στριμωγμένη από την μαζική οργή του κόσμου που επιμένει να χτυπάει τους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους.

Συμμετέχουμε όλες και όλοι στην απεργία της ΑΔΕΔΥ για να μην περάσει το αντιδραστικό νομοσχέδιο για το Πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων. Έχουμε επόμενο αγωνιστικό σταθμό την πανεργατική κινητοποίηση στην Διεθνή Έκθεση στη Θεσσαλονίκη στις 5 και 6 Σεπτέμβρη. Είναι μια κυβέρνηση αδύναμη αλλά και επικίνδυνη, εμπρός να την αποτελειώσουμε».

Στην απεργιακή συγκέντρωση της 16ης Ιούλη συμμετείχαν με πανό πλήθος ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ, τα σωματεία νοσοκομείων ΓΝΑ Γεννηματάς, Έλενα Βενιζέλου και Άγιος Σάββας, το Συνδικάτο ΟΤΑ, ο Σύλλογος Εργαζομένων ΕΦΚΑ Ν. Αττικής και Νήσων, ο Σύλλογος Εργαζομένων ΓΓΔΕ και η Ομοσπονδία Συλλόγων Αιρετών Περιφερειών Ελλάδας.

Στους χαιρετισμούς που ακολού-

θησαν τον λόγο πήραν εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία, τους δήμους και τα σχολεία, ανάμεσα τους και ο διωκόμενος εκπαιδευτικός **Κώστας Τουλαγρίδης**, οι οποίοι κατήγγειλαν το νέο νομοσχέδιο, συνδέοντας το με τα υπόλοιπα εγκληματικά νομοσχέδια και επιλογές της κυβέρνησης, με πιο πρόσφατο το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας που φέρνει τη 13ωρη εργασία. Εκπρόσωποι των Παρεμβάσεων Δημοσίου μίλησαν για απεργιακή κλιμάκωση άμεσα για να μην περάσει το νομοσχέδιο. Ο **Νίκος Τουρνάς**, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ, αναφέρθηκε στο σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, μιλώντας για την προσπάθεια στοχοποίησης εργαζομένων από την κυβέρνηση που βγάζουν στη φόρα τα σκάνδαλα της. Η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος ΔΣ του νοσοκομείου ΓΝΑ Γεννηματάς μίλησε για την κατάσταση στα νοσοκομεία, με ένα δημόσιο σύστημα υγείας σε κατάρρευση καλώντας σε ανατροπή της κυβέρνησης των δολοφόνων.

«Με το νέο σχέδιο νόμου η κυβέρνηση θέλει με έναν έμμεσο τρόπο να άρει την μονιμότητα στο Δημόσιο», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Δημήτρης Λιάπης**, εφοριακός, μέλος ΓΣ ΠΟΕ-ΔΟΥ. «Αυστηροποιεί πάρα πολύ τις ποινές και μάλιστα εξομοιώνει την άρνηση αξιολόγησης δύο συνεχόμενες φορές με αδικήμα-

ΣΧΟΛΕΙΑ
ΔΗΜΟΙ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

**ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ
ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ**

ΟΧΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ**
την ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου

**ΝΑ ΑΠΟΛΥΣΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΟΧΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

τα κοινού ποινικού δικαίου, όπως η παρενόχληση. Τραγικά πράγματα που δεν συνδέονται μεταξύ τους. Με την ποινή της οριστικής πάυσης επίσης τιμωρεί όσους κάνουν μία δεύτερη δουλειά για να επιβιώσουν και δεν έχουν πάρει άδεια από το υπηρέσια τους τελείως, δηλαδή τους εκπροσώπους των εργαζομένων από τη σύνθεση των πειθαρχικών. Οπότε δεν υπάρχει κανένας δημοκρατικός έλεγχος στην όλη διαδικασία. Βάζει

στη θέση και των δικαστών και των αιρετών, ανθρώπους από το νομικό συμβούλιο του κράτους που ουσιαστικά είναι δικηγόροι του Δημοσίου.

Καμία νομιμοποίηση

Είναι μία προσπάθεια να καταστεί οποιαδήποτε αντίσταση, οποιαδήποτε αντίδραση, οποιονδήποτε προσπάθει να πει κάτι ενάντια στις πολιτικές που εφαρμόζει η κυβέρνηση. Εισάγει στο πειθαρχικό δίκαιο τη λέξη σύλληψη, δηλαδή το αν κάποιος εργαζόμενος στο Δημόσιο πάει σε μία πορεία και τον συλλάβουν χωρίς λόγο στο σωρό, τότε τίθεται αυτόματα σε αργία. Αυτό τα λέει όλα. Χωρίς να δικαστεί, χωρίς να έχει αποδειχθεί τίποτα έχεις τον κίνδυνο ανά πάσα στιγμή να τεθείς σε αργία. Υπάρχουν ήδη διατάξεις που δεν καταργούνται με το νέο πειθαρχικό που κατηγορούν διάφορους συνδικαλιστές, όπως την καθηγήτρια στον Πειραιά, ότι αυτό είναι αναξιοπρεπής συμπεριφορά. Αυτά θα γίνουν όλο και πιο βαριά. Σίγουρα η συνέχεια θα πρέπει να είναι πιο δυναμική, είναι σοβαρό το θέμα για να το αφήσουμε έτσι».

«Το νέο πειθαρχικό των δημοσίων υπαλλήλων αποκαλύπτει πρώτα απ’ όλα ότι όσα θέλει η κυβέρνηση να

περάσει δεν έχουν καμία νομιμοποίηση, καμία συναίνεση, καμία αποδοχή, από κανένα εργαζόμενο», μας είπε η **Κωνσταντίνα Κακούρου**, πρόεδρος της Ε’ ΕΛΜΕ Αθήνας. «Γι’ αυτό κρίνει ότι πρέπει να σκληρύνει το πλαίσιο έτσι ώστε με την απειλή, τον εκφοβισμό να μας κάνει να αποδεχτούμε ό,τι θέλει να περάσει. Όλα τα υποτιθέμενα παραπτώματα των δημοσίων υπαλλήλων έχουν ήδη το πλαίσιο για να αντιμετωπιστούν.

Το νέο πειθαρχικό ποινικοποιεί τη συνδικαλιστική δράση, την οργάνωση στα σωματεία και προσπαθεί να περάσει ότι η άρνηση της αξιολόγησης είναι ειδικό πειθαρχικό παράπτωμα που επισείει την απόλυση. Ο σκοπός είναι να πάψουμε να οργανωνόμαστε στα σωματεία.

Κανέναν δεν θα αφήσει αδιάφορο το πειθαρχικό γιατί με αυτό απλά καθημερινά συμβάντα της σχολικής ζωής θα γίνουν “άρνηση της ιεραρχίας” ή “προσβολή της ιεραρχίας”. Θα προσπαθήσουν μέσα από αυτές τις πολύ καλά διαλεγμένες λέξεις να ασκήσουν δίωξη σε όλους.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό το πειθαρχικό αυτό να μείνει στα χαρτιά. Είναι ζήτημα ζωής, εργασιακών συνθηκών, αξιοπρέπειας αλλά και σχολείου. Δάσκαλος σκυφτός, εργαζόμενος σκυφτός, δεν μπορεί να υπάρξει. Έχουμε στα χέρια μας τη διαμόρφωση της επόμενης γενιάς εργαζομένων, πολιτών. Δεν μπορούμε να τους δώσουμε το παράδειγμα “υποτάξου”. Είναι ζήτημα αξιοπρέπειας, το νέο πειθαρχικό πρέπει να σημαίνει δεν πάμε στη δουλειά, κλείνει το σχολείο, κλείνει το νοσοκομείο, κάθε δημόσια υπηρεσία. Είναι αιτία πολέμου».

Σοφία Γαρμπή

ΧΑΝΙΑ

Αντίσταση στις διώξεις

Την Παρασκευή 18/7 πραγματοποιήθηκε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας στη Διεύθυνση πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων που οργάνωσαν τα σωματεία ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ. Η διευθύντρια εκπαίδευσης αποφάσισε μέσα στο κατακαλόκαιρο να μοιράσει κλήσεις για πειθαρχικό σε συναδέλφους που συμμετέχουν στην απεργία ενάντια στην αξιολόγηση.

Πρόκειται για ξεκάθαρη εκδικητική πρακτική. Δεν είναι «διοικητική ενέργεια» είναι πολιτική επίθεση. Πριν δέκα μέρες κλήθηκαν 15 συνάδελφοι. Την Πέμπτη, άλλοι 25. Σταγόνα-σταγόνα, προσπαθώντας να εξοντώσουν ψυχολογικά και να τρομοκρατήσουν. Μόνο που αυτή η τακτική δεν περνάει. Η διοίκηση λειτουργεί σαν μακρύ χέρι του υπουργείου και του κρατικού αυταρχισμού.

Δεν είναι αθώα ούτε ουδέτερη. Είναι συμμε-

18/7, Κινητοποίηση στη ΔιΠΕ Χανίων. Φωτό: Βιοθέττα Πατέλη

τοχη στην επίθεση ενάντια στον δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου, στην παιδαγωγική ελευθερία, στα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών. Οι διώξεις συναδέλφων που τόλμησαν να μιλήσουν για τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, όπως στη περίπτωση της πρόεδρου στον ΣΕΠΕ Ζακύνθου, δεν είναι τυχαίες. Η κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να φιμώσει τους εκπαιδευτικούς. Ενοχλεί η φωνή μας γιατί υπερασπίζεται τη ζωή, το δημόσιο σχολείο, την ελευθερία. Το εκπαιδευτικό κίνημα απαντάει ξεκάθαρα ότι δεν τρομοκρατείται.

Θα συνεχίσουμε τον αγώνα, μέχρι τη νίκη. Παρά τις δυσκολίες της εποχής, η συμμετοχή στις κινητοποιήσεις στα Χανιά ήταν μαζική και αποφασισμένη. Από την πλευρά της ΕΑΚ τονίσαμε πως τον Σεπτέμβρη χρειάζεται να ξεδιπλωθεί ένας μεγάλος απεργιακός αγώνας, που θα ενώσει όλα τα κρίσιμα ζητήματα: την κατάργηση της αξιολόγησης-χειραγώγησης, την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου για όλα τα παιδιά και τη σύνδεση με τον αντιπολεμικό και αντιρατσιστικό αγώνα. Έναν αγώνα που θα ενισχύσει τη φωνή και τη δύναμη του εκπαιδευτικού κινήματος, για να νικήσουμε.

Μαργαρίτα Παπαμηνά,
εκπαιδευτικός, ΣΕΠΕ Χανίων

Μια ακόμη βδομάδα γενοκτονίας στη Λωρίδα της Γάζας. Μια ακόμη βδομάδα αδιανόητης ισραηλινής επιθετικότητας προς όλες τις κατευθύνσεις. Οι ανθρωπιστικές οργανώσεις, ανάμεσά τους δύο υπηρεσίες του ΟΗΕ, το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Τροφίμων και η UNRWA καταγγέλλουν ότι το Ισραήλ ακολουθεί μόνιμη πολιτική λιμοκτονίας και μαζικής δολοφονίας των πεινασμένων. Οι οργανώσεις λένε πως πίσω από τις γραμμές του ισραηλινού στρατού περιμένουν φορτηγά με τρόφιμα που αρκούν για να θρέψουν τον πληθυσμό για τρεις μήνες, αλλά μέσα στη βδομάδα πέθανε ένα ακόμη κορίτσι τεσσάρων χρόνων από βαριά αστία.

Ο κόσμος στήνεται στις ουρές όχι από τα ξημερώματα αλλά από το προηγούμενο βράδυ, αλλά όταν φτάνει η ώρα για τη μοιρασιά των τροφίμων, ο ισραηλινός στρατός ανοίγει πυρ. Το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Τροφίμων λέει πως 25 φορτηγά του πέρασαν στη Γάζα και “συνάντησαν μεγάλα πλήθη αμάχων που περιμένασαν εναγωνίως να αποκτήσουν πρόσβαση στο φαγητό. Καθώς όμως το κονβόι πλησίαζε, το πλήθος βρέθηκε να δέχεται σφαίρες από ισραηλινά τανκς, ελεύθερους σκοπευτές και άλλα πυρά”.

Στη Ντόχα του Κατάρ, ενώ οι συνομιλίες περιγράφονταν όλο και πιο “κοντά στη συμφωνία” για εκχειρίρια, τελικά πάγωσαν καθώς το Ισραήλ δεν φαίνεται πρόθυμο να στείλει κλιμάκια για συνομιλίες σε ανώτερο επίπεδο και έτσι ο αμερικανός διαμεσολαβητής επίσης δηλώνει ότι περιμένει απαντήσεις.

Αντί για συνομιλίες, το Ισραήλ προχώρησε σε βομβαρδισμούς στη Συρία και στην Υεμένη. Στην Υεμένη ξαναχτύπησε το λιμάνι της Χοντέιντα, δηλώνοντας ότι “θα αντιμετωπίσει την Υεμένη όπως αντιμετώπισε και το Ιράν”, και λέγοντας πως καταστρέφει το λιμάνι ξεκάθαρα για να μην μπορέσει η χώρα να ξαναφτιάξει τις υποδομές της. Τιμωρεί τους Χουθίτες που κυβερνάνε τη χώρα για την αλληλεγγύη τους στην Παλαιστίνη.

Μαζικές δολοφονίες στις ουρές της Γάζας-Βομβαρδισμοί σε Συρία-Υεμένη

Την περασμένη Τετάρτη, 16 Ιούλη, το Ισραήλ βομβάρδισε και τη Δαμασκό, την πρωτεύουσα της Συρίας. Τουλάχιστον τρεις άνθρωποι σκοτώθηκαν και δεκάδες τραυματίστηκαν από τα χτυπήματα που συνέτριψαν κτίρια της κεντρικής διοίκησης του συριακού στρατού, του Υπουργείου Άμυνας και άλλα, πολύ κοντά στο Προεδρικό Μέγαρο. Ήταν χτύπημα προειδοποίησης του Ισραήλ, στέλνοντας μήνυμα ότι ανά πάσα στιγμή μπορεί να σκοτώσει τον καινούργιο επικεφαλής της Συρίας, αλ-Σάραα. Υπουργοί του Νετανιάχου έχουν ήδη ζητήσει ανοιχτά την εκτέλεση του αλ-Σάραα.

Η αφορμή για το χτύπημα ήταν οι εξελίξεις στο Νότο της Συρίας, όπου το Ισραήλ ταυτόχρονα εμπλεκόταν στρατιωτικά σε βάρος των δυνάμεων του καθεστώτος της Συρίας και υποτίθεται υπέρ της μειονότητας των Δρούζων.

Το Ισραήλ από τον πόλεμο του 1967 κατέχει τα Υψώματα του Γκολάν που ως τότε ανήκαν στη Συρία. Πρόσφατα, εκμεταλλεύτηκε την κρίση κατά τη διάρκεια της ανατροπής του Άσαντ και άρπαξε ακόμη περισσότερα εδάφη στο Νότο της χώρας. Πρόκειται για περιοχές πολύ κοντά στη Δαμασκό. Παρότι το καθεστώς του της Χαγιάτ Ταχρίρ αλ Σαμ (HTS) και του αλ-Σάραα κάνει τα πάντα για να διατηρήσει τις σχέσεις σε πλήρη ομαλότητα και να μην “προκαλέσει” το Ισραήλ, από τη μεριά του το σιωνιστικό κράτος δεν κρατιέται και θέλει να διαλύσει ολόκληρο το στρατιωτικό μηχανισμό του συριακού κράτους. Θέλει να επιβληθεί σαν ένας από τους επικυρίαρχους μαζί με τις άλλες περιφερειακές δυνάμεις (Τουρκία, χώρας του Κόλπου) που διεκδικούν ένα κομμάτι της συριακής πίτας.

Μια από τις μεθόδους που αξιοποιεί είναι προσπάθειες να εκμεταλλευτεί τους Δρούζους.

Οι Δρούζοι είναι μια θρησκευτική-εθνοτική μειονότητα του αραβικού κόσμου. Η πλειοψηφία τους ζει στη Συρία και στο Λίβανο, αλλά ένα κομμάτι γύρω στις 150 χιλιάδες ζει στο Ισραήλ, συμπεριλαμβανομένων των Υψωμάτων του Γκολάν, όπου οι πλειοψηφία των Αράβων είναι Δρούζοι. Το Ισραήλ αξιοποίησε τους Δρούζους από την αρχή με παρόμοιο τρόπο που έκαναν κι άλλοι αποικιοκρατικοί μηχανισμοί. Διαχωρίζοντάς τους από τους Παλαιστίνιους, τους έβαλε να υπηρετούν υποχρεωτικά στον ισραηλινό στρατό, όπως όλοι οι Ισραηλινοί. Οι Δρούζοι μαζί με την πολύ μικρή μειονότητα των Τσερκέζων είναι οι μόνες μειονότητες με αυτό το “προνόμιο”.

Αυτό το στάτους οδήγησε πολλές φορές τους Δρούζους να ταυτίζονται με το σιωνιστικό μηχανισμό και να γίνονται και εθελοντές στις πιο επιθετικές αποστολές του ισραηλινού στρατού. Ταυτόχρονα τους εκμεταλλεύονταν σαν βιτρίνα για να απαντήσει σε όποιον έλεγε την αλήθεια, ότι δηλαδή το Ισραήλ είναι ένα κράτος-απαρτχάιντ. Στην πραγματικότητα, οι Δρούζοι δεν αντιμετωπίστηκαν ως ίσοι ούτε καν μέσα στο σιωνιστικό πλαίσιο. Κάποιοι μπορούσαν να γίνουν χρήσιμοι δολοφόνοι ενάντια στους Παλαιστίνιους, αλλά η πλειοψηφία συνέχιζε να αντιμετωπίζεται σαν “Αράβες”, δηλαδή κατώτεροι. Ο λεγόμενος “Θεμελιώδης Νόμος” με τίτλο “Το Ισραήλ σαν Εθνικό Κράτος του Εβραϊκού Λαού”, που πέρασε το 2018 η κυβέρνηση Νετανιάχου και προκάλεσε κρίση στο Ισραήλ επισήμοποίησε αυτή την πραγματικότητα. Κατάργησε τα αραβικά από τις επίσημες γλώσσες του κράτους και ξεκαθάρισε πως το Ισραήλ εκφράζει εθνικά μόνο τους Εβραίους. Η ηγεσία των Δρούζων που για χρόνια αποδεχόταν το ρόλο του χωροφύλακα των Παλαιστίνιων με το επιχείρημα πως “Εμείς είμαστε Ισραηλινοί Δρούζοι”, έμεινε στο κενό.

Ισραηλινό τανκ στην κατεχόμενη Κουνείτρα στη Συρία. Φωτό: Getty

Ωστόσο το Ισραήλ δεν τα παράτησε. Πέρι τον Ιούλη, ενώ το Ισραήλ είχε αρχίσει ήδη να απλώνει τον τρόπο με χτυπήματα στο Λίβανο και το Ιράν, κατηγορησε τη Χεζμπολάχ ότι ήταν δική της η ρουκέτα που έπεσε στα Υψώματα του Γκολάν η οποία σκότωσε δώδεκα νεαρούς Δρούζους. Οι Ισραηλινοί ρατσιστές ξαφνικά αποκαλούσαν τους Δρούζους των κατεχόμενων “Ισραηλινούς πολίτες” και ορκίζονταν να πάρουν εκδίκηση από τη Χεζμπολάχ. Ακολούθησε η δολοφονία του στρατιωτικού ηγέτη της Χεζμπολάχ, Φουάντ Σουκρ, του πολιτικού ηγέτη της Χαμάς, Ισμαήλ Χανίγια και από εκεί φτάσαμε ως το σερί τρομοκρατικών εκρήξεων και τις δολοφονίες πολλών στελεχών της Χεζμπολάχ στο Λίβανο, μέχρι και του ηγέτη της, Χασάν Νασράλα. Οι Δρούζοι του Γκολάν ωστόσο δεν ενσωματώθηκαν στο Ισραήλ, ούτε υπηρετούσαν στο στρατό του και συνέχισαν όλες αυτές τις δεκαετίες να δηλώνουν Σύριοι.

Συγκρούσεις

Τώρα το Ισραήλ προσπαθεί να εκμεταλλευτεί το φόβο που νιώθουν οι μειονότητες μέσα στη Συρία απέναντι σε ένα καθεστώς που τις βάζει στο στόχαστρο. Το καινούργιο καθεστώς της Δαμασκού δεν έχει επιβάλει τον έλεγχο του σε πολλές περιοχές της χώρας, ανάμεσά τους και στο Νότο. Στη Σουεϊντά, μια πόλη στα νότια, κοντά στα σύνορα με την Ιορδανία ξέσπασαν τις τελευταίες βδομάδες συγκρούσεις μεταξύ Δρούζων που αποτελούν πλειοψηφία στην πόλη και Βεδουϊνών (νομάδων). Το καθεστώς της Δαμασκού εκμεταλλεύτηκε τις συγκρούσεις για να στείλει στρατό ενάντια στους Δρούζους, καθώς βλέπει τις μειονότητες σαν πιθανή πηγή αποσταθεροποίησης.

Ο Γαϊάθ Ναϊσέ από το Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα, αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στη Συρία, εξηγεί:

“Το καθεστώς του HTS απαίτησε από την αρχή τον αφοπλισμό των Αλαουϊτών στις παράκτιες περιοχές. Ο στόχος αυτής της απαίτησης ήταν διπλός. Από τη μία, ήταν εκδίκηση προς τους Αλαουϊτες γιατί το HTS βλέπει τις μειονότητες ως εχθρούς. Δεύτερον, το HTS θέλει να εξαφανίσει οποιονδήποτε θα μπορούσε να αντισταθεί στην εξουσία του, και οι Αλαουϊτες αντιμετωπίζονται σαν υπόλοιμα του καθεστώτος Άσαντ. Το Μάρτη και τον Απρίλη αυτά οδήγησαν σε βάρβαρες σφαγές Αλαουϊτών, με τις δυνάμεις του HTS να σκοτώνουν πάνω από 1600 ανθρώπους. Τώρα το νέο καθεστώς θέλει να επιτεθεί στους Δρούζους στο Νότο

γιατί δεν ελέγχει αυτήν την περιοχή.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση υποκόπτει σε όλες τις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών. Εδώ και μήνες, το Ισραήλ επιτίθεται και βομβαρδίζει τη Συρία για να καταστρέψει τις στρατιωτικές δυνατότητες που άφησε πίσω του το παλιό καθεστώς του Άσαντ. Αλλά το HTS δεν έχει καταδικάσει καμιά από αυτές τις πράξεις, ενώ πρόσφατα ξεκίνησαν να κάνουν και διαπραγματεύσεις με αξιωματούχους του Ισραήλ.

Ο αλ-Σάραα νόμιζε πως θα μπορούσε να επιτεθεί στη Σουεϊντά χωρίς καμιά παρέμβαση από τους ιμπεριαλιστές ή τις περιφερειακές δυνάμεις επειδή προς το παρόν τα έχει καλά με το Ισραήλ. Μάλιστα πίστευε πως αυτή ακριβώς η στιγμή είναι η καλύτερη. Νόμιζε πως το Ισραήλ δεν θα έκανε επέμβαση υπέρ των Δρούζων, χάρη στις τόσες παραχωρήσεις που του έχει κάνει το HTS.

Στο Ισραήλ υπάρχει μια κοινότητα Αράβων Δρούζων που έχουν το δικαίωμα να υπηρετούν στον ισραηλινό στρατό. Υπήρξε ορισμένη πίεση από αυτή τη μειονότητα ώστε το Ισραήλ να παρουσιαστεί σαν σωτήρας των μειονοτήτων, ιδιαίτερα των Δρούζων σε άλλες χώρες.

Έτσι, από τη μία λόγω των συμφερόντων του Ισραήλ για να επιβεβαιώσει την υπεροχή του στη Συρία και από την άλλη λόγω της πίεσης των Δρούζων στο Ισραήλ και στα κατεχόμενα υψώματα του Γκολάν, το Ισραήλ έκανε επέμβαση.

Το Ισραήλ δεν είναι ο σωτήρας μας. Δεν κάνει τίποτα προς το δικό μας συμφέρον. Το κάνει για τα δικά του συμφέροντα στη Συρία, τα οποία δεν ταυτίζονται με τα δικά μας. Ήταν η ηρωική αντίσταση του λαού στη Σουεϊντά που ανάγκασε τις δυνάμεις του καθεστώτος να αποχωρήσουν την Πέμπτη. Το HTS πρέπει να μάθει ότι υπάρχει ένα όριο στην εξουσία του να καταπιέζει τις μειονότητες και τις πολιτικές και δημοκρατικές ελευθερίες στη Συρία. Είναι η πρώτη νίκη του λαού στη Συρία ενάντια στο καθεστώς του HTS και γι’αυτό έχει σημασία. Τώρα, πρέπει να οργανώσουμε όλες μας τις δυνάμεις, συνδικάτα, γυναικεία κινήματα, μειονότητες και να συντονίσουμε τους αγώνες μας για να ενωθούμε ενάντια σε αυτό το διχαστικό καθεστώς. Να ενώσουμε τον αγώνα του λαού της Σουεϊντά, ολόκληρης της Συρίας με τον αγώνα της αυτόνομης περιοχής [των Κούρδων] στα βορειοδυτικά της χώρας”.

Νίκος Λούντος

Ξεσηκωμός στο Ραμπάτ

Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν την Κυριακή 20/7 στο Ραμπάτ σε ένα μαζικό συλλαλητήριο αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους και καταδίκης της εκστρατείας γενοκτονίας του Ισραήλ στην Γάζα. Οι διαδηλωτές ξεκίνησαν από την πλατεία Bab El Had και κατέληξαν στο μαροκινό κοινοβούλιο.

Στο συλλαλητήριο -που οργανώθηκε από το «Μαροκινό Μέτωπο Υποστήριξης της Παλαιστίνης και Εναντίωσης στις σχέσεις με το Ισραήλ», στο οποίο συμμετέχουν πολιτικά κόμματα, συνδικάτα, οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημόσιες προσωπικότητες- βάδισαν άνθρωποι όλων των ηλικιών. Παλαιστινιακές σημαίες κυμάτιζαν παντού ενώ τα συνθήματα που αντηχούσαν ήταν «Με τις ψυχές μας και το αίμα μας, θα σε υπερασπιστούμε Παλαιστίνη», «Μαρόκο και Παλαιστίνη, ένας λαός, όχι δύο».

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε από τους διαδηλωτές στο αίτημα για άμεση διακοπή των διπλωματικών

σχέσεων του Μαρόκου με το Ισραήλ. Τα πλακάτ και τα συνθήματα απέρριπταν κάθε μορφή πολιτικής ή οικονομικής σύνδεσης με το Τελ Αβίβ, καταγγέλλοντας τους δεσμούς αυτούς ως προδοσία της δικαιοσύνης και της παραδοσιακής υποστήριξης του Μαρόκου στον παλαιστινιακό αγώνα. Οι διαδηλωτές με συνθήματα και πλακάτ κατήγγειλαν τις δυτικές όσο και τις αραβικές κυβερνήσεις ότι είτε αδιαφορούν, είτε επιτρέπουν, όταν δεν συμμετέχουν ενεργά στο πλευρό του Ισραήλ, τα εγκλήματα εναντίον των Παλαιστίνιων.

Το συλλαλητήριο ήρθε να προστεθεί σε μια αλυσίδα μεγάλων κινητοποιήσεων που μακραίνει όλο και περισσότερο απαιτώντας να ακυρωθεί η εξομάλυνση των σχέσεων ανάμεσα στο Μαρόκο και το Ισραήλ από τα τέλη του 2020 στο πλαίσιο των «Συμφωνιών του Αβραάμ», να τερματιστεί ο γενοκτονικός πόλεμος και να μπει ανθρωπιστική βοήθεια στη Γάζα.

20/7, Μαρόκο. Δεκάδες χιλιάδες στο Ραμπάτ. Φωτό: Abna24

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ AFP «Συνάδελφοι κινδυνεύουν να πεθάνουν από την πείνα»

Το AFP συνεργάζεται με έναν ανεξάρτητο δημοσιογράφο, τρεις φωτογράφους και έξι ανεξάρτητους βιντεοδημοσιογράφους στη Λωρίδα της Γάζας, μετά την αποχώρηση του μόνιμου προσωπικού του στις αρχές του 2024. Μερικοί συνάδελφοι, παρά τα όσα συμβαίνουν, καταφέρνουν ακόμα να καλύψουν τι συμβαίνει στη Λωρίδα της Γάζας...

Ένας από αυτούς, ο Μπασάρ (Ταλέμπ) κατάφερε να δημοσιεύσει ένα μήνυμα στο Facebook, που ανέφερε “δεν έχω πλέον τη δύναμη να δουλέψω για τα μέσα ενημέρωσης. Το σώμα μου είναι αδύναμο και δεν μπορώ πλέον να περπατήσω...”.

Ο 30χρονος Μπασάρ εργάζεται και ζει σε συνθήκες τόσο άθλιες, όσο αυτές στις οποίες ζουν όλοι οι κάτοικοι της Γάζας, μετακινούμενος από το ένα στρατόπεδο προσφύγων στο άλλο υπό τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς. Ο Μπασάρ ζει εδώ και αρκετές ημέρες ανάμεσα στα ερείπια του σπιτιού του στην πόλη της Γάζας με τη μητέρα του, τους τέσσερις αδελφούς, τις αδελφές του, και μερικά ξαδέλφια. Το πρωί της Κυριακής, ανέφερε ότι ο μεγαλύτερος αδελφός του κατέρρευσε λόγω πείνας...

Φοβόμαστε ότι θα μάθουμε για τον θάνατό τους ανά πάσα στιγμή και αυτό είναι αφόρητο. Από την ίδρυση του AFP τον Αύγουστο του 1944, έχουμε χάσει δημοσιογράφους σε συγκρούσεις, είχαμε τραυματίες και κρατούμενους στις τάξεις μας, αλλά κανείς μας δεν θυμάται να έχει δει κάποιον συνεργάτη του να πεθαίνει από την πείνα.

(απόσπασμα από την ανακοίνωση του Συνδικάτου Δημοσιογράφων του AFP)

Τα νησιά λένε ΟΧΙ στη γενοκτονία!

ΣΥΡΟΣ

Μαζική και μαχητική ήταν η συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που έγινε στην Ερμούπολη της Σύρου στην Τρίτη 22/7. Εκατοντάδες κάτοικοι δήλωσαν την αντίθεση τους στο γενοκτονικό πόλεμο του Ισραήλ εναντίον των Παλαιστίνιων στην Γάζα και στην παρουσία του κρουαζιερόπλοιου Crown Iris με ισραηλινούς τουρίστες στη Σύρο, πετυχαίνοντας την εσπευσμένη πρόωγη αποχώρησή του.

Απαιτήσαν επίσης την άρση απαγόρευσης κυκλοφορίας και στάθμευσης στην περιοχή «Νησάκι» που αποφάσισε το ελληνικό λιμενικό προκειμένου να διευκολύνει την ισραηλινή εταιρία – σε απόλυτη αντίθεση με ό,τι κάνει στους πρόσφυγες εναντίον των οποίων ο Πλεύρης χρησιμοποιεί πρακτικές όπως αυτές που χρησιμοποιεί ο ισραηλινός στρατός εναντίον των Παλαιστίνιων.

Συνδικάτα, κινήσεις, συλλογικότητες και πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για τη συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που έγινε μετά από πρωτοβουλία κατοίκων, ανάμεσά τους η ΕΛΜΕ Κυκλάδων, ο Σύλλογος Εργαζομένων στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου, η Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Σύρου, η Παλαιστινιακή Παροικία κ.α. Το παρών στη συγκέντρωση έδωσαν και οι Φοιτητές του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

«Παρά το ότι η κινητοποίηση έγινε σε εργάσιμες ώρες και μέσα σε δυνατή ζέστη, πάνω από 300 άτομα συμμετείχαν στη συγκέντρωση που ξεκίνησε με πορεία από την πλατεία Μιαούλη προς το λιμάνι» μας μεταφέρει η Ζωή. «Κανένα από τα πούλμαν που έρχονταν να φορτώσουν τουρίστες από το κρουαζιερόπλοιο δεν πέρασε και ένα που τα κατάφερε δεν μπόρεσε να βγει». Κατά μήκος του λιμανιού ανοίχτηκε μια τεράστια παλαιστινιακή σημαία και οι διαδηλωτές παρέμειναν παρά τη ζέστη στο χώρο για αρκετές ώρες προχωρώντας σε αποκλεισμό του λιμανιού. Το μεσημέρι ώρες πριν την προγραμματισμένη του αναχώρησή, το κρουαζιερόπλοιο αποχώρησε από το λιμάνι ενώ οι διαδηλωτές φώναζαν «Ούτε στη Σύρο ούτε πουθενά, με την Παλαιστίνη ως την Λευτεριά!»

«Οι ισραηλινοί τουρίστες έχουν επιλέξει να κάνουν τις διακοπές τους στην Ελλάδα, την ώρα που το κράτος τους διαπράττει γενοκτονία και εθνοκάθαρση με 58.000 δολοφονημένους Παλαιστίνιους μεταξύ των οποίων 18.000 παιδιά» ανέφερε το κάλεσμα των κατοίκων. «Ως κάτοικοι της Σύρου αλλά πάνω από όλα ως άνθρωποι δρούμε στον τόπο μας ώστε να συμβάλουμε να σταματήσει αυτή η καταστροφή από τον γενοκτονικό πόλεμο που συντελείται στη γειτονιά μας... Απαιτούμε άμεση κατάπαυση πυρός, ειρήνη στην ευρύτερη περιοχή και δημιουργία παλαιστινιακού κράτους. Καμία συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης στα εγκλήματα πολέμου που διαπράττει το κράτος του Ισραήλ. Ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών στη Σύρο. Άρση απαγόρευσης κυκλοφορίας & στάθμευσης στην περιοχή Νησάκι λόγω άφιξης ισραηλινών κρουαζιερόπλοιων».

«Με αφορμή τον ελλειμενισμό κρουαζιερόπλοιου ισραηλινών συμφερόντων στη Σύρο και την “κατάληψη” τμήματος του λιμανιού με την απαγόρευση πρόσβασης στους κατοίκους και τους λοιπούς επισκέπτες της Σύρου για λόγους ασφαλείας» το ΔΣ του Συλλόγου των εργαζομένων στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου επισήμανε τα εξής:

22/7, Σύρος. Μαχητική συγκέντρωση ενάντια στην παρουσία κρουαζιερόπλοιου με ισραηλινούς τουρίστες.

«Η διάθεση υποδομών της χώρας μας όπως και η στενή συνεργασία σε οικονομικό, τεχνολογικό και στρατιωτικό επίπεδο με το Ισραήλ αποτελεί άμεση στήριξη των εγκλημάτων που διαπράττει. Έκφραση υλοποίησης αυτής της ασαφούς συνεργασίας και των επιλογών της ελληνικής κυβέρνησης είναι και η παραχώρηση της χρήσης των λιμενικών εγκαταστάσεων στη Σύρο, με ειδικούς όρους ασφάλειας, όπως πληροφορηθήκαμε, για την υποστήριξη της επιχειρηματικής δράσης εταιρείας μέλους ομίλου εταιρειών ισραηλινών συμφερόντων και την προσφορά υπηρεσιών αναψυχής και τουρισμού ενώ βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη η γενοκτονία στη Γάζα. Σήμερα βλέποντας να προσφέρονται γη και ύδωρ σε οικονομικά συμφέροντα, άρρηκτα συνυφασμένα με το κράτος του Ισραήλ, δεν μπορούμε να σιωπήσουμε...».

Γ.Π.

ΝΑΞΟΣ

Πετυχημένες εκδηλώσεις οργανώθηκαν την περασμένη εβδομάδα και στη Νάξο από την Πρωτοβουλία Νάξου για την Παλαιστίνη. «Η εκδήλωση στη Χώρα της Νάξου είχε επιτυχία και όσον αφορά το περιεχόμενο και τη συμμετοχή» μας μεταφέρει ένας από τους αγωνιστές που συμμετείχαν.

«Παρακολούθησαν πάνω από 100 άτομα ίσως 120-140. Το ενδιαφέρον ήταν ότι ο κόσμος σταματούσε, κάποιοι εξέφραζαν πολύ έντονα την αλληλεγγύη τους με εξαίρεση ένα ζευγάρι μάλλον ισραηλινών όπου έκαναν χειρονομίες και όταν τους φώναξα Free Palestine μου έδειχναν επίμονα το μεσαίο δάκτυλο.

Με το τέλος της εκδήλωσης κάναμε πορεία στη παραλία της Χώρας, στο τουριστικό κομμάτι, με πολύ παλμό και συνεχόμενα συνθήματα. Οι αντιδράσεις ήταν θετικές, ένα κομμάτι των τουριστών χειροκροτούσε, ενώ δύο-τρια ζευγάρια εντάχτηκαν στη πορεία. Την επόμενη ημέρα έγινε εκδήλωση στην πλάτσα της Απειράνθου με μεγάλη συμμετοχή, περίπου 60-70 άτομα και ενδιαφέρον. Κάνουμε συνέλευση κάθε εβδομάδα και η μεγάλη, ανοιχτή θα είναι στις 28/7 στο αμφιθέατρο απέναντι από τη μητρόπολη. Θα ακολουθήσουν αρκετές δράσεις».

Φωτό: Πρωτοβουλία Νάξου για την Παλαιστίνη

Οι εργάτες στο πλευρό της Παλαιστίνης

16/7, Προβλήτες COSCO, Πέραμα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

COSCO

Το βράδυ της Τετάρτης 16/7, πλημμύρισε το λιμάνι με αγωνιστές/ριες που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του σωματείου των λιμενεργατών ΕΝΕΔΕΠ για συγκέντρωση στις αποβάθρες της Κόσκο, προκειμένου να μπλοκαρισθεί το καράβι που μεταφέρει στρατιωτικό υλικό με προορισμό το Ισραήλ.

«Οι λιμενεργάτες σας το υπογράφουν – με των λαών το αίμα τα χέρια τους δεν βάφουν»

ήταν το σύνθημα που φώναξαν μαζί με το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» βάφοντας τον ουρανό του λιμανιού κόκκινο με τους πυρσούς που άναψαν λίγο πριν ανέβουν στο καράβι για να εξετάσουν το φορτίο.

Το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, σωματεία, οργανώσεις και συλλογικότητες του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έδωσαν δυναμικό παρών. Ανάμεσά τους η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και το March to Gaza Greece.

«Οι εργάτες έδειξαν ότι μπορούν να σταματήσουν τη γενοκτονία. Οι εργάτες όλου του κό-

σμου μπορούμε να σταματήσουμε τους πολέμους, σε αντίθεση με το ελληνικό κεφάλαιο και την κυβέρνηση Μητσοτάκη που είναι οι πιο πιστοί σύμμαχοι του κράτους – δολοφόνου» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Θανάσης Διαβολάκης, πρώην δημοτικός σύμβουλος Πειραιά με την Ανταρσία στο Λιμάνι. Ο Άχμεντ Οσάμα, πρόσφυγας από τη Γάζα και μέλος της Πρωτοβουλίας Ενάντια στη Γενοκτονία Gaza is here ευχαρίστησε τους λιμενεργάτες και κάλεσε στο επόμενο βήμα, την οργάνωση Γενικής Απεργίας για την Παλαιστίνη: «Θέλω να πω σε όλο τον κόσμο ότι η Γάζα αξίζει αυτόν τον αγώνα. Ας σταθούμε ώμο με ώμο. Χέρι με χέρι. Χρειάζεται να κάνουμε πολλά ακόμα για να σταματήσουμε τη γενοκτονία. Χρειάζεται να προχωρήσουμε σε απεργία για να στηρίξουμε τη Γάζα. Να σταματήσουν τα πάντα εδώ στην Ελλάδα. Η Γάζα αξίζει και μία και πολλές ημέρες απεργίας».

Ήταν η δεύτερη μεγάλη συγκέντρωση στο ίδιο σημείο μέσα στην εβδομάδα, καθώς δυο μέρες πριν, το ξημέρωμα της Δευτέρας, εκατοντάδες είχαν συγκεντρωθεί ξανά για το μπλοκάρισμα του πλοίου Evengolden. Η συγκέντρωση της Δευτέρας είχε λήξει με την ενημέρωση ότι το στρατιωτικό υλικό τελικά βρισκόταν στο καράβι Cosco Shipping Pisces το οποίο θα έφτανε την μεθεπόμενη.

Πράγματι σύμφωνα με το σωματείο των λιμενεργατών τα επίμαχα κοντέινερ εντοπίστηκαν και οι ίδιοι θα διασφάλιζαν ότι «θα γυρίσουν από κει που ήρθαν». Ο Μάρκος Μπεκρής, πρόεδρος του ΕΝΕΔΕΠ και του Εργατικού Κέντρου Πειραιά δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ότι «έχουμε εξασφαλίσει ότι αντιπροσωπεία του σωματείου ΕΝΕΔΕΠ θα βρίσκεται όλες τις ημέρες που θα πραγματοποιούνται εργασίες πάνω στο πλοίο προκειμένου να μην εκφορτωθούν τα δολοφονικά φορτία στο λιμάνι του Πειραιά και να μην πάνε να χρησιμοποιηθούν από την πολεμική βιομηχανία του Ισραήλ κατά του Παλαιστινιακού λαού».

Σ.Μ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΤ

Τη Δευτέρα 21/7 η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο οργάνωσε συζήτηση στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ για τη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού και τη στήριξη που παρέχει η ελληνική κυβέρνηση στο Ισραήλ. Η συζήτηση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα συνεδριάσεων της ΠΟΣΠΕΡΤ με την υποστήριξη των σωματείων ΠΣΥΠΕΡΤ και ΠΑΣΗΜΥΤΕ.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Στέλιος Μιχαηλίδης, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης και μέλος της ελληνικής αποστολής του March to Gaza στην Αίγυπτο, απ' όπου προβλήθηκε φωτογραφικό υλικό.

Εισηγητικά μπήκαν εικόνες από το σημείο που έχει φτάσει ο λαός της Γάζας μετά από 22 μήνες επιθέσεων, με τη λιμοκτονία και τις παγίδες θανάτου στα σημεία διανομής βοήθειας που στήνει ο ισραηλινός στρατός τις τελευταίες εβδομάδες. Τονίστηκε η δράση του παγκόσμιου κινήματος αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό που έχει φτάσει να μπλοκάρει τη στήριξη προς το Ισραήλ με εργατικές κινητοποιήσεις -όπως αυτές των λιμενεργατών στη Μασσαλία και τον Πειραιά. «Από αυτό το κίνημα ξεπήδησαν πρωτοβουλίες σαν την Παγκόσμια Πορεία προς τη Γάζα, το Στόλο Ελευθερίας και το Καραβάνι Σομούντ» επισημάνθηκε, συνεχίζοντας με εικόνες από την προσπάθεια να σπάσει ο αποκλεισμός με πορεία προς τη Ράφα. «Μπορεί αυτή η προσπάθεια να βρήκε μπροστά της τη χούντα του Σίσι, αλλά η μάχη είναι εδώ σε κάθε χώρο δου-

λειάς ενάντια στη δική μας κυβέρνηση και τη στήριξη που παρέχει στον Νετανιάχου» σημείωσε, φέρνοντας παραδείγματα έμπρακτης συνοχής της ελληνικής κυβέρνησης. «Από αυτή τη συνοχή προκύπτει και η χρήση της ΕΡΤ ως εργαλείο προπαγάνδας για λογαριασμό του Ισραήλ. Αλλά αυτό μπορεί να σπάσει από τους ίδιους τους εργαζόμενους της ΕΡΤ», τόνισε και θύμισε νικηφόρες μάχες στη δημόσια ραδιοτηλεόραση όπως την επαναπρόσληψη Αρβανίτη – Κατσίμη μετά την απόλυσή τους για την καταγγελία των αστυνομικών βασανιστηρίων το 2012, τη διατίθ του «Μαύρου», το μπλοκάρισμα της προβολής της Χρυσής Αυγής μετά την επαναλειτουργία της ΕΡΤ.

Ακολούθησε πλούσια κουβέντα με τις παρεμβάσεις εργαζομένων της ΕΡΤ, να καταγγέλλουν τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται η γενοκτονία στο ενημερωτικό πρόγραμμα, αλλά και τις εργασιακές συνθήκες που έχει επιβάλλει η διοίκηση. «Οι λιμενεργάτες λέγανε προχτές ότι εμείς λερώνουμε τα χέρια μας με γράσα όχι με αίμα» σημείωσε μια εργαζόμενη. «Εγώ προς το παρόν δεν μπορώ να πω το ίδιο και θα πρέπει να δράσουμε ώστε να μπορούμε να έχουμε ήσυχη τη συνείδησή μας μετά από κάθε μας βάρδια» συνέχισε. «Δεν χρειάζεται να νιώθουμε συνένοχοι για τον κατήφορο που έχει επιλέξει η κυβέρνηση και η διοίκηση. Σίγουρα όμως χρειάζεται να κάνουμε πολλά για να σταματήσουμε το έγκλημα που γίνεται μπροστά στα μάτια μας» απάντησε μια συναδέλφισσά της, σε έναν ενδεικτικό διάλογο από τη συζήτηση. Η εκδήλωση κατέληξε σε βήματα οργάνωσης και δράσης ώστε να σταματήσει η ΕΡΤ να αποτελεί φερέφωνο του Μητσοτάκη και του Νετανιάχου.

21/7, Ραδιομέγαρο ΕΡΤ. Φωτό: Τάσος Αναστασιάδης

Σε εβδομάδα δράσεων αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη εξελίσσονται οι τελευταίες ημέρες του Ιουλίου με καθημερινά καλέσματα σε κινητοποιήσεις.

Την Τετάρτη 23/7, το March to Gaza οργανώνει συγκέντρωση αλληλεγγύης στο Palestine Action, στις 7μμ, έξω από την Βρετανική Πρεσβεία. Το Palestine Action είναι μια ακτιβιστική οργάνωση στη Βρετανία που από το 2020 δρα σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό, επικεντρώνοντας τις ενέργειές του σε ισραηλινά εργοστάσια όπλων και σε τραπεζικά ιδρύματα που χρηματοδοτούν τη γενοκτονία. Πριν δύο εβδομάδες η βρετανική κυβέρνηση έθεσε εκτός νόμου το Palestine Action και κάθε μέλος της οργάνωσης ή οποιαδήποτε μορφή στήριξης προς αυτή, απειλείται με ποινή φυλάκισης έως και 14 χρόνια.

Την Πέμπτη 24/7, στις 8μμ, οργανώνεται συγκέντρωση στο Σύνταγμα με σύνθημα «Η Γάζα λιμοκτονεί και φωνάζει: Όχι στην Πείνα – Όχι στον θάνατο». Ενδεικτική της κατάστασης είναι η συγκλονιστική ανακοίνωση του Συνδικατού Δημοσιογράφων του Γαλλικού Πρακτορείου Ειδήσεων (AFP) σύμφωνα με την οποία οι τελευταίοι εναπομείναντες δημοσιογράφοι του στη Γάζα κινδυνεύουν να πεθάνουν από την πείνα. «Η Γάζα καλεί σε διεθνή κλιμάκωση του αγώνα» τονίζει το κάλεσμα στη συγκέντρωση. «Ο πληθυσμός της Γάζας την τελευταία εβδομάδα κινδυνεύει άμεσα από μαζικούς θανάτους λόγω του επιβεβλημένου λιμού από το κράτος του Ισραήλ και της ραγδαίας επιδείνωσης της ανθρωπιστικής κρίσης. Τα αποθέματα έχουν πιά τελειώσει. Ολοένα αυξανόμενο κομμάτι του πληθυσμού βρίσκεται σε «καταστροφικό λιμό σταδίου 5» με ανεπαρκή ζημιές πια σε ζωτικά όργανα. Το στάδιο 5 λιμού συμφωνά με το σύστημα IPC... Δεν μπορούμε να παραμείνουμε στα σπίτια μας όσο συνεχίζεται η γενοκτονία του αγωνιζόμενου λαού των Παλαιστινίων από το δολοφονικό κράτος του Ισραήλ. Η ελευθερία και η ζωή του είναι και η δική μας ελευθερία και ζωή. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας ως το τέλος της γενοκτονίας».

Το Σαββατοκύριακο 26 και 27 Ιουλίου με πρωτοβουλία του March to Gaza θα πραγματοποιηθεί διήμερο δράσεων στην Καλαμάτα ενάντια στο κέντρο εκπαίδευσης πιλότων που έχει στήσει η διαβόητη ισραηλινή πολεμική βιομηχανία Elbit Systems στην Αεροπορική Βάση που βρίσκεται εκεί. Το πρωί του Σαββάτου θα αναχωρήσει μηχανοκίνητο κονβόι από την Αθήνα προς την Καλαμάτα όπου θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση ενώ το επόμενο απόγευμα θα γίνει πορεία προς την αεροπορική βάση.

Το κάλεσμα για το διήμερο εξηγεί

Μια εβδομάδα γεμάτη αλληλεγγύη

ότι «κομβικός κρίκος στην αλυσίδα της ελληνικής συλλογικής στην γενοκτονία είναι η αεροπορική βάση της Καλαμάτας που παραχωρήθηκε στην Elbit Systems, τον μεγαλύτερο προμηθευτή στρατιωτικού υλικού στην εγκληματική πολεμική μηχανή του IDF. Στην Καλαμάτα, πιλότοι και χειριστές drones του NATO και των συμμαχικών χωρών έχουν την «ευκαιρία» να εκπαιδευτούν από τους Ισραηλινούς συναδέλφους τους στον βομβαρδισμό κατοικημένων περιοχών και την μαζική εξόντωση αμάχων. Η παρουσία της Elbit Systems συνιστά ηθική πρόκληση για την ελληνική κοινωνία και επιβάλλεται να κλείσει το συντομότερο δυνατό».

Θηριωδίες

Ακολουθεί το κάλεσμα της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο** στις κινητοποιήσεις:

«Οι θηριωδίες των σιωνιστών δολοφόνων δεν έχουν τέλος! Το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Τροφίμων και η UNRWA καταγγέλλουν ότι το Ισραήλ ακολουθεί μόνιμη πολιτική λιμοκτονίας και μαζικής δολοφονίας των πεινασμένων. Από τις 27 Μαΐου και μετά, πάνω από 1.000 άτομα μαρτύρησαν στις «παγίδες θανάτου» που έχουν στήσει ΗΠΑ και σιωνιστές, 6.000 επιπλέον τραυματίστηκαν και 45 ακόμα αγνοούνται, ενώ το ένα τρίτο του πληθυσμού στερείται τροφής για μέρες ολόκληρες. Ο στρατός κατοχής επεκτείνει τις επιχειρήσεις του προσταθώντας να ελέγξει περιοχές στη Γάζα ενώ στη Δυτική Όχθη οι σιωνιστές έποικοι κλιμακώνουν όσο ποτέ τις επιθέσεις τους. Στη Ντόχα οι συνομιλίες δεν οδηγούν στην εκεχειρία που υπόσχεται ο Τραμπ, αντίθετα το κράτος – τρομοκράτης προχωράει σε νέους βομβαρδισμούς στη Συρία και στην Υεμένη.

Η κλιμάκωση των ισραηλινών δολοφόνων είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας τους να τσακίσουν την Αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού. Στη Μπέιτ Χανούν, τις περασμένες μέρες οι δυνάμεις της Αντίστασης ξεφτίλισαν τον σιωνιστικό στρατό που τώρα επιχειρεί να πάρει την ρεβάνς. Το ποσοστό υποστήριξης στη Χαμάς έχει αυξηθεί σημαντικά σε όλη τη Γάζα τους τελευταίους τρεις μήνες, όπως και αυτό της δυσaráσκειας απέναντι στην Παλαιστινιακή Αρχή. Ο κόσμος παρά την γενοκτονία και την λιμοκτονία συνεχίζει να είναι δεμένος και να στηρίζει την Αντίσταση.

Ούτε όμως το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη υποχωρεί. Συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε τις κινητοποιήσεις με στόχο την κήρυξη αντιπολεμικής απεργίας για την διακοπή κάθε συνεργασίας, οικονομικής, στρατιωτικής και πολιτικής με το σιωνιστικό μόρφωμα...

Σε συνεργασία με την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, το March to Gaza, το BDS και συλλογικότητες και ακτιβιστές/τριες του κινήματος αλληλεγγύης θα διαδηλώσουμε στην αεροπορική βάση της Καλαμάτας. Απαιτούμε να ξεκουμπιστεί η διαβόητη ισραηλινή πολεμική βιομηχανία Elbit Systems, στην οποία έχει παραχωρηθεί η βάση, με στόχο την εκπαίδευση πιλότων και χειριστών drones, «αξιοποιώντας» την εμπειρία των σιωνιστών στις δολοφονίες αμάχων και παιδιών στη Γάζα.

Συνδέουμε τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις μας. Είναι πρόκληση η κυβέρνηση της ΝΔ να παίζει το ρατσιστικό χαρτί με τους Πλευρήδες και τις γέφυρες με τους φασίστες, επιχειρώντας να αποπροσανατολίσει και να διασπάσει. Απαιτούμε να κλείσουν οι βάσεις, και να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες!

Είναι πρόκληση η κυβέρνηση της ΝΔ να προσπαθεί να επιβάλει τα αντεργατικά της νομοσχέδια, με 13ωρο εργασίας, ιδιωτικοποιήσεις και περικοπές, «πειθαρχικό» νομοσχέδιο και «αξιολόγηση» για τους εργαζόμενους και νομοσχέδιο καταστολής και διαγραφών για τους φοιτητές.

Απαιτούμε «Δουλειές – όχι βόμβες», αυξήσεις, προσλήψεις, λεφτά για Υγεία και Παιδεία και όχι για εξοπλισμούς! Όλες, όλοι, όλα μαζί, να τσακίσουμε την κυβέρνηση του πολέμου και της φτώχειας, του ρατσισμού και του σεξισμού! Λευτεριά στην Παλαιστίνη, από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα».

Σφιχταγκάλιασμα των καπιταλιστών με το Ισραήλ

Η συνηγορία της κυβέρνησης Μητσοτάκη στη γενοκτονία που διαπράττει το Ισραήλ σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού, δεν περιορίζεται στις αγκαλιές με τον «Μπίμπι», όπως χαϊδευτικά αποκαλεί τον Νετανιάχου ο Έλληνας πρωθυπουργός. Το σφιχταγκάλιασμα αφορά συνολικά τον ελληνικό καπιταλισμό με το κράτος – τρομοκράτη και τη θηριώδη πολεμική του βιομηχανία.

Πριν μερικές εβδομάδες η γνωστοποίηση του ρόλου της Intracom Defense -που υπό ισραηλινή ιδιοκτησία πλέον ασχολείται με την κατασκευή οπλικών συστημάτων για χάρη των νέων αφεντικών της- προκάλεσε διαδήλωση έξω από τις εγκαταστάσεις στην Παιανία. Το ερχόμενο σαββατοκύριακο οργανώνεται διήμερο δράσης ενάντια στην αεροπορική βάση στην Καλαμάτα όπου έχει παραχωρηθεί στην ισραηλινή εταιρεία όπλων Elbit Systems για την εκπαίδευση πιλότων και χειριστών drones. Αλλά δεν είναι τα μόνα.

Η **Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας** υπέβαλε επίσημη αναφορά στην ειδική εισηγήτρια των Ηνωμένων Εθνών για την Παλαιστίνη **Φραντσέσκα Αλμπανέζε** στο πλαίσιο της επικείμενης έκθεσής της σχετικά με την ευθύνη τρίτων κρατών ως προς την ισραηλινή κατοχή και τις παραβιάσεις διεθνούς δικαίου. Μέσα από την έρευνα των αγωνιστών/ριών δικηγόρων στο πλαίσιο της συγκεκριμένης αναφοράς, προκύπτει, όπως μας τόνισαν, η τεραστίων διαστάσεων διείσδυση της ισραηλινής στρατιωτικής -και όχι μόνο- βιομηχανίας στην Ελλάδα. Οι ιδιωτικοποιήσεις πάνε χέρι – χέρι με τη στήριξη των γενοκτόνων.

Από την ΕΛΒΟ μέχρι τον ΟΛΘ

Η ΕΛΒΟ, η κάποτε δημόσια Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων που έφτιαχνε τα λεωφορεία, πωλήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2020 στην ισραηλινή κοινοπραξία Naska Industries – SK Group Ltd και Plasan Sasa Ltd. Σύμφωνα με δημοσίευμα του Forbes για το συγκεκριμένο ξεπούλημα «η Plasan, με έδρα στο Ισραήλ και θυγατρικές στις ΗΠΑ και την Ευρώπη, είναι μια παγκόσμια εταιρεία που δραστηριοποιείται στον τομέα εφαρμογών επιβίωσης και θωράκισης για τις Ένοπλες Δυνάμεις και Δυνάμεις Ασφαλείας. Με εκτενή εμπειρία στο πεδίο της μάχης και τεχνογνωσία σε συστήματα και υλικά αυτοκινήτων, παρέχει λύσεις για την υποστήριξη περίπλοκων αποστολών οχημάτων και ομάδων... Ο SK Group είναι μια ιδιωτική ισραηλινή εταιρεία χαρτοφυλακίου τεχνολογίας και καινοτομίας, που ιδρύθηκε από τον Sammy Katsan και ειδικεύεται στην άμυνα πρώτης γραμμής, σε παραστρατιωτικές λύσεις, θαλάσσιες υποδομές και ανάπτυξη ακινήτων».

Σύμφωνα με έκθεση του Αυστριακού Ινστιτούτου Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας: «Θα υπάρχουν τρεις νέες κατηγορίες οχημάτων που θα κατασκευάζει η νέα ΕΛΒΟ, δηλαδή στρατιωτικά οχήματα, ένα άλλο ειδικό είδος οχημάτων και πολιτικά οχήματα. Ωστόσο, άλλα προϊόντα μπορεί να περιλαμβάνουν φορητό οπλισμό, πρόσθετα συστήματα θωράκισης οχημάτων και ηλεκτρο-οπτικό εξοπλισμό. Βασικός στόχος για τις ισραηλινές εταιρείες είναι να αποκτήσουν τα προϊόντα τους ευρωπαϊκό και νατοϊκό «διαβατήριο», ώστε να μπορούν να εξάγονται με μεγαλύτερη επιτυχία τη διεθνή αγορά και να αγοράζονται εσωτερικά από τον Ελληνικό Στρατό».

Η Israel Aerospace Industries (IAI) (που έχει αγοράσει και την Intracom Defense) ανακοίνωσε στις 7 Μαΐου ότι υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με την Ελληνική Αεροδιαστημική Βιομηχανία (ΗΑΙ). Η Israel Aerospace In-

dustries ανήκει στο Ισραηλινό κράτος και λειτουργεί υπό τις οδηγίες της κυβέρνησής του. Αποτελεί τον μεγαλύτερο κατασκευαστή αεροδιαστημικής και αεροπορίας του Ισραήλ, που παράγει συστήματα τόσο για στρατιωτική όσο και για πολιτική χρήση. Στο πλαίσιο της συμφωνίας που υπογράφηκε στην έκθεση DEFEA 2025, η ελληνική «ΗΑΙ θα αναλάβει κεντρικό ρόλο στην παραγωγή και την τεχνολογική εξέλιξη του αυτόνομου υποβρυχιακού συστήματος BlueWhale με βάση την εκτεταμένη εμπειρία της ΗΑΙ στο σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την παραγωγή σύνθετων τεχνολογικών συστημάτων».

Σύμφωνα με δημοσίευμα του εξειδικευμένου Port2Port, πριν λίγες εβδομάδες η Israel Shipyards υπέβαλε προσφορά για την απόκτηση του 51% του λιμανιού του Λαυρίου. «Εάν η προσφορά της εταιρείας είναι επιτυχής, με την ολοκλήρωση της συναλλαγής, η Israel Shipyards θα κατέχει το 51% της εταιρείας που κατέχει το λιμάνι... δίνοντάς της τον έλεγχο».

Η Israel Shipyards συνεργαζόταν με τα ναυπηγεία της Σύρου ήδη από το 2020 «για την ανάπτυξη και προώθηση νέας κορβέτας με παραγωγή που θα πραγματοποιείται τόσο στην Ελλάδα όσο και στο Ισραήλ» σύμφωνα με το Naval News.

Τον Αύγουστο του 2023, ο Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης (ΟΛΘ) ανακοίνωσε νέα συνεργασία με την Ashdod Port Company Ltd., το εθνικό λιμάνι του Ισραήλ. Σύμφωνα με τη Ναυτεμπορική «Τα δύο μέρη θα αναλάβουν επίσης κοινές πρωτοβουλίες, σύμφωνα με θέματα βιώσιμης ανάπτυξης, που αφορούν τον ευρύτερο τομέα των λιμένων και των θαλάσσιων μεταφορών... Η υπογραφή της συμφωνίας μεταξύ του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης και της Ashdod Port Company Ltd. εγκαινιάζει μια ισχυρή περιφερειακή συνεργασία μεταξύ δύο από τα σημαντικότερα λιμάνια της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου, ενισχύοντας περαιτέρω τις διμερείς σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Ισραήλ».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Απέπλευσε το Χάνταλα

Ακόμα μία πρωτοβουλία για να σπάσει ο αποκλεισμός της Γάζας είναι σε εξέλιξη, με την αναχώρηση του σκάφους Χάνταλα από τον Στόλο της Ελευθερίας. Το σκάφος απέπλευσε την Κυριακή από την Καλλιπόλη της Ιταλίας. Ωστόσο όπως κατήγγειλαν οι ακτιβιστές/ριες του Χάνταλα το σκάφος αντιμετώπισε οργανωμένη προσπάθεια σαμποτάζ λίγο πριν την αναχώρησή του.

Σύμφωνα με την καταγγελία, την παραμονή της αναχώρησης εντοπίστηκε σκοινί τυλιγμένο σφιχτά γύρω από την προπέλα του πλοίου, ενώ την επόμενη μέρα, το φορτηγό που θα παρέδιδε νερό στο καράβι για το ταξίδι, αντί για νερό μετέφερε... βιτριόλι. Δύο ακτιβιστές - μέλη του πληρώματος τραυματίστηκαν από αυτό. «Δεν μας φοβίζουν. Σαλπάρουμε για τα παιδιά της Γάζας – ενάντια στην πολιορκία, την πείνα και τη σφαγή. Σαλπάρουμε για να σπάσουμε τον παράνομο αποκλεισμό του Ισραήλ και να παραδώσουμε σωτήρια βοήθεια και ελπίδα» τονίζει το πλήρωμα του Χάνταλα.

Στοιχεία που “καίνε” τους νεοναζί

Καταιγιστικός ήταν ο σχολιασμός του Θανάση Καμπαγιάννη πάνω στα αναγνωστέα έγγραφα που εξετάστηκαν τους προηγούμενους μήνες στο Εφετείο της Χρυσής Αυγής. Ο συνήγορος των Αιγύπτιων αλιεργατών, παίρνοντας τη σκυτάλη από τους/τις συναδέλφους/ισσές του στην Πολιτική Αγωγή και αξιοποιώντας όσα είχαν ήδη πει για την εγκληματική οργάνωση (βλέπε προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης), εστίασε στα στοιχεία που ενοχοποιούν τον ηγετικό πυρήνα της ΧΑ. Και συγκεκριμένα, όπως τόνισε από την αρχή, «όταν μιλάμε για τον ηγετικό της πυρήνα μιλάμε για τον αρχηγό της, τον κατηγορούμενο Μιχαλολιάκο».

Αναφέρουμε κάποια ενδεικτικά αποσπάσματα από όσα ανέλυσε και “καίνε” τη ΧΑ και την ηγεσία της. Από το υλικό των αστυνομικών αρχών για τη δολοφονία Φύσσα, ξεχώρισε η έμφαση του στην «έμμεση επικοινωνία Λαγού με Ρουπακιά, μέσω Πατέλη, για να βγει η γραμμή» και στην ενημέρωση Μιχαλολιάκου: «Ήταν τέτοια η σχέση και η εποπτεία της ΧΑ στο εξελισσόμενο περιστατικό που, θα δανειστώ μία έκφραση της συναδέλφου μου Χρύσας Παπαδοπούλου, πρώτα ενημερώθηκε ο Μιχαλολιάκος για τη δολοφονία του Φύσσα και μετά οι γονείς του», είπε.

Από το υλικό στους σκληρούς δίσκους των κατηγορουμένων και για να μην μείνει αμφιβολία ότι εκείνο το βράδυ κινητοποιήθηκε «ο κομματικός μηχανισμός της ΧΑ, του πιο επίλεκτου σώματος που είναι η Ασφάλεια της τοπικής Νίκαιας» ξεχώρισε το σχόλιο: «Τα ονόματα που εκφωνείτε κάθε πρωί, κυρία πρόεδρε, υπάρχουν σε λίστα, πριν το έγκλημα, στον σκληρό δίσκο του Τσακανίκα ως μέλη της Ασφάλειας της τοπικής Νίκαιας. Αν προσθέσουμε και το πενταμελές, έχουμε σχεδόν όλους τους κατηγορούμενους για τη δολοφονία Φύσσα».

Επίσης ξεχώρισαν όσα είπε για το βίντεο από το κλειστό σεμινάριο του πυρηνάρχη Νίκαιας Πατέλη προς την Ασφάλεια της τοπικής, με το περίφημο «ό,τι κινείται σφάζεται», από το οποίο προκύπτει ότι «μόνο με εντολή Λαγού, μόνο αν έρθει το μήνυμα θα γίνει η δράση, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι να “καθαρίσουν” ένα πανηγύρι». Σχολιάζοντας τη φράση Πατέλη “κάντε το σταυρό σας να έρθει το μήνυμα”: «Κάθε άνθρωπος κάνει το σταυρό του για το καλό το δικό του, των παιδιών του, της οικογένειάς του. Για τι μέγεθος αποκτήνωσης και άρσης των ηθικών αναστολών μιλάμε όταν εκεί κάνουν το σταυρό τους να έρθει το μήνυμα να πάνε να σφάζουν».

Από τις άρσεις των τηλεφωνικών απορρήτων, θύμισε «την περιφημη συνομιλία που ο Δεβελέκος καλείται για να πει, αν τον καλέσουν οι αρχές, ότι δεν γνωρίζει τον Ρουπακιά, και ακούγεται κανονικά η συζήτηση που ο Μιχαλολιάκος λέει να μην πάει, ο

Ο Μιχαλολιάκος με τα τάγματα εφόδου που χαιρετούν ναζιστικά. Φωτό αρχείου

Κασιδιάρης λέει να πάει και τελικά η εντολή του Λαγού είναι “να πας αλλά να πεις ότι εσύ δεν γνωρίζεις τον Ρουπακιά, εσύ ασχολείσαι με το Μέτωπο Νεολαίας». Αλλά και την επικοινωνία του επικεφαλής των επιθέσεων στους Αιγύπτιους αλιεργάτες και τους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, του πυρηνάρχη Περάματος Πανταζή, με τον δικηγόρο Ζωγράφο που εργαζόταν τότε στη ΧΑ, από τον οποίο προφανώς ο πρώτος ζητά νομική συνδρομή. Εκεί:

Κεντρική γραμμή

«Ξεκαθαρίζεται ότι οι συγκεκριμένες υποθέσεις δεν είναι προσωπική ιστορία, αλλά “κομματικό ξύλο”. Και λέγεται από τον δικηγόρο: “το θέμα είναι τι γραμμή υπάρχει συνολικά, έχετε μιλήσει με τον Γιάννη; Πρέπει να μιλήσετε. Εκεί πέρα θα αποφασιστεί τι θα γίνει. Δεν θα σου πω εγώ, εγώ είμαι πολύ μετά”. Πολύ σωστά τα λέει. Πρώτα βγαίνει κεντρικά η γραμμή για το πώς θα καλυφτεί το συγκεκριμένο στέλεχος και στη συνέχεια βρίσκεται και η δικηγορική γραμμή».

Από τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς που κατέρριψε -και τους κατέρριψε όλους- ξεχώρισε ο σχολιασμός του για ένα φαινομενικά “δευτερεύον” θέμα, ότι δήθεν δεν υπήρξε τηλεφωνική συνομιλία και άρα και επικοινωνία Μιχαλολιάκου-Πατέλη μετά τη δολοφονία Φύσσα:

«Περσινά ξινά σταφύλια. Γιατί ξέρουμε από τα έγγραφα ότι ο Πατέλης και ο Καζατζόγλου ήταν εργαζόμενοι στη Μεσογειών. Ήταν αυτοί που βάραν σκοπιές και κρατούσαν την πόρτα του αρχηγού της ΧΑ. Ξέρουμε επίσης από το διαβιβαστικό ότι το πρώτο πράγμα που έκανε εκείνο το

πρωί ο Πατέλης είναι ότι πήγε στο σπίτι του Ρουπακιά, πήρε τις σακούλες με ό,τι είχε καθαρίσει η Μικελάτου και στη συνέχεια πήγε που; Στη δουλειά του. Στη Μεσογειών. Όταν δηλαδή στις 18/9 το πρωί βγαίνει ο Κασιδιάρης και κάνει δηλώσεις ότι “καμία σχέση δεν έχει η ΧΑ με τη δολοφονία στο Κερασί”, μέσα είναι ο Πατέλης. Και μιλάει προφανέστατα και με τον Μιχαλολιάκο και με τον Κασιδιάρη και με τον Λαγό».

Από την αμετάκλητη πια καταδικαστική απόφαση για την επίθεση στο στέκι Συνεργείο στην Ηλιούπολη το 2013 τόνισε την «αυτοπρόσωπη παρουσία Λαγού, που κατά τα άλλα καμία σχέση δεν έχει και διώκεται για τις ιδέες του, με το βουλευτικό του αυτοκίνητο». Αντίστοιχα, από την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση για την επίθεση στο στέκι Αντίπνοια στα Πετράλωνα το 2008, το γεγονός ότι αναφέρει πως «η ΧΑ εκείνη την περίοδο είχε αναβαθμίσει την επιχειρησιακή της δράση της σε περιοχές του κέντρου».

Για την επίθεση στους αντιφασίστες στην Πάρο, ανέφερε «τα βίντεο στο κινητό του Καζατζόγλου ή το κείμενο στο σκληρό δίσκο της Ουρανίας Μιχαλολιάκου: “προκαλούν, τις τρώνε και μετά κλαίγονται ότι οι ναζί μας βάρανε, ε καλά σας κάνουν”. Αυτά δεν τα λένε οι εχθροί της ΧΑ, αλλά οι ίδιοι».

Για τα επεισόδια ενάντια στη δημιουργία προσφυγικής δομής στην Κόρινθο, στάθηκε στα ψηφιακά (βίντεο-φωτό) με «τα ίδια άτομα, της τοπικής ασφάλειας Νίκαιας» και όσα έλεγε «ο Μπούκουρας, περιγράφοντας τη δράση: “θα βγάλουμε το κοστούμι, θα φορέσουμε αυτά που πρέπει να φο-

ρέσουμε, θα πάρουμε στα χέρια μας αυτά που πρέπει να πάρουμε και θα κάνουμε αυτό που πρέπει να κάνουμε. Όπου δεν πίπτει λόγος, πίπτει ράβδος»».

Για τα χτυπήματα ανά την Ελλάδα έξω από τα γραφεία της ΧΑ, θύμισε τα λόγια Μιχαλολιάκου «σε κλειστή συνδιάσκεψη στελεχών στο Κρίσταλ: “ως συνήθως δεν περνούσαν περπατώντας έξω από τα γραφεία της ΧΑ, ή τρέχανε ή δεν προλαβαίναμε να τρέξουν”. Άρα προκύπτει ότι υπήρχε εντολή, όχι για μία εκάστη των επιθέσεων», αλλά όπως «το κατηγορητήριο λέει, ένα πλαίσιο εντολής».

Μαχαιρώματα

Για τον Άγιο Παντελεήμονα -και κόντρα στον υπερασπιστικό ισχυρισμό ότι εκεί οι κάτοικοι ήταν αγανακτισμένοι και γι’ αυτό γίνονταν συγκρούσεις- θύμισε «τις φράσεις Μιχαλολιάκου: “ποιοι μαχαιρώθηκαν για να μείνουν κάποια κομμάτια ελληνικά; Στην πλατεία Αγίου Παντελεήμονα, ποιοι παίζανε ξύλο με τα ΜΑΤ και τρώγανε τα χημικά; Κάτοικοι ή χρυσαυγίτες;”. Την διαφοροποίηση, κάτοικοι ή χρυσαυγίτες, δεν την κάνουμε εμείς, την κάνει η ηγεσία της ΧΑ».

Για την επίθεση στο Παλιό Εφετείο, επίσης έφερε «τις δηλώσεις Μιχαλολιάκου “δεν ήμουν απών, εκεί ήμουν”, που επιβεβαιώνεται και από βίντεο και φωτογραφίες». Αλλά και για τις επιθέσεις στις λαϊκές, «τα λόγια Μιχαλολιάκου: “κάποιοι συναγωνιστές μας ελέγξαν τους αραπάδες ... δεν είναι αυτεπάγγελτο, πρέπει να πάει ο Πακιστανός να καταθέσει μήνυση” ... Άρα υπήρχε και τέτοιος σχεδιασμός, ότι δεν θα υπάρχει ποινικός κολασμός».

Για τη ναζιστική ιδεολογία, αφού

ξεκαθάρισε ότι η δίκη είναι ποινική και ότι «ο μόνος λόγος που εμφανίζεται η ιδεολογία είναι γιατί είναι το κίνητρο των αξιόποινων πράξεων», τόνισε ότι ο ναζισμός ήταν το συγκροτητικό στοιχείο της οργάνωσης από την πρώτη μέχρι την τελευταία μέρα -με πιο χαρακτηριστικό στοιχείο την φωτογραφία της ορκωμοσίας νέων μελών από τον Κασιδιάρη στη σημαία της Βέρμαχτ το 2012.

Για τα έγγραφα της υπεράσπισης και τις χιλιάδες κοινοβουλευτικές ερωτήσεις και ομιλίες, ανέδειξε το γεγονός ότι «όλοι γνώριζαν για τα πάντα. Όπως είχε πει ο Λαγός “οι βουλευτές της ΧΑ είναι βουλευτές Επικρατείας, ανήκουν σε όλη τη χώρα”. Δεν νομιμοποιείται λοιπόν κανείς να έρθει εδώ και να πει “δεν γνώριζα”». Αντίστοιχα για το “φιλανθρωπικό έργο”, τόνισε ότι «προσθέτει ποινική απαξία, καθώς έκαναν τα εγκλήματα και μετά τα έκρυβαν πίσω από μια σακούλα με πατάτες -μόνο για Έλληνες φυσικά».

Από το “βίντεο Μπαλτάκου”, επεσήμανε τα τρία τουλάχιστον κομμάτια που εντόπισε αλλά και την ατάκα Ηλιόπουλου ότι ο τότε γ.γ. της κυβέρνησης Σαμαρά είναι “βαμμένος χρυσαυγίτης”: «Γι’ αυτό έκοψαν το βίντεο, για να μην φανεί πόσο συνεταιρικά ήταν». Αντίστοιχα για το “ηχητικό Σαμαρά”, πρόβαλε πόσο αόριστο χρονικά και ως περιεχόμενο είναι.

Για τα βιογραφικά των κατηγορουμένων, τέλος, και τα τεράστια οικογενειακά ή ιατρικά προβλήματα που παρουσίασαν, είπε «εμείς τα αποδεχόμαστε όλα. Αλλά αυτό μας πάει στο επόμενο ερώτημα. Γιατί μόλις ερχόταν το μήνυμα τα παρατούσαν όλα, παιδιά, οικογένειες, προβλήματα, για να πάνε να χτυπήσουν ανθρώπους που δεν γνώριζαν; Γιατί είχαν υποτάξει τη βούλησή τους στους σκοπούς της εγκληματικής οργάνωσης».

Ο σχολιασμός του Θ. Καμπαγιάννη έγινε στις 15 Ιούλη (172η δικάσιμος). Στην ίδια και τις επόμενες συνεδριάσεις στις 16 και 18 Ιούλη (173η και 174η δικάσιμοι), σχολίασε η υπεράσπιση και ξεκίνησαν οι καταθέσεις των μαρτύρων της. Μόλις έξι δικηγόροι, των Αναδιώτη, Ρουπακιά-Καλαρίτη, Δασκαλάκη, Μιχαλολιάκου, Ματθαίοπουλου και Κορκοβίλη (αναμένεται να σχολιάσει και η δικηγόρος του Κασιδιάρη), καθώς και ο Λαγός πήραν μέρος στον σχολιασμό. Και μόλις δύο μάρτυρες υπεράσπισης (για Δήμου και Γρέγο) εμφανίστηκαν την πρώτη μέρα των καταθέσεων.

Λένα Βερδῆ

Επόμενες δικάσιμοι

Ιούλης: 23, 25/7
Σεπτεμβρίου: 8, 10, 12, 15, 16, 22, 24, 26, 29/9

Φωτό: Κωστής Νταντάμης/Nur Photo

Φονικά “pushbacks”

Αυτές τις μέρες ο Μηχανισμός Καταγραφής Περιστατικών Άτυπων Αναγκαστικών Επιστροφών, που έχει δημιουργηθεί από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), δημοσιοποίησε την έκθεσή του για το 2024. Βασίζεται σε 61 μαρτυρίες και αφορά 52 περιστατικά, που φέρεται να έλαβαν χώρα κατά την περίοδο Ιανουαρίου 2022 – Δεκεμβρίου 2024. Ο αριθμός των φερόμενων θυμάτων στα εν λόγω περιστατικά υπολογίζεται κατ’ ελάχιστον σε 1.517 άτομα, μεταξύ των οποίων τουλάχιστον 300 γυναίκες, 225 παιδιά και 133 άτομα με ιδιαίτερες ανάγκες.

Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά. «Δράστες των επαναπροωθήσεων καταγράφονται ένστολοι όπως και άτομα με πολιτικά», γράφει ο Δημήτρης Αγγελίδης στην Εφημερίδα των Συντακτών (18/7) που συγκεντρώνει την εικόνα. «Θύματα επαναπροωθήσεων στα χερσαία σύνορα πέφτουν πρόσφυγες και μετανάστες όχι μόνο στη συνοριακή ζώνη αλλά και βαθιά στην ενδοχώρα, στη Θεσσαλονίκη και στην Κομοτηνή, στοιχεία που, σύμφωνα με την έκθεση, αναδεικνύει τη μεγάλη έκταση και τη στέρεη οργανωτική δομή των επιχειρήσεων.

Στα θαλάσσια σύνορα στο Αιγαίο, οι επιχειρήσεις φαίνεται να στοχεύουν στην παρεμπόδιση της προσέγγισης και της αποβίβασης των προσφύγων και των μεταναστών στο έδαφος των νησιών. Στη θάλασσα κυριαρχεί το μοτίβο της εγκατάλειψης των θυμάτων σε σωσίβια σχεδίες ή σε ακυβέρνητες βάρκες, όπως και η αφαίρεση ή καταστροφή της μηχανής της βάρκας των προσφύγων, η αφαίρεση καυσίμων ή και η πρόκληση ζημιών και η δημιουργία κυμάτων από τα σκάφη του Λιμενικού, η απώθηση με κοντάρια...

Η έκθεση καταγράφει συστηματική πολύμορφη βία και συχνά εξευτελιστική ή απάνθρωπη μεταχείριση που δίνει έμφαση όχι μόνο στην επαναπροώθηση, αλλά και στην αποτρεπτική, τιμωρητική ή ταπεινωτική αντιμετώπιση όσων προσπαθούν να έλθουν στη χώρα ή να παραμείνουν. Η έκθεση αποτυπώνει 47 περιστατικά καταστροφής ή αφαίρεσης προσωπικών αντικειμένων, 39 περιστατικά σωματικής βίας, 42 περιστατικά ψυχολογικής πίεσης ή απειλών, 10 περιστατικά σεξουαλικής βίας και 1 περιστατικό βιασμού, 31 περιστατικά εξευτελιστικής μεταχείρισης, 35 περιστατικά διακινδύνευσης της ζωής και 2 περιστατικά θανάτου, όπως και 3 περιστατικά χωρισμού οικογενειών».

Το τελευταίο θύμα αυτής της θανατοπολιτικής ήρθε μόλις το περασμένο Σάββατο 19 Ιούλη στο Αγαθονήσι. Όπως κατήγγειλε η οργάνωση καταγραφής τέτοιων περιστατικών **Aegean Boat Report**, δημοσιεύοντας και τις σχετικές σκληρές φωτογραφίες, ένας άντρας πέθανε από χτύπημα προπέλας μετά από καταδίωξη του ελληνικού λιμενικού. «Μας πάτησαν με το σκάφος τους», είπαν στην οργάνωση οι επιζώντες. Από τα στοιχεία που συγκέντρωσε η οργάνωση εκτιμά ότι στην προσφυγική βάρκα επέβαιναν τουλάχιστον 32 άτομα, ενώ το λιμενικό στην επίσημη σύντομη ανακοίνωσή του ανέφερε μόνο 11.

Πρόκειται για επανάληψη όσων είχαν συμβεί κοντά στη Ρόδο στα τέλη του περασμένου Δεκεμβρη, με οκτώ διαμελισμένους από προπέλες πρόσφυγες, ανάμεσά τους τρεις γυναίκες και ένα παιδί. Αυτοί οι εγκληματίες για την ελληνική κυβέρνηση είναι οι «ήρωες που φυλάνε τα χερσαία και θαλάσσια σύνορα».

Με το χυδαίο σλόγκαν «ή φυλακή ή επιστροφή» έθεσε σε διαβούλευση το νέο ρατσιστικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης ο κατ’ευφημισμόν υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου, Πλεύρης. Μόνο «ή θάνατος» δεν λέει.

Μετά την τροπολογία-έκτρωμα τρίμηνης αναστολής υποβολής αιτημάτων ασύλου που ψήφισε μαζί με τους φασίστες στη Βουλή, ο ακροδεξιός υπουργός προχωρά ένα ακόμα βήμα τη ρατσιστική εκστρατεία της κυβέρνησης εξαπολύοντας σφοδρή επίθεση κατά των μεταναστών και των προσφύγων.

Υπό τον τίτλο «Αναμόρφωση πλαισίου και διαδικασιών επιστροφών πολιτών τρίτων χωρών», το νομοσχέδιο καταργεί τις άδειες παραμονής για όσους τεκμηριώνουν επταετή παραμονή στη χώρα, κλείνοντας έναν από τους λιγοστούς δρόμους νομιμοποίησης που είχε ανοίξει τα τελευταία χρόνια. Αυξάνει τη διοικητική κράτηση από δεκαοκτώ μήνες σε δύο χρόνια και προβλέπει ποινές φυλάκισης έως και τριών ετών αλλά και υπέρογκα πρόστιμα δεκάδων χιλιάδων ευρώ -ως και 30.000- για είσοδο, παραμονή ή/και επανεισοδοχή χωρίς χαρτιά στη χώρα.

Μειώνει τις προθεσμίες της οικειοθελούς αποχώρησης από 25 σε 14 μέρες, περιορίζει τις δυνατότητες μετατροπής ή αναστολής έκτισης ποινής παρά μόνο αν συνοδεύεται με δήλωση εκούσιας αναχώρησης. Επεκτείνει τους λόγους κράτησης και σε θέματα «ασφάλειας». Περιορίζει περαιτέρω τις αιτήσεις ασύλου. Διπλασιάζει τη διάρκεια απαγόρευσης εισόδου στη χώρα από πέντε σε δέκα έτη, με δυνατότητα παράτασης επιπλέον πέντε.

Με δύο λόγια, το νομοσχέδιο του Πλεύρη -ή σωστότερα του «τεσκουροφόρου» Βορίδη αφού αυτός το ετοίμαζε πριν αποκαλυφθεί ο πρωταγωνιστικός του ρόλος στο σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ και παραιτηθεί άρον άρον- απαγορεύει και ποινικοποιεί τα πάντα. Και μάλιστα με τον, σχεδόν διαστρεφτικό, ισχυρισμό ότι όλα γίνονται με «σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων»!

Είναι ξεκάθαρο πού στοχεύει ο Πλεύρης και ολόκληρη η κυβέρνηση της ΝΔ. Από τη μία προσπαθεί να ξεπλυθεί από τα εγκλήματα και τα σκάνδαλα της, στα Τέμπη, την Πύλο, τον ΟΠΕΚΕΠΕ κλπ, με την όπως νομίζει “παλιά”, “καλή” και “δοκιμασμένη” ρατσιστική συνταγή της στοχοποίησης των μεταναστών και των προσφύγων. Και από την άλλη επιχειρεί να συσπειρώσει το ακροδεξιό ακροατήριο, δείχνοντας “πυγμή” και παρουσιάζοντας και το ανάλογο “έργο”.

Μπορεί το όνειρο του υπουργού να κλείσει όλους τους μετανάστες και τους πρόσφυγες σε φυλακές ή να τους απελάσει με συνοπτικές διαδικασίες να είναι ανέφικτο, όμως δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το κόστος θα είναι μεγάλο. Γιατί δίνει το πράσινο φως στην αστυνομία για αιφνιδιαστικά πογκρόμ και συλλήψεις, για νέους βασανισμούς στα ΑΤ όπως του Μοχάμεντ Καμράν στον Άγιο Παντελεήμονα, για να εφαρμόσει γενικά το δόγμα «να τους κάνουμε το βίο αβίωτο». Γιατί ανοίγει το δρόμο στις φασιστικές συμμο-

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΛΕΥΡΗ

Ενωμένοι ενάντια στη ρατσιστική επίθεση

ρίες και τα επίδοξα χρυσαυγίτικα τάγματα εφόδου για επιθέσεις και ανασυγκρότηση όπως προσπάθησαν στο Ρέθυμο και τα Χανιά. Και βέβαια γιατί καλύπτει τους συνοριοφύλακες και τους λιμενόματσους να συνεχίζουν τις δολοφονίες όπως στην Πύλο.

Δεν είναι υπερβολή όσα αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ: «Το πρότυπο της διαχείρισης των προσφύγων από Πλεύρη-Μητσotάκη είναι η κτηνωδία των μεθόδων αντιμετώπισης των προσφύγων στη Λιβύη με τις μαζικές απαγωγές από τις συμμορίες που δρουν ως πολιτοφύλακες και Λιμενικό, τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα-παζάρια σε πλήρη επικοινωνία με το κύκλωμα διακινητών του γιου του στρατάρχη Χαφτάρ και επιδότηση από την ΕΕ πάνω από 5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Οι σκηνές στο λιμάνι του Ρεθύμνου και του Λαυρίου με τους πρόσφυγες να λιώνουν στον ήλιο δεν απέχουν πολύ από τη βαρβαρότητα της μεταχείρισης τους στην έρημο της Λιβύης».

Κτηνωδία

Η μόνη δύναμη που μπορεί να βάλει τέλος σε αυτή την κτηνωδία είναι το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα με τα συνδικάτα, τη νεολαία και την Αριστερά στην πρώτη γραμμή και στόχο την ανατροπή της κυβέρνησης Μητσotάκη. Το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και τους μετανάστες είναι πλειοψηφικό, έχει τεράστια εμπειρία αγώνων και μπορεί να κερδίσει τους πάντες σε αυτή τη μάχη.

Η αντιφασιστική κινητοποίηση που έγινε το Σάββατο 12 Ιούλη στα Χανιά και εμπόδισε τη σύναξη μίσους των ακροδεξιών και των φασιστών που ήθελαν να χύσουν το ρατσιστικό τους δηλητήριο στην πλατεία Αγοράς ήταν ένα τέτοιο αποτελεσματικό μήνυμα. Ακολούθησε την Παρασκευή 18 Ιούλη η αντιρατσιστική διαδήλωση στο Ρέθυμο που κάλεσε η Ένωση Γονέων και Κηδεμόνων μαθητών Δήμου Ρεθύμνου και αγκαλιάστηκε από συνδικάτα και συλλογικότητες.

«Οι γονείς του Ρεθύμνου με κάθε τρόπο εκφράζουμε την αγανάκτησή μας και διαμαρτυρόμαστε για τις απάνθρωπες συνθήκες που βιώνουν οι πρόσφυγες στο νησί μας», έγραφε το κάλεσμα της Ένωσης Γονέων. «Δεν ανεχόμαστε μικρά παιδιά να χρησιμοποιούνται ως εργαλεία από τους ισχυρούς του κόσμου για τα κέρδη τους και τα γεωπολιτικά τους συμφέροντα. Δεν ανεχόμαστε το ελληνικό κράτος και η σημερινή του κυβέρνη-

ση να κλείνουν τα μάτια μπροστά στο ανθρώπινο δράμα, να χαρακτηρίζουν “εισβολείς” τα θύματα των πολέμων ενώ ταυτόχρονα συμμετέχουν και στηρίζουν με κάθε τρόπο τους σφαγείς, έχοντας τις δικές τους προσδοκίες για το κομμάτι της πίτας στο ξαναμοίρασμα του κόσμου».

Αυτοί οι αγώνες χρειάζονται κλιμάκωση. Όπως συνεχίζει η ΚΕΕΡΦΑ, το νομοσχέδιο Πλεύρη-Βορίδη «είναι μια επίθεση σε βάρος ολόκληρης της εργατικής τάξης με στόχο τη διάσπαση και τον αποπροσανατολισμό της. Υπεύθυνοι για τη φτώχεια και την ακρίβεια δεν είναι οι φτωχοί και οι κατατρεγμένοι των πολέμων και των δικτατοριών, δεν κινδυνεύουμε από “εισβολείς μετανάστες”. Οι ζωές μας χάνονται και ρημάζονται από τους δισεκατομμυριούχους φίλους της κυβέρνησης που αυξάνουν τα κέρδη τους με τις ιδιωτικοποιήσεις, με τους εξοπλισμούς, την επιβολή 13ωρης απασχόλησης, το πάρτι των εξοπλισμών και τις παροχές στους βαρόνους του τουρισμού και των κερδοσκοπών γης.

Καλούμε τα εργατικά συνδικάτα και τους φοιτητικούς συλλόγους να δώσουμε μαζί τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό και το φασισμό, στο δρόμο του κινήματος αλληλεγγύης που πριν από 10 χρόνια είχε σύμβολό του την ανθρωπιά των γιαγιάδων της Λέσβου, στο δρόμο του κινήματος που έστειλε στη φυλακή τους δολοφόνους της Χρυσής Αυγής.

Να οργανώσουμε ενωτικά τις κινητοποιήσεις για να μην περάσει το ρατσιστικό νομοσχέδιο. Για νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, με ίσα δικαιώματα και σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά. Για να κλείσουν όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να πάνε στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου και του Καμράν».

A.B.

Όπως έκανε γνωστό ο ίδιος ο υφυπουργός Παιδείας Κωνσταντίνος Βλάσσης μιλώντας στη Βουλή, το κείμενο για την Παλαιστινιακή Ιντιφάντα, αποσύρθηκε από το βιβλίο των νέων ελληνικών της Γ' Γυμνασίου, με «καθυστερήση» είκοσι ετών, μετά από παρέμβαση του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος.

Στη δευτερολογία του μετά από σχετική κοινοβουλευτική ερώτηση της Σίας Αναγνωστοπούλου ο υφυπουργός είπε ότι της απόσυρσης (που ήδη έχουν καταδικάσει σωματεία εκπαιδευτικών και όχι μόνο) προηγήθηκε επιστολή του ΚΙΣ που «έλαβε υπόψη» -παρότι «η απόφαση για την αντικατάσταση του συγκεκριμένου κειμένου ελήφθη από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής αποκλειστικά με παιδαγωγικά, πολιτιστικά και ηθικά κριτήρια. Δεν υπήρξε καμία πολιτική παρέμβαση ούτε εγχώρια, ούτε εξωτερική».

Ο υφυπουργός έκανε λόγο για αποτροπή χρήσης όρων που μπορούν να οδηγήσουν σε «ρητορική μίσους». Συγκεκριμένα είπε ότι στο κείμενο αναφέρεται «η λέξη Εβραίοι σε αντίθεση με τη λέξη Άραβες, και αυτό δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Η έννοια Εβραίοι, Ισραηλίτης, και Ισραηλινός δεν είναι ταυτόσημες». Συμπλήρωσε πως η εικόνα που το συνοδεύει με ένα παιδί που φέρει όπλο «δεν έχει

“Παιδαγωγική” υποκρισία

κατάλληλη παιδαγωγική υποστήριξη γιατί ενδέχεται να ενισχύει τη βία. Πριν 20 χρόνια δεν υπήρχε ο ορισμός εργασίας περί αντισημιτισμού ενώ τώρα υπάρχει. Και έπρεπε να συμμορφωθούμε».

Είναι πραγματικά εξοργιστικό να ακούει κανείς τον υφυπουργό να χρησιμοποιεί τα επιχειρήματα της Αριστεράς και του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη (ότι δηλαδή ο αντισημιτισμός δεν είναι αντισημιτισμός και ότι Εβραίοι και κράτος του Ισραήλ είναι δυο διαφορετικά πράγματα) την ίδια στιγμή που στις ΗΠΑ και στις μισές χώρες της Ευρώπης όποιος καταγγέλλει το Ισραήλ συλλαμβάνεται σαν «αντισημίτης»!

Είναι πραγματικό ποταπό ότι τον κάνει για να εξαφανίσει από ένα σχολικό βιβλίο το έγκλημα κατά του παλαιστινιακού λαού και της ανθρωπότητας, αλλά και τον αγώνα του, μιας και αυτό που τους ενοχλεί στο κείμενο είναι η αναφορά στην Ιντιφάντα. Όπως ανέφερε ανάμεσα σε άλλα ο δημοσιογράφος Πέτρος Παπακωνσταντίνου, σχολιάζοντας το κείμενο που είχε γράψει για την Καθημερινή και βρισκόταν στο βιβλίο εδώ και είκοσι χρόνια:

«Προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα αδι-

καιολόγητα, ο εκπρόσωπος της ελληνικής (ή μήπως της ισραηλινής;) κυβέρνησης ισχυρίστηκε ότι το κείμενό μου εμπίπτει στην κατηγορία του αντισημιτισμού επειδή αναφέρεται σε “Εβραίους”. Έφτασε μάλιστα να με κατηγορήσει για “ρητορική μίσους” και “στοχοποίηση των Ελλήνων Εβραίων”, ωσάν να μιλούσε για μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης τύπου ISIS... Η αναφορά που επικαλέστηκε ο κ. υφυπουργός έλεγε ότι τα παιδιά της Γάζας έπαιζαν πριν από 23 χρόνια “Άραβες και Εβραίοι” κατά το οικείο στη γενιά μου πρότυπο “κλέφτες κι αστυνόμοι” που παίζαμε μικροί. Αυτό ήταν αρκετό για να με χαρακτηρίσει αντισημίτη...

Ο ανυποψίαστος θα αναρωτιόταν: τι μύγα τους τσίμπησε μέσα στο κατακαλόκαιρο; Η προφανής απάντηση είναι ότι οι ιθύνοντες της κυβέρνησης δεν θέλουν να έρχονται οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί σε επαφή με οτιδήποτε τους οδηγεί σε συνειρμούς με τη γενοκτονία που διαπράττει, εδώ και 23 μήνες, το Ισραήλ στη Γάζα. Επιπλέον, ακριβώς επειδή το εν λόγω απόσπασμα αναφερόταν στις οδύνες των Παλαιστινίων 22 χρόνια νωρίτερα, υπενθυμίζει στον αναγνώστη αυτό που θα έπρεπε να

είναι αυτονόητο, ότι η Ιστορία των δεινών της περιοχής δεν ξεκίνησε από τις επιθέσεις της Χαμάς, την 7η Οκτωβρίου του 2023...».

«Αντιπαιδαγωγικό» λοιπόν το κείμενο, αντικαθίσταται από ένα άλλο, αποτέλεσμα μάλιστα τεχνητής νοημοσύνης. «Παιδαγωγικό», το κουκούλωμα της ισραηλινής γενοκτονίας που έχει ήδη δολοφονήσει δεκάδες χιλιάδες παιδιά. «Παιδαγωγική» η εξαφάνιση της Ιντιφάντα και των παιδιών με τη σφεντόνα ενάντια στα τανκς. «Αντιπαιδαγωγική» η φωτογραφία με το οπλισμένο παλαιστινιόπουλο.

«Αντιπαιδαγωγικός», να υποθέσουμε και ο πίνακας του Ντε Λα Κρούα με το οπλισμένο αγόρι ακριβώς πίσω από την «Ελευθερία που οδηγεί τον Λαό». «Αντιπαιδαγωγικός» ο μικρός Γαβριάς και ο Ουγκό που σύμφωνα με τους μελετητές εμπνεύστηκε τον ήρωά του από τον πίνακα του Ντε Λα Κρούα. Τι να τον κάνεις τον Ουγκό αν έχεις ΑΙ.

Ο Γαβριάς, που μαζεύοντας σφαίρες για τους εξεγερμένους που σφαγιάζονταν στα οδοφράγματα του Παρισιού απέφευγε τις σφαίρες των πάνοπλων δημίων και τους χλεύαζε με τα στιχάκια του μέχρι να τον αφήσουν στον τόπο: «Αν δεν είμαι αφέντης βέρος, Φταίει εκείνος ο Βολταίρος, Αν με κρίζουν νεοσσό, Φταίει εκείνος ο Ρουσσώ...»

Γιώργος Πίπτας

Ομολογία Λαγού μέσω αστυνομίας

Στην παραδοχή ότι η επίθεση κατά των Αιγύπτιων αλιεργατών και άρα και η απόπειρα ανθρωποκτονίας σε βάρος του Αμπουζίντ Εμπάρακ έγινε από άτομα που φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής, προχώρησε ο Γιάννης Λαγός στο Εφετείο της Χρυσής Αυγής την Τετάρτη 16 Ιούλη (173η δικάσιμος). Απέδωσε μάλιστα αυτή του τη γνώση σε τηλεφώνημα που δέχτηκε την επόμενη μέρα της επίθεσης από αστυνομικό, επιβεβαιώνοντας επιπλέον την προνομιακή σχέση που είχε η ναζιστική συμμορία με τα σώματα ασφαλείας.

Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια του σχολιασμού του πάνω στα αναγνωστά έγγραφα της δίκης, ο καταδικασμένος για διεύθυνση της εγκληματικής οργάνωσης χρυσαυγίτης ανέφερε: «Θα σας πω κάτι σήμερα που δεν έχει ακουστεί στο δικαστήριο... Θα το πω... Όταν έγινε το περιστατικό με τους αλιεργάτες, θμιση το πρωί, 9 παρά, χωρίς να γνωρίζω τίποτα, χωρίς να έχω ιδέα για το τι συμβαίνει, είδα έναν άγνωστο αριθμό, απάντησα, και ήταν ένας... ένας αστυνομικός που μου συστήθηκε, δεν θα πω το όνομά του, ένας αστυνομικός που υπηρε-

τούσε στο Πέραμα, τον ρώτησα ποιος είναι, “ξέρετε κάτι, κάναμε κάποιες συλλήψεις κάποιων ανθρώπων σήμερα το βράδυ που έχουν χτυπήσει κάτι αλιεργάτες, κάποιους Αιγύπτιους”, δεν μου είπε αλιεργάτες... Τον ρώτησα από που και ως που έχουν σχέση με τη Χρυσή Αυγή οι άνθρωποι, και μου είπε ότι φορούσαν κάτι μπλουζάκια της Χρυσής Αυγής... και μου λέει “μήπως να κάνετε κάτι;”».

Παρά τις μπόλικες σάλτσες μετά ότι δεν γνώριζε τίποτα για την επίθεση ούτε τους δράστες της και ότι η ομιλία που είχε κάνει στο Πέραμα την προηγούμενη μέρα με την απειλή «οι Αιγύπτιοι ψαράδες από εδώ και πέρα θα δίνουν λογαριασμό στη Χρυσή Αυγή» ήταν άσχετη με το γεγονός, όσα είπε είναι επιβαρυντικά τόσο για τον ίδιο όσο και για τους κατηγορούμενους της υπόθεσης που αρνούνται τη συμμετοχή τους όπως και ότι φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής.

Γι' αυτό άλλωστε, όταν η Πολιτική Αγωγή ζήτησε να καταγραφεί η δήλωσή του στα πρακτικά και παρά τους λεονταρισμούς του ότι δεν φοβάται να τα πει ξανά και δεν έχει να κρύψει τίποτα, ανασκέυασε με παρότρυνση και των δικηγόρων υπεράσπισης και κυρίως του συνηγόρου του Μιχαλιάκου λέγοντας πως ο αστυνομικός του είπε «συνελήφθησαν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι φέρονται ως μέλη της Χρυσής Αυγής».

Προφανώς η αντίφαση επισημάνθηκε από την πλευρά της Πολιτικής Αγωγής με καταχώρηση σχετικής δήλωσης στα πρακτικά.

Μένει στη φυλακή ο Κασιδιάρης

Στο μεταξύ, στην φυλακή θα παραμείνει ο έτερος καταδικασμένος για διεύθυνση της εγκληματικής οργάνωσης Ηλίας Κασιδιάρης. Η αίτηση αποφυλάκισης του εκπαιδευτή των ταγμάτων εφόδου δεν έγινε δεκτή από το αρμόδιο δικαστικό όργανο, παρά την αντίθετη εισαγγελική πρόταση.

Όπως αναφέρει σε ανάρτησή του ο Κώστας Παπαδάκης: «Απορρίφθηκε, παρά την θετική εισαγγελική πρόταση, την οποία είχαμε καταγγείλει όλοι οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής της δίκης Χ.Α., η αίτηση αποφυλάκισης Κασιδιάρη. Η φωνή διαμαρτυρίας του αντιφασιστικού κινήματος ακούστηκε, παρά τις ταυτόχρονες αποφυλάξεις Παναγιώταρου και Παππά, που δεν προσβλήθηκαν τελικά με έφεση. Και είχαμε μια ακόμα νίκη. Η δίκη Χ.Α. πλησιάζει προς το τέλος, αφού αναμένεται το Σεπτέμβρη να αρχίσουν οι απολογίες. Δεν επαναπαυόμαστε, δεν θεωρούμε τίποτα δεδομένο. Με αγώνα μέσα και έξω

από τα δικαστήρια μπορούμε να νικήσουμε ξανά».

Η ΚΕΕΡΦΑ με τη σειρά της σημειώνει: «Για τέταρτη φορά απέτυχε να αποφυλακιστεί ο ναζί Κασιδιάρης αφού έπεσε στο κενό η θετική εισαγγελική πρόταση. Το Τριμελές Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Λαμίας αποφάσισε κατά πλειοψηφία (2-1) ότι δεν συντρέχουν λόγοι αποφυλάκισης.

Είναι μια νίκη του αντιφασιστικού κινήματος μπροστά στην προοπτική μάλιστα να ολοκληρωθεί το επόμενο διάστημα η δίκη της Χρυσής Αυγής και να επιβληθούν μεγαλύτερες ποινές σε βάρος των δολοφόνων του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, των οργανωτών των επιθέσεων των ταγμάτων εφόδου που άφησαν τον Αιγύπτιο αλιεργάτη Αμπουζίντ Εμπάρακ να χαροπαλεύει στην εντατική», συνεχίζει, καλώντας στην κινητοποίηση στις 18 Σεπτέμβρη στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα.

Φωτό: Eurokinissi

Ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» και ο Γιάννης Σηφακάκης, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, μιλούν στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις απαγωγές των Πακιστανών τον Ιούλη του 2005. Τη συνέντευξη πήρε η Λένα Βεργό.

Κλείνουν είκοσι χρόνια από τις απαγωγές δεκάδων Πακιστανών μεταναστών επί κυβέρνησης ΝΔ του Κώστα Καραμανλή. Θυμίστε μας τι είχε γίνει.

Τζαβέντ: Με ενημέρωσαν ότι έχουν εξαφανιστεί κάποια παιδιά από ένα σπίτι στα Πετράλωνα. Μαζί με τον Γιώργο Γκουντούνα, τότε δικηγόρο της Πακιστανικής Κοινότητας, τρέξαμε σε αστυνομικά τμήματα αλλά σε όλα η απάντηση ήταν δεν ξέρουμε τίποτα. Λίγες μέρες αργότερα μάθαμε ότι ήταν πολλά παιδιά εξαφανισμένα, μπορεί να έφταναν τα 60. Αλλά 28 από Αθήνα και Γιάννενα έκαναν καταγγελία και γι' αυτό καταγράφηκε ως απαγωγή 28 Πακιστανών.

Τα παιδιά έλεγαν ότι τους άρπαξαν και τους κράτησαν παράνομα σε μυστικές φυλακές, όπως στο Χαλκούτσι. Τους είχαν με κουκούλες, τους βασανίζανε και τους πιέζανε να πουν αν έχουν σχέση με την βομβιστική επίθεση που είχε γίνει στις 7 Ιούλη στο Λονδίνο. Αυτοί που το έκαναν ήταν πράκτορες από μυστικές υπηρεσίες, Ελλάδας και Βρετανίας. Και όταν τους άφησαν χωρίς να βρουν κανένα στοιχείο, τους απείλησαν να μην πουν τίποτα.

Ήρθαμε σε επαφή με τον δικηγόρο **Φραγκίσκο Ραγκούση**, τον **Πέτρο Κωνσταντίνου** και τον **Γιάννη Σηφακάκη**. Κάναμε συνέντευξη στην Εργατική Αλληλεγγύη. Ήμουν μόλις ένα μήνα πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας, δεν είχα εμπειρία, χρειαζόμασταν βοήθεια. Λίγους μήνες μετά, το θέμα πήρε διάσταση. Οι δικηγόροι είπαν να κάνουμε μήνυση. Πού να κάνουμε μήνυση;, ρώτησα. Στο κράτος, είπαν. Μου φάνηκε απίστευτο. Αλλά το κάναμε.

Γιάννης: Χωρίς το θάρρος της Πακιστανικής Κοινότητας δεν θα είχε γίνει τίποτα. Γιατί παρά την απίστευτη τρομοκρατία δεν φοβήθηκαν και το κατήγγειλαν. Και από την πρώτη στιγμή η Συμμαχία βρέθηκε στο πλευρό τους.

Τον Σεπτέμβρη του 2005 διαδήλωσαν για πρώτη φορά στη ΔΕΘ με πανό "Όχι κατοχή στο Ιράκ, Όχι στις απαγωγές, Όχι στην ισλαμοφοβία". Τον Δεκέμβρη, το BBC έδωσε διεθνή προβολή γράφοντας για τις απαγωγές και αρχές Γενάρη 2006, προχωρήσαμε στη συνέντευξη Τύπου στη ΓΣΕΕ μαζί με τα θύματα, τον Φραγκίσκο Ραγκούση και μέλη της Συμμαχίας όπως τον πρώην Υπουργό Δικαιοσύνης **Γεώργιο Αλέξανδρο Μαγκάκη**, τον τότε πρόεδρο του ΕΚΑ **Γρηγόρη Φελώνη**, που πήρε τεράστια δημοσιότητα.

Καταγγείλαμε ότι οι απαγωγές ήταν κομμάτι της ελληνικής συμμετοχής στον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας" του Μπους και του Μπλερ με τις επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και το Ιράκ. Η κυβέρνηση της ΝΔ είχε αναλάβει τη στρατιωτική διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλα στις βάσεις όπως της Σούδας. Είχε βοηθήσει στη μεταφορά ταγκς στο Ιράκ. Και χτυπούσε τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες του κόσμου που αντιστεκόταν, ευθυγραμμισμένη με την τρομοκρατία του Μπους, ο

Πάνω: Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας "Η Ενότητα" στη διαδήλωση της ΔΕΘ το 2005. Κάτω: Συνέντευξη Τύπου για το σκάνδαλο των απαγωγών. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

“Έτσι σταματήσαμε τις απαγωγές”

ο οποίος έστηνε τα κολαστήρια του Γκουαντάναμο και του Αμπού Γκράμπ.

Ένα μήνα μετά, έσκασε και το σκάνδαλο των υποκλοπών. Δείχνοντας ότι από το 2004 η κυβέρνηση Καραμανλή, για να φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες, είχε όχι μόνο αφήσει να αλωνίζουν εδώ οι πράκτορες της CIA και της ΜΙ6, αλλά είχε προχωρήσει και στις παρακολουθήσεις εκτοντάδων τηλεφώνων, ανάμεσα στα οποία και το δικό μου. Γιατί η Συμμαχία οργάνωνε τις κινητοποιήσεις ενάντια στους Ολυμπιακούς και την τρομοκρατία που τους συνόδευε, με πιο σημαντική την διαδήλωση που ακύρωσε την επίσκεψη του τότε Υπ. Εξωτερικών των ΗΠΑ, Πάουελ. Μέσω εμού παρακολουθούσαν χιλιάδες αγωνιστές από τη Συμμαχία, όπως και προσωπικότητες, τον **Στέφανο Ληναίο**, τον **Μπεν Μπελά**, κ.α.

Τι ακολούθησε;

Γιάννης: Όταν αποκαλύφθηκαν οι απαγωγές με τη συμμετοχή μάλιστα ενός Βρετανού πράκτορα, του Λάγκμαν, όλοι προσπάθησαν να πουν ότι δεν έγιναν. Το είπε ο δικτάτορας του Πακιστάν Μουσάραφ, το είπε ο Βρετανός υπουργός Εξωτερικών Τζακ Στρο -τόσο ψηλά έφτανε η συγκάλυψη. Αντίστοιχα εδώ, ο Βουλγαράκης, υπουργός Δημόσιας Τάξης, μιλούσε για ψέματα και προβοκάτσιες.

Αναγκάστηκε να παραιτηθεί μετά το σκάνδαλο των υποκλοπών αφού και σε αυτό ήταν μπλεγμένος, αλλά η συγκάλυψη συνεχίστηκε. Ο διάδοχός του, ο Πολύδωρας, έλεγε προκλητικά "δεν θα κάνουμε ρυθμιστές του πολιτεύματος τους Πακιστανούς" και ότι "οι απαγωγές είναι το εθνικό τους σπορ", υπονοώντας ότι τις έκαναν μεταξύ τους!

Και επειδή είμαστε και στην επέτειο των Ιουλιανών, να πούμε ότι ήταν πολύ καίριο αυτό που είχε πει ο Μαγκάκης στη συνέντευξη Τύπου, ότι όλα αυτά είναι πολύ προκλητικά και μας παραπέμπουν σε άλλες εποχές, θυμίζοντας το ερώτημα "Ποιος κυβερνάει αυτό τον τόπο;". Γιατί ο Καραμανλής, όπως ακριβώς και ο θεός του τη δεκαετία του '60 με τις εκλογές της βίας και νοθείας και τη δολοφονία Λαμπράκη, έκανε ότι δεν ήξερε τίποτα, ενώ ήταν κομμάτι του "παρακράτους".

Τζαβέντ: Σε εμάς άρχισε εκφοβισμός και αφόρητες πιέσεις. Ο Μουσάραφ έλεγε "στείλτε πίσω τον Τζαβέντ". Τα θύματα δέχονταν είτε δωροδοκίες είτε απειλές, να πάρουν πίσω τις καταγγελίες από πράκτορες, πακιστανική πρεσβεία, ρουφιάνους.

Τα ίδια σε μένα. Απειλές, υποσχέσεις για λεφτά και ωραία γραφεία για να αποσύρουμε καταγγελίες. Τότε έμαθα πόσους πολλούς πράκτορες έχει η κυβέρνηση. Και αφού αρνήθηκε, εκδόθηκε το διεθνές ένταλμα σύλληψής μου, ότι είμαι διακινητής μεταναστών. Για να με σταματήσουν και να κουκουλώσουν τις απαγωγές. Το Νοέμβρη του 2006 με συλλάβανε και με στείλανε στον Κορυδαλλό. Έμεινα εκεί 18 μέρες.

Γιάννης: Στις 6 Νοέμβρη τον έβαλαν φυλακή, στις 11 Νοέμβρη πλημμύρισαν οι δρόμοι με σύνθημα "Λευτεριά στον Τζαβέντ Ασλάμ". Οργανώσαμε μια μεγάλη καμπάνια συμπαράστασης με τα συνδικάτα, τις σχολές, όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Η ίδια η ΓΣΕΕ πλήρωσε το ποσό που χρειαζόταν σαν εγγύηση για την αποφυλάκιση του Τζαβέντ. Ήταν ένα τεράστιο χαστούκι για την ελληνική κυβέρνηση, το διεθνές παρακράτος και τη χούντα

του Μουσάραφ και μια τεράστια νίκη για το αντιπολεμικό κίνημα.

Είχε προηγηθεί μια αντίστοιχα μεγάλη καμπάνια όλη τη χρονιά. Στις 21 Γενάρη, αμέσως μετά τη συνέντευξη Τύπου για τις απαγωγές, οργανώσαμε μεγάλο συλλαλητήριο. Το ίδιο στις 18 Μάρτη, στην επέτειο των τριών χρόνων από τον πόλεμο στο Ιράκ. Αναδείξαμε τις απαγωγές και τη μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ που έγινε στην Ελλάδα τον Μάη.

Τι άφησε αυτός ο αγώνας;

Τζαβέντ: Για την Πακιστανική Κοινότητα αυτή η σχέση με τη Συμμαχία ήταν καθοριστική. Από εκεί μάθαμε για αλληλεγγύη και αγώνα. Από τότε, ό,τι μικρό ή μεγάλο αντιμετωπίζαμε, το παλεύαμε μαζί. Αυτές οι επιθέσεις είτε σου κάνουν ζημιά και σε διαλύουν είτε σε κάνουν πιο δυνατό. Η κυβέρνηση ήθελε να μας θάψει. Εμείς, με τη βοήθεια της Συμμαχίας, γίναμε πιο δυνατοί.

Το κόστος βέβαια ήταν μεγάλο. Μετά τις απαγωγές τα θύματα συνέχισαν να δέχονται απειλές τουλάχιστον τρία χρόνια. Πήγαιναν ακόμα και στα σπίτια τους στο Πακιστάν. Μπήκαμε σε μαύρη λίστα από την πρεσβεία, πάνω από 200 άτομα. Εμένα δεν σταμάτησαν να με συκοφαντούν και να με κυνηγούν για πολλά χρόνια. Να με ταλαιπωρούν για τα χαρτιά μου, ακόμα δεν μπορώ να ταξιδέψω. Έφτασαν μέχρι τον Άρειο Πάγο αλλά κι εκεί αθωώθηκα.

Θυμάμαι μάλιστα τον κύριο Μαγκάκη, όταν τον ρωτούσαν οι δικαστές στον Άρειο Πάγο "Δάσκαλε, γιατί ήρθατε εδώ;", να τους απαντάει: "Είμαι μάρτυρας για τον Τζαβέντ Ασλάμ που έπρεπε να τον βραβεύσουμε, αλλά του βάλανε χειροπέδες".

Έτσι συνεχίσαμε. Τα επόμενα χρόνια δώσαμε μάχες ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό με την ΚΕΕΡΦΑ. Ενάντια στις επιθέσεις της ΧΑ, στη Νίκαια και αλλού. Αλλά και ενάντια στις επιθέσεις της αστυνομίας, με τα πογκρόμ του Δένδια το 2012. Ο αγώνας για τις απαγωγές μάς έδειξε πώς να παλεύουμε. Και γίναμε κέντρο για όλους τους μετανάστες. Από τότε άρχισαν να με παίρνουν τηλέφωνο μετανάστες από Μπαγκλαντές, Αφγανιστάν, Ινδία. Όλοι απευθύνονται στην Πακιστανική Κοινότητα.

Γιάννης: Ο Τζαβέντ λέει ότι χωρίς τη Συμμαχία δεν θα μπορούσαν να παλέψουν, αλλά αντίστοιχα η Συμμαχία και όλο το αντιπολεμικό κίνημα παίρναμε έμπνευση και δύναμη από τις μάχες που έδινε η Πακιστανική Κοινότητα και ο πρόεδρός της. Γι' αυτό μπόρεσε να γίνει κέντρο για όλους τους κατατρεγμένους.

Έτσι φτάνουμε σήμερα πιο δυνατοί στις νέες μάχες, που είναι η γενοκτονία στην Παλαιστίνη, η ισλαμοφοβία και οι προσπάθειές τους να παίξουν ξανά το χαρτί του ρατσισμού. Το σύνθημά μας συνεχίζει να είναι το ίδιο με όταν έγιναν οι απαγωγές: "Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί είμαστε όλοι Πακιστανοί!"

Τζαβέντ: Συνεχίζουμε για το έγκλημα της Πύλου που είναι η άλλη όψη των απαγωγών. Όσο για τον Πλεύρη και το νομοσχέδιό του είναι πράγματι πολύ σκληρό. Αντί για σεβασμό και νόμιμα χαρτιά στους εργάτες, ανοίγουν πόρτα ρατσισμού και φασισμού, ανοίγουν πόρτα για μεγαλύτερη σκλαβιά, για τα κέρδη. Αλλά δεν θα τους αφήσουμε. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για δικαιώματα, να κλείσουν τα στρατόπεδα τα ρατσιστικά, για νομιμοποίηση και χαρτιά σε όλους.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΞΑΡΧΒΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Οι προκλήσεις της Αριστεράς στη Γερμανία
Ομιλητής: Κρίστιαν Βολάπτης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Ο ρόλος της εργασίας στην εξανθρώπιση του πιθήκου
Ομιλητής: Γιώργος Τσικλής

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Σταθερότητα μηδέν
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 6/8 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Ελλάδα-Τουρκία – Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Βαγγέλης Τσόντζος

ΚΥΨΕΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Μεταπολίτευση
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΠΑΤΗΣΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 γρ.κοινότητας Καμερούν, Φυλής 231, 7.30μμ
Πριν 10 χρόνια: ο αγώνας για να μην μετατρέψουν το ΟΧΙ της ρήξης σε ΝΑΙ υποταγής
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 γρ.κοινότητας Καμερούν, Φυλής 231, 7.30μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλήτρια: Λη Κόβενη

ΓΑΛΑΤΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7
γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 24/7 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ
Έχουμε έναν κόσμο να κερδίσουμε
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΕΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 24/7 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Μπάμπης Στυλιάρης
● ΠΕΜΠΤΗ 31/7 καφέ Περιβολάκι 7μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 24/7
καφενείο Ραγκαβή 53, 8.30μμ
Ελλάδα-Τουρκία – Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
● ΠΕΜΠΤΗ 24/7
καφέ Μυρτίλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλητής: Νίκος Σμπαρούνης
● ΠΕΜΠΤΗ 31/7
καφέ Μυρτίλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Πριν 10 χρόνια: ο αγώνας για να μην μετατρέψουν το ΟΧΙ της ρήξης σε ΝΑΙ της υποταγής
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΑΙΓΑΛΕΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Ελλάδα-Τουρκία – Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 6/8
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στις πόλεις «χωρίς οξυγόνο»
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης

ΙΛΙΟΝ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
καφέ Family, πλ. Γεννηματά 7.30μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στις πόλεις «χωρίς οξυγόνο»
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7
καφέ Family, πλ. Γεννηματά 7.30μμ
Ελλάδα-Τουρκία – Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος
ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 πλ. Γεννηματάς 7.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 δημαρχείο 7.30μμ
10 χρόνια από το προδομένο ΟΧΙ

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 δημαρχείο 7.30μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 24/7
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
10 χρόνια από το προδομένο ΟΧΙ
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης
● ΠΕΜΠΤΗ 31/7
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7
καφέ Γαρδένια, πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Πλ. Φελέκη 8μμ
Ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός: Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
Fahrenheit 451 7.30μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλητής: Γιάννης Μπάρούτσας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Fahrenheit 451 7.30μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Φίφτυ γαστροκαφέ 7μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στις πόλεις «χωρίς οξυγόνο»
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Φίφτυ γαστροκαφέ 7μμ
Παραβατικό είναι το σύστημα, όχι η νεολαία
Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψηρή

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Sloth 7.30μμ
Πάλη γυναικών – φύλο, αναπαραγωγή, απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
καφέ Πλ. Σουρμένων 7.30μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 καφέ Πλ. Σουρμένων 7.30μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 24/7 Sweet Home 8μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στις πόλεις «χωρίς οξυγόνο»
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΗΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
αίθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης

● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7
αίθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλήτρια: Δέσποινα Χατζηαντωνίου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 6/8
αίθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Ελλάδα-Τουρκία: Αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 αίθ. Β' δημοτικής κοινότητας 7μμ
Η επικαιρότητα του εργατικού ελέγχου
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Ανδριανού

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 δημαρχείο 7μμ
Ένγκελς – Η καταγωγή του ανθρώπου
Ομιλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 δημαρχείο 7μμ
Η επικαιρότητα του εργατικού ελέγχου
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/8 δημαρχείο 7μμ
Σταθερότης μηδέν

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΤΟΥΜΠΑ-ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7
καφέ Γιώτης (Μικρού 6) 8μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ-ΚΑΜΑΡΑ-ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 24/7 καφέ Ποэта 8.30μμ
Σταθερότης μηδέν
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 καφέ Ποэта 8.30μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΠΑΤΡΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 24/7
καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου, 7μμ
Ιούλης 1974 – Το πραξικόπημα και ο πόλεμος στην Κύπρο
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 31/7
καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου, 7μμ
Αντικαπιταλιστική απάντηση στις πόλεις «χωρίς οξυγόνο»
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκουδάς

ΒΟΛΟΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 24/7 Θόλος 8μμ
Πριν 10 χρόνια: ο αγώνας για να μην μετατρέψουν το ΟΧΙ της ρήξης σε ΝΑΙ υποταγής
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Θόλος 8μμ
Η επαναστατική κληρονομιά του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 31/7
πάρκο Πευκάκια (Νέα Χώρα) 8μμ
Ελλάδα-Τουρκία, αντίσταση στις επεκτατικές εκστρατείες
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγύη

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 24/7

Ν. ΙΩΝΙΑ
Λ. Ηρακλείου Πολιτιστικό Κέντρο 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/7

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας
απέναντι από το Δημαρχείο 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Αμφιάλη 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ.Ελευθερίας 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος Περιστερίου "Κελάρι" 7.30μμ

ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 7μμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26/7

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Αγ. Παντελεήμονας 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βείκου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης, Γερμανός 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη
και Θησέως 11.30πμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 12μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 10.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερβέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπιόλαρης,
Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikigmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Στις 23 Ιούλη του 1975, ακριβώς ένα χρόνο μετά την πτώση της Χούντας, στο προεδρικό μέγαρο στην οδό Ηρώδου Αττικού επικρατούσε αναβρασμός. Ο «εθνάρχης» Κωνσταντίνος Καραμανλής ετοίμαζε για την επόμενη μέρα μια δεξίωση-φιέστα «εθνικής ομοψυχίας για τον ένα χρόνο από την αποκατάσταση στην δημοκρατία» με καλεσμένο όλο τον τότε πολιτικό κόσμο. Του βγήκε ξινό. Στις 23 Ιούλη οι οικοδόμοι δεν γιόρτασαν την πρώτη επέτειο με σαμπάνιες και καπνιστούς σολομούς αλλά με μαζική απεργία, διαδήλωση και άγριες συγκρούσεις με την αστυνομία όπου όλο το κέντρο της Αθήνας έγινε πεδίο μάχης από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ.

Η οικονομική κρίση που ξέσπασε μετά το 1973 είχε σαν συνέπεια την κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας στην οικοδομή. Με αιτήματα τη λήψη μέτρων για την ανεργία, αυξήσεις και εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος οργανώθηκε η 24ωρη απεργία στις 23 Ιούλη από την Συντονιστική Επιτροπή οικοδομικών σωματείων στην οποία τον έλεγχο είχαν συνδικαλιστές του ΚΚΕ και του ΚΚΕ εσωτερικού, αλλά συμμετείχαν και οικοδόμοι από το ΠΑΣΟΚ και την επαναστατική αριστερά (την ΟΜΛΕ, την ΟΣΕ, την ΟΚΔΕ, την ΕΔΕ, τον Μαχητή και άλλες οργανώσεις). Οι δεξιές διορισμένες ηγεσίες της Ομοσπονδίας Οικοδόμων και της ΓΣΕΕ αποδοκίμασαν το απεργιακό κάλεσμα.

Η απεργιακή συγκέντρωση προγραμματίστηκε στο θέατρο «Περοκέ», στην πλατεία Μεταξουργείου (Καραϊσκάκη) και ήταν πολύ μαζική, το θέατρο δεν χώρεσε τους χιλιάδες απεργούς που πλημμύρισαν την πλατεία. Όπως περιέγραφε σε παλιότερη συνέντευξή του το 2015 στην Εργατική Αλληλεγγύη ο οικοδόμος Νίκος Γεωργίου που συμμετείχε στα γεγονότα: «Η Συντονιστική Επιτροπή προσπάθησε να περιορίσει την απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία. Όμως, ο κόσμος απαιτούσε να κάνει πορεία στο υπουργείο Εργασίας που τότε ήταν στην οδό Πειραιώς. Η πορεία ξεκίνησε. Η αστυνομία έκλεισε το δρόμο, ε και εκεί άρχισε το έλα να δεις».

Οι αστυνομικές δυνάμεις αρχικά παρατάχθηκαν στην οδό Αγίου Κωνσταντίνου για να σταματήσουν τη διαδήλωση. Ήταν μία από τις πρώτες εμφανίσεις των ΜΑΤ που μόλις είχε ιδρύσει η κυβέρνηση Καραμανλή. Πίσω από τα ΜΑΤ στάθμευσαν οι καινούργιες «αύρες», θωρακισμένα οχήματα που στόχο είχαν να καταδιώκουν διαδηλωτές και να εκτοξεύουν δακρυγόνα. Η Συντονιστική Επιτροπή αποφάσισε, μετά από απαίτηση της αστυνομίας, η πορεία να μην συνεχίσει προς την Ομόνοια, αλλά να πορευθεί μέσα από τα στενά προς το υπουργείο Εργασίας.

Συγκρούσεις των οικοδόμων με την αστυνομία στις 23/7/1975 (στιγμιότυπο από ΕΡΤ)

ΠΡΩΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΠΤΩΣΗΣ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

Μάχη των οικοδόμων με τον Καραμανλή

Παρόλα αυτά, τα ΜΑΤ και οι «αύρες» επιτέθηκαν για να διαλύσουν τους απεργούς.

Όμως, μετά από μια πρώτη υποχώρηση οι οικοδόμοι και οι συμπαράστατές τους, πολύ γρήγορα άρχισαν να συγκροτούνται σε πολυπληθείς ομάδες που έγιναν ακόμα μεγαλύτερες και πέρασαν στην αντιπίεση όταν έφτασαν τα νέα ότι ο υπουργός Εργασίας της Νέας Δημοκρατίας, ο Λάσκαρης, είχε αρνηθεί να συναντήσει τη μικρή αντιπροσωπεία συνδικαλιστών που κατάφερε να φτάσει στο υπουργείο. Σε όλη την περιοχή μεταξύ Μεταξουργείου, πλατείας Κουμουνδούρου, πλατείας Δημαρχείου στην Αθηνά, Πολυτεχνείου, Εξαρχείων και λεωφόρου Αλεξάνδρας, υπήρχαν συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και αστυνομίας, στήνονταν οδοφράγματα και ανάβονταν φωτιές για την εξουδετέρωση των δακρυγόνων που έπεφταν βροχή από τις «αύρες».

Καταιγισμός

Οι απεργοί είχαν την αμέριστη συμπαράσταση του κόσμου. Ο υπογράφων αυτό το κείμενο, δευτεροετής φοιτητής τότε και μέλος της ΟΣΕ, θυμάται πως όταν η αστυνομία προσπάθησε αργά το απόγευμα να διαλύσει ένα οδόφραγμα με καμιά 50αριά οικοδόμους και αρκετούς φοιτητές στη διασταύρωση Ζωοδόχου Πηγής και Αραχώβης, δέχθηκε ένα καταιγισμό από βάζα κι άλλα αντικείμενα από γυναίκες που είχαν βγει στα μπαλκόνια και γιουχάρανε τα ΜΑΤ. Η απάντηση των ΜΑΤ ήταν να ρίξουν δακρυγόνα μέσα στα σπίτια.

Ο Νίκος Γεωργίου δίνει ξανά την εικόνα: «Οι συγκρούσεις κράτησαν

από τις 11.30 το πρωί μέχρι το βράδυ. Συμμετείχαν χιλιάδες οικοδόμοι, πάρα πολλή νεολαία, αλλά και άλλοι εργαζόμενοι που μόλις έμαθαν τα νέα κατέβηκαν αυθόρμητα σε συμπαράσταση. Το τονίζω αυτό το τελευταίο, γιατί ένα από τα χαρακτηριστικά της εποχής ήταν ότι όταν απεργούσε ένας κλάδος, ο καθένας σε άλλους κλάδους ένιωσε δικιά του την απεργία. Η νίκη του ενός θα ήταν και νίκη των άλλων. Ο Καραμανλής έβγαλε για πρώτη φορά τις «αύρες», αλλά δεν μπόρεσε να τσακίσει τους απεργούς και τους συμπαράστατές μέχρι αργά το βράδυ».

Και συνεχίζει: «Η απεργιακή εξέγερση εκείνης της μέρας στραπατσάρισε τη φιέστα “εθνικής ομοψυχίας” που σχεδίαζε ο Καραμανλής. Οι ηγεσίες των κομμάτων της αριστεράς και του ΠΑΣΟΚ δήλωσαν ότι δεν θα παραστούν στη δεξίωση. Όμως, την επόμενη μέρα πέσαμε από τα σύννεφα όταν διαβάσαμε στις εφημερίδες της αριστεράς ότι όλοι εμείς που συγκρουόμαστε ώρες με την αστυνομία ήμασταν ... προβοκάτορες. Κι εγώ, νέος τότε οικοδόμος γύρω από το ΚΚΕ, διάβασα έκπληκτος στο Ριζοσπάστη ότι τα επεισόδια τα προκάλεσαν χουντικοί! Έτσι, λοιπόν, στις συσκέψεις στα σωματεία που γινόντουσαν κάθε απόγευμα, άρχισαν από την επόμενη μέρα οι αντιπαραθέσεις, καθώς απλά μέλη του ΚΚΕ, του ΚΚΕ εσωτερικού και του ΠΑΣΟΚ φώναζαν πως οι ίδιοι συμμετείχαν στις συγκρούσεις και ότι αν είναι κάποιος που πρέπει να καταγγεληθεί είναι η αστυνομία και ο Καραμανλής κι όχι οι οικοδόμοι που αντιστάθηκαν μαχητικά».

Η εξέγερση των απεργών οικοδό-

μων δεν ήρθε σαν κεραυνός εν αιθρία. Η εργατική καταγίδα της Μεταπολίτευσης είχε ξεσπάσει πολλούς μήνες νωρίτερα. Η πρώτη απεργία της μεταπολίτευσης έγινε στις 4 Οκτώβρη του 1974, στην κονσερβοποιία Νάσιοναλ Καν. Η Διονυσία Πυλαρινού (μέλος σήμερα του ΣΕΚ, εργάτρια τότε στην εταιρία που απολύθηκε μαζί με ένα συνάδελφό της γιατί έφτιαξαν μια εργοστασιακή επιτροπή βάσης που προσπαθούσε να στήσει σωματείο) θυμάται:

Εργοστάσια

«Με πρόταση της επιτροπής αποφασίσαμε να κατεβούμε σε απεργία με αίτημα την επαναπρόσληψη των απολυμένων και αυξήσεις στα μεροκάματα. Η συμμετοχή ήταν 100%. Στο εργοστάσιο δουλεύανε και 50 Πακιστανοί εργάτες. Συμμετείχαν όλοι τους στην απεργία και μάλιστα με πανό που έγραφαν στις δύο γλώσσες ‘Έλληνες-Πακιστανοί εργάτες ενωμένοι’. Εργάτες από τα γύρω εργοστάσια έρχονταν στη Νάσιοναλ Καν να συμπαρασταθούν καθημερινά πριν πάνε στις δουλειές τους. Μαζί τους κόσμος από τις γειτονίες της Ελευσίνας και φοιτητές».

Τη Νάσιοναλ Καν ακολούθησαν οι τεχνικοί Τύπου, η ΗΒΗ, η Ολυμπιακή, η ΙΤΤ, η Πεσινέ, οι μεταλλωρύχοι του Μποδοσάκη, τα Ναυπηγεία της Ελευσίνας, οι έκτακτοι του ΟΠΑΠ, οι γιατροί του ΚΑΤ. Το 1975, στη μάχη μπήκαν πλέον όλα τα μεγάλα εργοστάσια που γίνονται κάστρα του απεργιακού αγώνα: Βιαμάξ, Βιοχάλκο, όλα τα Ναυπηγεία, όλα τα Ορυχεία, Πίτσος, Εσκιμό, Ιζόλα, Τριαντέξ, Τρικοπί, Φούλγκορ, Βιοχρώμ, ΕΤΜΑ, Λαδόπουλος –ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Οι απεργοί οργα-

νώνονταν στις εργοστασιακές επιτροπές, έσπηναν απεργιακές φρουρές και πολλές φορές έρχονταν αντιμέτωποι όχι μόνο με τους απεργοσπάστες, αλλά και τα ΜΑΤ.

Το κίνημα περνούσε από το ένα εργοστάσιο στο άλλο αγκαλιάζοντας ολόκληρους τους κλάδους αιχμής: Κλωστούφαντουργία, ηλεκτρικές συσκευές, ναυπηγεία, αμαξώματα, οικοδομές. Οι μαίες και οι νοσοκόμες που δούλευαν στις κλινικές (ΕΣΥ βέβαια δεν υπήρχε) κατέβηκαν στους δρόμους, οι τηλεφωνήτριες του ΟΤΕ ξεκίνησαν απεργίες. Ο αέρας του ξεσηκωμού έφτασε παντού. Σε λιμάνι της Βραζιλίας, ναυτικοί κατέλαβαν το ελληνικής σημαίας πλοίο «Αιόλιαν Γουίντ» και κρέμασαν στη γέφυρα το πανό «νόμος είναι το δικιο του εργάτη».

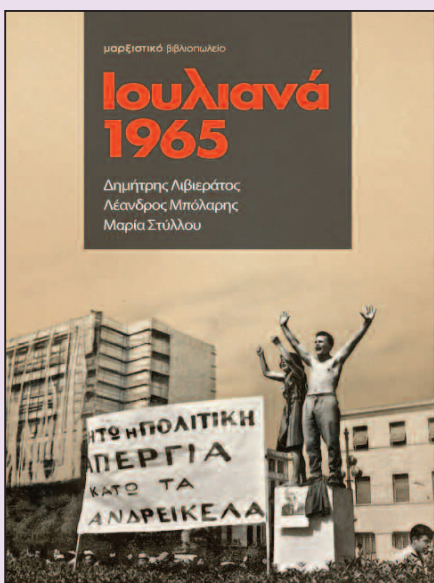
Το κύριο όπλο ήταν η αλληλεγγύη και ο συντονισμός. Όταν κυβέρνηση και εργοδοσία χτύπησαν την απεργία στον Πίτσο, ξέσπασαν απεργίες συμπαράστασης στην Ιζόλα, την Εσκιμό, τους εργάτες δήμου και τους οικοδόμους του Πειραιά. Όταν ο Καραμανλής έστειλε τη χωροφυλακή να σπάσει την απεργία των μεταλλωρύχων του Μποδοσάκη στο Μάδεμ Λάκο στην Χαλκιδική, ολόκληρα τα μαντεμοχώρια συγκεντρώθηκαν στις πύλες των στοών.

Το ίδιο ίσχυε και για τους αγώνες της νεολαίας. Την παραμονή της εξέγερσης των οικοδόμων, στις 22 Ιούλη 1975, χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες είχαν διαδηλώσει στο κέντρο της Αθήνας ενάντια σε ένα νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας που επιχειρούσε να καταστήσει αδύνατη την πραγματοποίηση συνελεύσεων και αρχαιρεσιών επιβάλλοντας υποχρεωτική συμμετοχή όλων των φοιτητών προκειμένου να υπάρχει απαρτία! Η μαζική πορεία έκανε ολιγόλεπτη στάση στο σημείο όπου είχε δολοφονηθεί πριν από μια δεκαετία στα Ιουλιανά ο Σωτήρης Πέτρουλας. Εκατοντάδες από τους διαδηλωτές την επόμενη μέρα ήταν στο πλευρό των απεργών οικοδόμων.

Κορυφαία στιγμή όλων αυτών των αγώνων θα αποτελέσει, στις 24-25 Μάη του 1976, η 48ωρη Γενική Απεργία ενάντια στον αντεργατικό νόμο 330 που έφτιαξε η κυβέρνηση Καραμανλή για να περιορίσει τις απεργίες. Τα ΜΑΤ θα ξαναχτυπήσουν το πανεργατικό συλλαλητήριο, και οι εικόνες των συγκρούσεων της 23ης Ιούλη θα επαναληφθούν σε όλο το κέντρο της Αθήνας.

Σήμερα, πενήντα χρόνια μετά, οι μάχες μας ενάντια στον Μητσοτάκη, την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και το σύστημα που υπηρετούν, μπορούν και οφείλουν να αντλούν έμπνευση από τις μεγάλες στιγμές των αγώνων της τάξης μας –μια τέτοια στιγμή ήταν η απεργιακή εξέγερση των οικοδόμων στις 23 Ιούλη του 1975.

Κώστας Πίτσας

Πλούτος γεμάτος

Απτός τις μέρες συμπληρώθηκαν 60 χρόνια από την εξέγερση των Ιουλιανών, τις «70 μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο». Η πρώτη φάση του «ελληνικού Μάη του '68» είναι ένα ιστορικό γεγονός που χρειάζεται να το μελετήσουμε για να χτίσουμε την επαναστατική Αριστερά που θα μπορεί να οδηγήσει τα Ιουλιανά του σήμερα στη νίκη.

Ανεκτίμητη βοήθεια σε αυτή την προσπάθεια είναι η έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου (ΜΒ) «Ιουλιανά 1965» με κείμενα των Μ. Στύλλου, Λ. Μπόλαρη και του Δ. Λιβιεράτου, του ιστορικού του εργατικού κινήματος. Το ημερολόγιό του που γράφτηκε τον Οκτώβρη του 1965, αμέσως μετά τα γεγονότα, είναι η πιο τρανταχτή απόδειξη ότι την ιστορία τη γράφουν οι από κάτω.

Το βιβλίο «Η Κίνηση των 115» (Κουκίδα) για τους αγώνες των εργατικών συνδικάτων εκείνη την περίοδο, γραμμένο κι αυτό από τον Δ. Λιβιεράτο, είναι μια πολύτιμη πηγή πληροφοριών για μια από τις λιγότερο μελετημένες σελίδες του εργατικού κινήματος. Ο συλλογικός τόμος «Πανσπουδαστική, 1956-1967 Το έντυπο, η πολιτική, το φοιτητικό κίνημα και ο πολιτισμός» (Θεμέλιο) αποτυπώνει μια πτυχή του φοιτητικού κινήματος της εποχής.

Πρόσφατα κυκλοφόρησε το βιβλίο του Κ. Λαμπράκη, «Παρεμποδίζοντας την Αποστασία Ιουλιανά 1965: Κοινωνική διαμαρτυρία και Αριστερά» (Τόπος). Το βιβλίο μάς προσφέρει μια πολύτιμη καταγραφή και ανάλυση των κινητοποιήσεων που σημάδεψαν τα Ιουλιανά, των συλλογικών υποκειμένων που τις οργάνωσαν, τον ρόλο της Αριστεράς και τα όρια της πολιτικής της. Παλιότερο αλλά εξίσου πολύτιμο είναι το βιβλίο του Φ. Λάδη «Ιουλιανά -100 μέρες που συγκλόνισαν την Ελλάδα» (Μετρονόμος) που περιλαμβάνει μια εντυπωσιακή συλλογή 170 φωτογραφιών της εξέγερσης. Το βιβλίο του Αγγ. Τσέκερη «Λίγος Εμφύλιος Ακόμα- Η καραμανλική τρομοκρατία, η δημοκρατική αντίσταση και η Αριστερά 1958-1963» (Θεμέλιο) μας βοηθάει να δούμε με τι συγκρούστηκε το κίνημα που γέννησε τα Ιουλιανά.

Στο επίπεδο της λογοτεχνίας τα Ιουλιανά είναι ο καμβάς στον οποίο ξεδιπλώνει την αφήγησή του το νέο μυθιστόρημα του Θ. Σκρούμπλου, «Τα κόκκινα χρόνια» (Τόπος). Αλλά και το νέο μυθιστόρημα του Δ. Παπαχρήστου, «Ο Αερόστατος» είναι ένα ταξίδι στην ιστορία που περιλαμβάνει και τα Ιουλιανά. Και βέβαια αξεπέραστο παραμένει το μυθιστόρημα του Στρατή Τσίρκα, «Η Χαμένη Άνοιξη» (Κέδρος).

Τον Φλεβάρη φέτος συμπληρώθηκαν 80 χρόνια από την υπογραφή της Συμφωνίας της Βάρκιζας, τον μεγάλο συμβιβασμό που χαντάκωσε το κίνημα της Αντίστασης. Για τις ρίζες αυτού του κινήματος και την επαναστατική δυναμική του, μια καλή εισαγωγή είναι το βιβλίο του Λ. Μπόλαρη, «Αντίσταση, η Επανάσταση που χάθηκε» (ΜΒ). Το νέο εισαγωγικό κεφάλαιο σε αυτήν την 3η έκδοση του βιβλίου δίνει ένα περίγραμμα των μαχών που έδωσε η Αντίσταση και η εργατική τάξη σε τρεις ευρωπαϊκές χώρες: τη Γαλλία, το Βέλγιο και την Ιταλία.

Μια πολύ ενδιαφέρουσα έκδοση, τη χρονιά που πέρασε, που αφορά την ιστορία της Αριστεράς είναι το βιβλίο του Κωστή Καρπόζηλου «Ελληνικός κομμουνισμός - Μια διεθνική ιστορία (1912-1974)» (Αντίποδες). Και μόνο το χρονικό φάσμα με το οποίο καταπιάνεται κάνει το βιβλίο ενδιαφέρον. Στα θετικά του είναι κι η

προσπάθεια του συγγραφέα να δώσει φωνή στον κόσμο της Αριστεράς που ήταν και παραμένει πάντα πιο αριστερά από τις ηγεσίες του και να αναδείξει τις απαρχές της πορείας της δικιάς μας, επαναστατικής Αριστεράς.

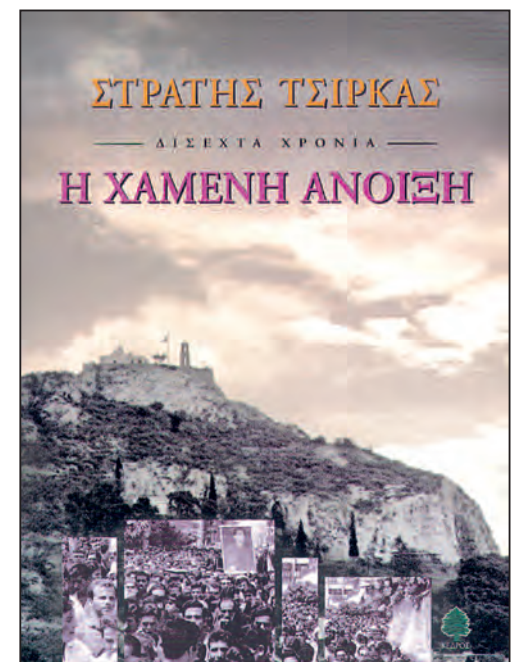
Όλη τη χρονιά που πέρασε έγινε εκκωφαντικά σαφές ότι οι εργαζόμενοι και η νεολαία στρέφουν τις αναζητήσεις τους προς τα αριστερά, ενώ γίνεται παράλληλα όλο και πιο σαφές το κενό που αφήνει η δεξιά προσαρμογή των ηγεσιών της Αριστεράς. Το βιβλίο του Π. Γκαργκάνα, «Για ποια Αριστερά Παλεύουμε;- Επαναστατική εναλλακτική στην κρίση του ΣΥΡΙΖΑ», που έχει κάνει τη δεύτερη έκδοσή του, εξηγεί αυτή την αντίθεση που συνεχίζει να προκαλεί κρίση στη ρεφορμιστική Αριστερά. Χρειαζόμαστε Αριστερά επαναστατική, με στρατηγική την ανατροπή του καπιταλισμού και την αντικατάστασή του από τον εργατικό σοσιαλισμό που θα απλώσει την εργατική δημοκρατία παντού, από την πολιτική ως την οικονομία.

Κληρονομιά

Και έχουμε να «πατήσουμε» στην επαναστατική κληρονομιά του μαρξισμού σε αυτή την προσπάθεια. Στο «Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος» των Μαρξ-Ενγκελς, στον «Εμφύλιο Πόλεμο στη Γαλλία» και την «Κριτική του Προγράμματος της Γκότα» του Μαρξ. Και βέβαια το «Κράτος και Επανάσταση» του Λένιν.

Και χρειαζόμαστε την ιστορική εμπειρία για να προχωρήσουμε βήμα-βήμα σε αυτή την κατεύθυνση στις μάχες που έρχονται. Από αυτή την άποψη πολύτιμες είναι μια σειρά εκδόσεις του ΜΒ. Πρόσφατα κυκλοφόρησε η τέταρτη έκδοση του βιβλίου του Ντ. Χάλας, «Ο μαρξισμός του Τρότσκι», μια πολύ καλή εισαγωγή στις ιδέες και τη δράση του μεγάλου επαναστάτη οι οποίες είναι πιο επίκαιρες από ποτέ. Οι τρεις τόμοι της πολιτικής βιογραφίας του Λένιν από τον Τόνι Κλιφ, μαζί με την τετράτομη πολιτική βιογραφία του Τρότσκι από τον ίδιο συγγραφέα, αποζημιώνουν για την προσπάθεια. Τα βιβλία «Κομιντέρν» του Ντ. Χάλας «Γερμανία 1918-1923. Η Επανάσταση που Χάθηκε» του Κρις Χάρμαν, «Τα Σοβιέτ στη Δύση» του Ντόνι Γκλουκστάιν.

Η εγκληματική κυβέρνηση της ΝΔ κλιμακώνει τις πιο χυδαίες ρατσιστικές εκστρατείες και επιθέσεις μπας και βρει σωσίβιο από την οργή για

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τίτνια-ΠΕΞ • τηλ. 2105247584

Ιστορία, θεωρία, απελευθέρωση

Ορ και Μ. Μαχόβερ για τον ξεχωριστό χαρακτήρα της ισραηλινής κοινωνίας που συμπληρώνουν την πρωτοποριακή ανάλυση του Τόνι Κλιφ. Είναι γραμμένα και τα τρία στα τέλη της δεκαετίας του '60 αλλά διατηρούν όλη την επικαιρότητά τους και σήμερα, ιδιαίτερα για τη συζήτηση μέσα στην Αριστερά.

Το δεύτερο βιβλίο μιλάει για την Ιστορία της Αντίστασης στη βασανισμένη χώρα του Λιβάνου που πέρσι δέχτηκε μια ακόμα ισραηλινή εισβολή. Μας θυμίζει την κληρονομιά της γαλλικής αποικιοκρατίας, τον ρόλο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και τα εγκλήματα του Ισραήλ στο παρελθόν, αλλά και τους αγώνες της Αριστεράς και της Αντίστασης. Διαβάστε επίσης από τις εκδόσεις το MB το βιβλίο «Μέση Ανατολή-Από τον Διαρκή Πόλεμο στη Διαρκή Επανάσταση» του Ν. Λούντου και το βιβλίο της Δ. Κυρίλλου, «Μ. Ανατολή-Αντίσταση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις».

Αντίσταση

Το βιβλίο «Μικρή ιστορία της σύγκρουσης Ισραήλ-Παλαιστίνης», του Ισραηλινού αντισωινιστή ιστορικού Ιλάν Παπέ, μας δίνει σε λίγες σελίδες την ιστορία ενός αιώνα και αναδεικνύει τις τομές της: την εθνοκάθαρση των Παλαιστίνων από το σιωνιστικό κράτος, την αντίστασή τους. Το βιβλίο των Ιλάν Παπέ και Νόαμ Τσόμσκι, «Για την Παλαιστίνη» καταπιάνεται ανάμεσα στ' αλλά με τις ομοιότητες του Ισραήλ με το απαρτχάιντ της Ν. Αφρικής.

Σημαντική συμβολή αποτελούν και οι εκδόσεις «Η Εθνοκάθαρση της Παλαιστίνης» του Ιλάν Παπέ (Σάλτο), «Αντίσταση, αποικιοκρατία και Παλαιστίνη σε έναν κόσμο που φλέγεται» (Σάλτο) με κείμενα του Ιλάν Παπέ και άλλων διανοούμενων. Πολύτιμο είναι και το βιβλίο του Σωτήρη Ρούσου, «Επανάσταση και Εξέγερση στη Μέση Ανατολή» (Gutenberg) που μας θυμίζει την «ξεχασμένη» πρώτη Ιντιφάντα ενάντια στη βρετανική αποικιοκρατία το 1936 αλλά και την Ιρανική Επανάσταση του 1978-79.

Η Μ. Ανατολή και η Παλαιστίνη φέρνουν ξανά στη συζήτηση το ζήτημα του ιμπεριαλισμού. Χρειαζόμαστε τη μαρξιστική θεωρία για να εξηγήσουμε αυτήν την έκρηξη των ανταγωνισμών που διαπερνά όλο τον πλανήτη, από την Κίνα και την Ουκρανία μέχρι τη «γειτονιά» μας. Τα βιβλία του Λένιν, «Ιμπεριαλισμός το Ανώτατο Στάδιο του Καπιταλισμού» (Σύγχρονη Εποχή) και

τα σκάνδαλα και τις επιθέσεις. Και δίνει έτσι χώρο στην ακροδεξιά και τους φασίστες.

Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα στην Ελλάδα έχει μια πλούσια εμπειρία για το πώς μπορούμε να παλέψουμε νικηφόρα, που την εξιστορεί η έκδοση «Εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή-Η Καταδίκη» από την Λ. Βερδέ και την Α. Φράγκου. Το βιβλίο της Α. Καρακατσούλη «Το Ξίφος του πνεύματος-Βιβλίο, πολιτισμική ηγεμονία και άκρα δεξιά στην Ελλάδα μετά το 1974» είναι μια ενδιαφέρουσα διερεύνηση της «κανονικοποίησης των προταγμάτων» της. Οι φασίστες τρέφονται από τις εκστρατείες του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας των αρχουσών τάξεων και τρεις εκδόσεις του MB μας δίνουν όπλα να απαντήσουμε: «Η Πάλη Ενάντια στην Ισλαμοφοβία», το «Ρατσισμός τι είναι και πώς παλεύεται» και «Γκρεμίστε το φράχτη, ανοίξτε τα σύνορα: Ενάντια στη ρατσιστική Ευρώπη-Φρούριο».

Ξεχωρίζει η συλλογή των κειμένων του Λ. Τρότσκι «Η Πάλη ενάντια στο Φασισμό στην Γερμανία», μια υπεράσπιση της στρατηγικής του ενιαίου μετώπου ενάντια στην καταστροφική πολιτική της σοσιαλδημοκρατίας και του σταλινισμού. Η επαναστατική Αριστερά χρειάζεται τη στρατηγική του Τρότσκι για να δώσει νικηφόρα προοπτική στους αντιρατσιστικούς και αντιφασιστικούς αγώνες σήμερα. Πολύτιμη, είναι και η έκδοση για πρώτη φορά στα ελληνικά του βιβλίου «Φασισμός και μεγάλο κεφάλαιο» (Εκδόσεις των Συναδέλφων) που έγραψε το 1936 ο Γάλλος επαναστάτης Ντανιέλ Γκερέν.

Όσο συνεχίζεται η γενοκτονία στη Γάζα, τόσο δυναμώνει το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη παγκόσμια και απομονώνεται το κράτος-απαρτχάιντ του Ισραήλ. Και αυτά παρόλες τις προσπάθειες των κυβερνήσεων και των αρχουσών τάξεων να κολλήσουν τη ρετινιά του «αντισημιτισμού» σε αυτό το κίνημα. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε αυτή την πάλη και γι' αυτό χρειαζόμαστε εργαλεία ανάλυσης και την ιστορία.

Μας τα προσφέρουν, καταρχήν, δυο εκδόσεις του MB: «Λευτεριά στην Παλαιστίνη-Ισραήλ, Ιμπεριαλισμός και Παλαιστινιακή Αντίσταση» και «Λίβανος Η Αντίσταση-Ενάντια σε πόλεμο, ιμπεριαλισμό και Ισραήλ». Το πρώτο βιβλίο ξεχωρίζει ανάμεσα στ' άλλα και για τις αναλύσεις των Εβραίων αντισωινιστών μαρξιστών Α.

«Ιμπεριαλισμός και Παγκόσμια Οικονομία» (MB) του Ν. Μπουχάριν, παραμένουν αναντικατάστατα εργαλεία ανάλυσης. Διαβάστε επίσης το βιβλίο του Π. Γκαργκάνα, «Κίνα-από μισοαποικία σε υπερδύναμη» (MB) και του Λ. Μπόλαρη, «Ουκρανία-Σταυροδρόμι ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών» (MB).

Η επίθεση στη «woke κουλτούρα» γίνεται η αιχμή των επιθέσεων της ακροδεξιάς, των φασιστών και όλης της άρχουσας τάξης στο κίνημα που παλεύει ενάντια στην καταπίεση, για την απελευθέρωση των γυναικών, τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ και των τρανς ατόμων. Η κυβερνήση του «Πατρίς-θρησκεία-Οικογένεια» της ΝΔ είναι κομμάτι αυτών των επιθέσεων. Το εργατικό κίνημα και η Αριστερά χρειάζεται να δυναμώσουν αυτή την πάλη.

Διαβάστε το βιβλίο της Μ. Στύλλου, «Η Πάλη για την Απελευθέρωση των Γυναικών». Εξηγεί από πού προέρχεται η καταπίεση που έχει ανάγκη το σύστημα για να συνεχίζει την εκμετάλλευση. Απαραίτητη αφετηρία για την κατανόηση της καταπίεσης είναι το κλασικό έργο του Φ. Ένγκελς, «Η Καταγωγή της Οικογένειας της Ατομικής Ιδιοκτησίας και του Κράτους» (Σύγχρονη Εποχή). Μαζί μ' αυτό το κλασικό έργο, διαβάστε την έκδοση του MB με το κείμενο του Ένγκελς, «Ο Ρόλος της Εργασίας στην Εξανθρώπιση του Πιθήκου» και του Κ. Χάρμαν «Ο Ένγκελς και η Καταγωγή της Ανθρώπινης Κοινωνίας».

Η Αλεξάνδρα Κολλοντάι ήταν η μπολσεβίκα που έπαιξε πρωτοποριακό ρόλο και στην ανάλυση της γυναικείας καταπίεσης αλλά και στην «έφοδο στον ουρανό» της εργατικής τάξης στη Ρωσία το 1917 που έδειξε ποια δύναμη μπορεί να ξεμπερδέψει με την καταπίεση. Πρόσφατα κυκλοφόρησε μια νέα βιογραφία της από την Ελέν Καρέρ Ντ' Ανκώς με τίτλο «Αλεξάνδρα Κολλοντάι - Η Βαλκυρία της Επανάστασης» (ΚΨΜ). Το βιβλίο της Ίριδας Αυδή-Καλκάνη, «Υπηρέτριες, Η πικρή ιστορία τους στην Ελλάδα» (Γκοβόστης), είναι μια σπουδαία συμβολή στην ιστορία τόσο του εργατικού όσο και του γυναικείου κινήματος.

Ο Κ. Τορπουζίδης στο «Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και η πάλη για την απελευθέρωση» (2η έκδοση - αναθεωρημένη και συμπληρωμένη) υποστηρίζει ότι η μάχη ενάντια στην καταπίεση αφορά όλους τους εργαζομένους και

νεολαίους, άνδρες και γυναίκες, ΛΟΑΤΚΙ ή μη. «Η πάλη για την ΤΡΑΝΣ απελευθέρωση» της Α. Φράγκου βγάζει τις εμπειρίες των τρανς ανθρώπων από την αφάνεια και εξηγεί ότι η πάλη ενάντια στην τρανσφοβία είναι δεμένη με όλες τις διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος σήμερα και συνολικά με την απελευθερωτική δυναμική της εργατικής τάξης.

Στο καλοκαιρινό τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω μπορείτε να διαβάσετε βιβλιοκριτικές για το βιβλίο της Τζούντιθ Μπάτλερ, «Ποιος φοβάται το φύλο» (Αλεξάνδρα) και της Ελσά Ντορλέν, «Αυτοάμυνα. Μια φιλοσοφία της βίας» (Πότλας).

Το βιβλίο του Ρόμαν Ροσστόλσκι, «Η ιστορία της δημιουργίας του Κεφαλαίου του Μαρξ» (Εργατική Πάλη) είναι μια πολύτιμη συνεισφορά στη δημιουργική μελέτη του έργου του Μαρξ. Προτείνουμε δυο ακόμα βιβλία από τις εκδόσεις του MB: το βιβλίο του Κρις Χάρμαν «Καπιταλισμός Ζόμπι: Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση και η επικαιρότητα του Μαρξ» και το βιβλίο του Αλεξ Καλλίνικος «Η Αποκρυπτογράφηση του Κεφαλαίου, Το Κεφάλαιο του Μαρξ και η πορεία του».

Το βιβλίο του Αλεξ Καλλίνικος «Η νέα Εποχή της Καταστροφής» (MB) συνδέει όλες τις πτυχές της καταστροφής που ζούμε μεταξύ τους αλλά και με τη ρίζα τους, τον τρόπο που λειτουργεί το σύστημα του τυφλού ανταγωνισμού για το κέρδος. Όμως, δεν μένει εκεί: υποστηρίζει ότι η εποχή της καταστροφής είναι και εποχή των εξεγέρσεων. Δεν είναι «απλά» ένα βιβλίο θεωρίας με αναφορές στο έργο δεκάδων διανοητών, αλλά συμβολή στον προβληματισμό του κόσμου της Αριστεράς «εδώ και τώρα».

Το βιβλίο του Δ. Κυρτάτα, «Δούλοι, δουλεία και δουλοκτητικός τρόπος παραγωγής στην ελληνική και ρωμαϊκή αρχαιότητα» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις του MB είναι μια σημαντική συμβολή στη μελέτη του πολιτισμού των «μεγάλων αρχαίων προγόνων μας» που μινούσε την ελευθερία αλλά βασιζόταν στη σκλαβιά. Η αλήθεια για την αρχαιότητα είναι ένα πολύ καλό αντίδοτο στις εθνικιστικές εκστρατείες της άρχουσας τάξης που νύνεται και τον μανδύα της αρχαίας Αθήνας και μια γόνιμη εφαρμογή της ιστορικής-υλιστικής μεθόδου του μαρξισμού στο σχετικό πεδίο.

A.M.

Η δύναμη της τάξης μας από τα κάτω

Με επιτυχία και πλούσια συζήτηση πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος για τα Ιουλιανά 1965 στη Θεσσαλονίκη. Όπως μας λέει ο Ευκλείδης Μακρόγλου, δικηγόρος:

«Τη συζήτηση άνοιξε ο Γιώργος Γιαννόπουλος, εκδότης του ΕΝΕΚΕΝ. Έκανε μια γενική εισαγωγή στην περίοδο που σηματοδοτείται από την δύναμη της εργατικής τάξης από τη μία, και από τον καταστροφικό ρόλο του ρεφορμισμού από την άλλη. Στη συνέχεια στάθηκε σε ανέκδοτες αναφορές στα γεγονότα της περιόδου, καταλήγοντας στις αναλογίες με το σήμερα, όπου ο ίλιγγος της κίνησης του κεφαλαίου που καταστρέφει και τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες της εργατικής τάξης, προκαλεί την αντίσταση και έναν ταξικό κοινωνικό, αλλού ακήρυχτο και αλλού κηρυγμένο, πόλεμο. Τη σκυτάλη πήρε ο Τάσος Αναστασιάδης από το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης. Ακολούθησαν αρκετές παρεμβάσεις που ανέδειξαν τη σημασία της εξέγερσης των Ιουλιανών για τις μάχες στο σήμερα, με κεντρική τη μάχη να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με κλιμάκωση των αγώνων».

«Στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στον Βόλο, το άνοιγμα έκανε ο Γιάννης Σηφκάκης, ο οποίος ανέλυσε όλο το ιστορικό πλαίσιο των Ιουλιανών», δήλωσε ο Τάσος Τσιούνης στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Έπειτα, τον λόγο πήρε η Άννα, μέλος ομάδας προφορικής ιστορίας η οποία μίλησε για την δουλειά που κάνει με άτομα που έζησαν την εξέγερση των Ιουλιανών, καθώς και για τις αναφορές που υπάρχουν στα Ιουλιανά στον κινηματογράφο και στο κινηματογραφικό ρεύμα του νεορεαλισμού μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Στη συνέχεια η συζήτηση επικεντρώθηκε στη στρατηγική της αριστεράς τότε και τώρα».

Στα Χανιά, «την εκδήλωση άνοιξε ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος, ενώ συμμετείχαν εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι του νοσοκομείου Χανίων, ιδιωτικοί υπάλληλοι, μέλη συλλογικότητας ενάντια στους πλειστηριασμούς και τις εξώσεις, καθώς και αγωνιστές από την Αρι-

Χανιά

στερά», είπε ο Ειρηναίος Μαράκης στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Ακολούθησαν τοποθετήσεις. Η Ελένη, από την Αγωνιστική Κίνηση κατά των Πλειστηριασμών, αναφέρθηκε στις δράσεις της συλλογικότητας με αφορμή την έξωση εργαζόμενου και της οικογένειάς του από το σπίτι τους, την Τετάρτη 16/7. Τόνισε την ανάγκη για μια απελευθερωτική Αριστερά, ικανή να εκφράζει τη γλώσσα και τις ανάγκες των απλών ανθρώπων, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για ουσιαστικές κοινωνικές αλλαγές. Ο Χρήστος, με τη σειρά του, αναφέρθηκε στην ιστορία της ΕΔΑ και τις κινητοποιήσεις της εποχής, τονίζοντας ότι, σε σχέση με τα Ιουλιανά, σήμερα υπάρχει μια πιο δυνατή επαναστατική Αριστερά, ενώ η κρίση του καπιταλισμού είναι πιο βαθιά και σοβαρή από ποτέ».

Θεσσαλονίκη

«Στην εκδήλωση των Ιουλιανών στο Ηράκλειο Κρήτης την Παρασκευή 19 Ιουλίου ένα από τα βασικά σημεία της εισήγησης και των τοποθετήσεων ήταν ότι η εξέγερση των Ιουλιανών δεν έπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Νίκη Ζουγανέλη. «Επιπλέον ο Π. Παναγιωτακόπουλος εισηγητικά αναφέρθηκε στον πυροσβεστι-

κό ρόλο που προσπάθησε με όλες της τις δυνάμεις να παίξει η ΕΔΑ και στο γεγονός ότι ήταν πολύ πίσω από τις διαθέσεις και τα πολιτικά προχωρήματα του κόσμου. Κέντρο όλης της συζήτησης όμως ήταν η σύγκριση με το σήμερα. Μπήκε η ερώτηση για τον ρόλο που μπορεί να παίξει η επαναστατική αριστερά αν ξαναέρθουμε αντιμέτωποι με κινήματα και εξεγερμένους, γενικές απεργίες, καταλήψεις και συνεχείς συγκρούσεις στους δρόμους. Στο αν και στο πως μπορεί η επαναστατική αριστερά να βγει από το περιθώριο της ρεφορμιστικής και να οδηγήσει τις εκρήξεις στη νίκη».

Στην Πάτρα έγινε η συζήτηση για τα Ιουλιανά, με ομιλητές τον Δημήτρη Στεμπίλη, δημοσιογράφο-ιστορικό και τον Πέτρο Κωνσταντίνου συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ. Όπως μας λέει ο Γιάννης Αγγελόπουλος: «Ο Δημήτρης Στεμπίλης μέσα από την εισήγησή του έδωσε το περίγραμμα των πολιτικών και κοινωνικών συνθηκών της περιόδου από το τέλος του εμφυλίου μέχρι την εξέγερση των Ιουλιανών. Ο Πέτρος Κωνσταντίνου περιέγραψε και αυτός τις συνθήκες που μας οδήγησαν στα Ιουλιανά κεντράροντας στην νέα εργατική τάξη και την νεολαία που διαμορφώνονταν στις πόλεις την δεκαετία του '50 και '60, τις μάχες που έδωσε και τα προχωρήματα που έκανε».

Χρήσιμες και οι παρατηρήσεις των ομιλητών, αλλά και οι τοποθετήσεις του κόσμου από τα κάτω, που κάνανε τις συνδέσεις με το σήμερα, δηλαδή το ποιος μπορεί να δώσει αποτελεσματικά τις μάχες με την κυβέρνηση Μητσοτάκη και τις επιδιώξεις του ελληνικού καπιταλισμού σε όλα τα μέτωπα, στις οικονομικές επιθέσεις, στα ζήτημα δημοκρατίας, στον ρατσισμό, για την Παλαιστίνη, τους εξοπλισμούς και τον πόλεμο. Χρειαζόμαστε όχι την αδιέξοδη αναζήτηση κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, αλλά την οργάνωση των αγώνων της τάξης μας, την δύναμή της για νέα Ιουλιανά και μια αριστερά που να βάζει την εργατική επαναστατική εναλλακτική».

Σοφία Γαρμπή

Συνέχεια από τη σελ. 11

Λέανδρος Μπόθαρης,
ιστορικός

Οι εξεγέρσεις, μας λένε όλες οι αναλύσεις, μαρξιστικές και μη, είναι απρόβλεπτες. Αυτό δε σημαίνει ότι δεν μπορούμε να δούμε που ξεκινάνε και που πάνε. Η εξέγερση των Ιουλιανών έβραζε τουλάχιστον μία δεκαετία πριν. Τόσο σύντομα μετά τη συντριβή. Μιλάνε για ήττα της αριστεράς σήμερα. Πιο μεγάλη συντριβή από την ήττα της αριστεράς στον εμφύλιο δεν υπάρχει. Όχι μόνο στρατιωτική. Και μισή δεκαετία μετά σηκώνει κεφάλι. Ξεκινάει η αλυσίδα των κινητοποιήσεων και φτάνουμε στην εξέγερση των Ιουλιανών. Υπάρχουν δύο στοιχεία. Το ένα στοιχείο είναι ο ριζοσπαστισμός μιας νέας εργατικής τάξης που διαμορφώνεται μέσα σε συνθήκες που τα βιβλία σήμερα και οι απολογητές της κυβέρνησης Μητσοτάκη μας λένε ότι ήταν η χρυσή επταετία της Ελλάδας. Η άλλη όψη αυτής της εικόνας είναι η εργατική τάξη που χτίζει την Αθήνα, χτίζει τα σπίτια της, ψάχνει δουλειά. Είναι οι οικοδόμοι, είναι οι φοιτητές. Έχουμε ένα ολόκληρο κίνημα που διεκδικεί τα συνδικάτα να τα πάρει στα χέρια του.

Ονομάστηκε το κίνημα των 115 σωματείων που συντονίστηκαν ώστε τους συνδικαλιστές να τους εκλέγουν οι εργάτες και όχι το συνδικαλιστικό της ασφάλειας. Κομμάτια όπως η κοινή ωφέλεια, οι τράπεζες, η ΟΤΟΕ, οι εκπαιδευτικοί με τις 63 μέρες απεργίας της ΟΛΜΕ. Τα θέατρα να μαζεύουν ενίσχυση για τους απεργούς. Τεράστιο κίνημα που διαδηλώνει το '64 έξω απ' τη ΓΣΕΕ, φωνάζοντας: «Θα σε διώξουμε Μακρή όπως τον Καραμανλή», τον οποίο είχαν διορίσει πρόεδρο της ΓΣΕΕ το '48-'49. Αυτό το κίνημα φτάνει να δημιουργεί την έκρηξη των Ιουλιανών που κουβαλούσε πολλά κομμάτια μέσα του σαν σπέρματα ανάπτυξης.

Το κίνημα ειρήνης ήταν συνάντηση όλων των αμφισβητήσεων για το πώς λειτουργούσε ο κόσμος μετά τον πόλεμο που έλεγε όχι στα πυρηνικά και έλεγε όχι και στις δύο πλευρές του Ψυχρού πολέμου. Ο σύνδεσμος Μπέρτραν Ράσελ οργανώνει τις πρώτες μεγάλες κινητοποιήσεις που είχε μέσα του κόσμος της ΕΔΑ, κόσμο που επηρεαζόταν από τα κινήματα της Λατινικής Αμερικής, τα κινήματα της Μέσης Ανατολής, σύντροφοι της επαναστατικής αριστεράς που διαμορφώνονταν. Αυτό το κομμάτι φτάνει στα Ιουλιανά να κάνει την εξέγερση. Αυτό το κίνημα χτίστηκε βήμα βήμα. Κάθε

προσπάθεια της ΕΡΕ να το σταματήσει τιναζόταν και άλλαζε συσχετισμούς στο πεζοδρόμιο, στη διαδήλωση, στην οργάνωση, στον χώρο δουλειάς, στο πανεπιστήμιο. Εκεί αλλάζουν οι πολιτικοί συσχετισμοί, εκεί δυναμώνει η αριστερά. Το πρόβλημα με την εξέγερση των Ιουλιανών ήταν ότι είχες μία αριστερά που έλεγε ότι οι συσχετισμοί αλλάζουν απ' τα πάνω και όχι από τα κάτω. Γι' αυτό φτάνει μία αριστερά που υποσχετεί μεταρρυθμίσεις να μη διεκδικεί ούτε αυτές. Η ΕΔΑ είχε καταψηφίσει το Σύνταγμα του '52 και όταν φτάνει ο κόσμος να φωνάζει δημοψήφισμα, να μαντρωθεί η αυλή, η ΕΔΑ είπε δεν είναι ώρα. 6 μήνες μετά πρότεινε συμφωνία με 6 σημεία ότι δεν βάζει πολιτειακό ζήτημα στο όνομα της ενότητάς και της ομαλότητας.

Αυτά τα λέμε γιατί έρχονται, τα ζούμε τα Ιουλιανά και θέλουμε μία αριστερά που είναι μαζί με τον κόσμο σε κάθε μάχη αλλά να βλέπει μπροστά. Να βλέπει ότι η ανατροπή και η ρήξη δεν είναι όραμα αλλά είναι πράξη οργάνωσης της αντίστασης τώρα, με την προοπτική ότι αυτή τη φορά δεν θα θυμόμαστε μόνο το Σωτήρη Πέτρουλα, θα θυμόμαστε και τις νίκες μας, θα θυμόμαστε και τα άλματα που μπορούμε να κάνουμε για να φτάσουμε στην έφοδο στον ουρανό.